toꝛ habens peccatū in anima. Et ſic pȝ
de euangelio.

¶De epiſtola. ſermo. XXI.

Nolite pruden
tes eſſe apd̄ voſmetipſoſ. ro.
xij. Sicut dixit boe. primo ex/
tirpāda ſunt vicia. deinde inſerende v̾/
tutes. hiere. iiij. Nouate vobis nouale
et nolite ſerere inter ſpinas. Semen enī
qd̄ inter ſpinas cecidit ſuffocatū fuit. vt
di. dominꝰ. math. xiij. Ideo apl̄s in hac
epl̄a nos hoꝛtat̄ ad extirpatōēȝ mali. pꝰ
ca ad ꝑfectōēȝ boni: In qua quidē epl̄a
quattuoꝛ facit. Primo nobis ꝓhibȝ ne
prudentiā inutileȝ ⁊ ꝑſumptuoſā poſſi/
deamus. in principio epl̄e. ¶Scd̄o nos
monet ad illud qd̄ eſt magne ꝑfectōnis
vt nulli malū ꝓ malo reddētes pacē cūȝ
inimicis hēamus. ibi. Nulli ma. ꝓ m. r.
Tercō nos monet: vt etiāȝ inimicis bo/
na prebeamꝰ. ibi. Si eſu. in. t. ci. il. Quar
to ſubinfert generale documētū. quō in
malis omibus nos geramꝰ. ibi Noli vī
ci a malo. ſȝ vin. in bo. ma. ¶Primo er
go ꝓhibet ne prudētiā inutilē et preſum
ptuoſāȝ poſſideamꝰ. ſm qd̄ hoc verbuȝ
dupliciť pōt exponi. Nā ſi exponiť No
lite prudētes eſſe apud voſmetipſos id ē
prudentiā v̄rām nolite inter vos ꝯtine/
re. ſed alijs ꝯmūcate ipſos dirigendo ⁊ oꝛ
dinando. ſic ꝓhibet nobis prudētiā inu̾ti
lem. puer. xx. Sapiā abſcon. ⁊ the. inui/
ſus q̄ vtilitas in vtriſqȝ Unde ille ſer pi
ger q̄ abſcō. ta. d. ſ. ꝯdemnatꝰ ē vt dꝛ ma
thei. xxv. Si aūt exponitur. Nolite pru
dē. eē ⁊c. i. nō vos prudētes reputetiſ. ſic
ꝑſumptuoſāȝ prudētiā nobis vetat. vt ī
oculis noſtris prudētes non ſimꝰ. eſa. l.
Ue q̄ prudētes eſtis ī ocul' v̄ris. i. coꝛaȝ
vobiſmetipſis prudētes Sic ergo p̄mo
nos admonet. vt prudētiā hēamꝰ ⁊ ipāȝ
alios doceamus Cuȝ enī prudentia ſit

virtus optima ꝑ quā tota vita hoīs di/
rigiť et ſine qua homo aīalibꝰ ſtultioꝛ ef
ficiť cū multa aīalia prudētia dicant̄. bo
nū aūt vt dyo. di. ſuꝑius eſt ꝯmūcatiuū
ꝑfecto prudentiā habere ⁊ ꝯmūcare debe
mꝰ ¶M ¶Circa qd̄ ſciendū ꝙ prudē
tia tria ꝯſiderat. ſcȝ futura p̄ſentia ⁊ pre
terita. Sene. Si ſapiēs fuerit aīmꝰ tuuſ
tribꝰ tꝑibus diſpēſeť. futura p̄caue pre/
ſentia diſpone. p̄terita mēoꝛare. ſap. viij
Attingit ergo a fi. vſȝ ad fi. foꝛ. ⁊ diſ. oīa
ſu: ſcȝ prudētia. Unde illa ſancta aīalia
de quibꝰ dꝛ ezechi. ij. ⁊ apoc. iiij. ꝑ quē vi/
ri euāgelici ſignant̄ erant plena oculis:
āte et retro. qꝛ viri prudentes oīa ꝑſpici
ūt: futura p̄ſentia ⁊ p̄terita. ¶Primo er
go prudētiā habere dēmꝰ ad ſuturoruȝ
cautelā ⁊ inſpectōēm. qꝛ vt di. boe. nō ei
qd̄ āte oculos ſitū eſt ſufficit intueri. ſed
reȝ exitus prudētia metiť. Exemplū de
ioſeph qui ſeptem annis fertilitatiſ con
gregauit vt tꝑe famis haberet. Pecca/
toꝛ āt ſicut beſtia nō ꝯſiderat niſi preſen
tia. Cōtra qd̄ dꝛ ecc. vij. Mēoꝛare no. t.
⁊ ineter nō pec. Hanc prudētiā docȝ noſ
foꝛmica. puer. vj. Uade ad foꝛ. o piger ⁊
ꝯſider. vi. eiꝰ que ꝯgre. in meſ. ſ. ci ¶Se/
cūdo dēmꝰ habere prudētiā ad p̄ſentiū
diſpoſitōēȝ. vt ſcȝ ſic vtamur diuicijs ne
in pauꝑtatē deueniamꝰ. ſic negociemur
vt nō ꝯdēnemur. ſic ōnēmur: ne ſeruire
cogamur. ſic honoꝛē recipiamꝰ vt nō vi
tuꝑemur. Omnia iſta cauet prudentia
v̾tus moꝛalis etiā in hoībꝰ mūdi. Et mľ
to magis prudētia ſpūs virtus diuina ī
filijs dei Nā nō vult hic ditari. ⁊ delcā/
ri. ne in ꝑpetuū pauꝑtatē hēat ⁊ doloꝛē
Iuxta illud luc. Ue vobis diuitibus: q
ha. hic. ꝯſo. v. In eodeȝ. xvj. Recoꝛ. fi. q̄a
re. bo. in vi. Sȝ vult hic d̄pauꝑari ⁊ cru/
ciari vt hō in ꝑpetuū ſit beatus. vt dicit
aug. luc. vj. Beati pau. ſpū. q̄ni. ipoꝝ eſt
regnū ce. aug. Dnē hic vre. hic ſeca Ites

quia virtus paſſionis chriſti q̄ procedit
a diuinitate et a carne et ab aĩa non pur
gat peccata niſi mediãte aqua baptiſmi
Unde eius virtus non tãgit peccatorez
niſi p baptiſmum aque ſanguinis vl' fla
minis Septies aũt aſpergebat ad oſtẽ
dendũ ꝙ omnia genera peccatorũ que
ſunt ſeptẽ in baptiſmo mũdanť Et inde
mũdatꝰ prĩo ꝛeſtituiť habitatõni homi
nũ. id eſt. iuſtificatꝰ ꝯgregacõni fideliũ
et angeloꝝ ſed non ſtati redit in domuz
ſuã. ſed primo debet facere ſacrificiũ dõ.
Domꝰ peccatoris mũdati ⁊ iuſtificati ẽ
celũ. Hebr. xiij Nõ hẽmꝰ hic manẽtez ci.
ſʒ fu. inq. Ad quã iuſtificatꝰ nõ ſtatiz va
dit. ſed p̃mo debʒ facere ſacrificiũ deo ꝓ
mũdatione ſua ⁊ tãtũ beneficiũ reꝯgno
ſcere. ⁊ debet offerre in ſacrificiuz duos
agnos ⁊ vnã ovẽ. id ẽ gemminũ amorẽ
ſcʒ dei ⁊ ꝓximi qui ſunt duo agni nouel
li. io. xiij. Mandatũ no. do. vo. vt di. in.
Ouis vero ſignificat innocẽtiã noue vi
te quã mundatꝰ dẽt inchoare. Et ſic dẽt
deo totũ amorẽ ſuum offerre et in noui
tate ſpũs inocentiã vite ꝯſeruare. vt nõ
rurſus mortis opibus inquineť. Debʒ
etiã ſecũ portare oleũ. i. habere opa pie/
tatis. qđ ſepties dẽt ꝓijci verſꝰ taberna/
culũ. qꝛ omnia opera bona: que ꝓcedũt
a ſeptẽ virtutibus: que virtutes ꝓcedũt
ab oleo. i. a gratia ſpũſſancti debẽt tẽde/
re verſus celum quod eſt tabernaculuz
dei non manufa. i. debent fieri ad hõrẽ
dei et edificatõem eccleſie. De quo oleo
debet vngi auris dextra mũdati. vt libẽ
ter audiat verba ſancta. et pollices ma/
nus dextre ⁊ pedis dextri. p manum de
xtrã intelliguť opa bona. per pedẽ de/
xtrũ bona deſideria. Omnia enĩ opera
bõis ⁊ deſideria debẽt eſſe vncta oleo le
ticie ſpũſſancti in anima deuota. eccľ. ix.
Oleum de capite tuo non deficiet. Sic
fecerunt ille quinqʒ v̓gines prudentes.

ſed quĩqʒ fatue non ſum. ole. in lam. id ẽ
in opibus ſuis. vt dꝛ mat. xv. Et iõ lam/
pades earũ extincte fuerũt. i. opera earũ
ꝑierunt. Sʒ manus ſiniſtra. i. mala ope
ratõ non debet inungi oleo pietatis: vt
bona intẽtõe fiat. Uerbi gratia Ille qui
fenerať vt det elemoſinã ⁊ filias maritet
ne fornicẽť. vngit manũ ſiniſtrã oleo Et
ſimile eſt de omnibꝰ malis q̄ bona intẽ/
tõe fiũt. Et pꝰ quã hõ ſic fuerit mũdatuſ
a peccato tũc ſeptima die. i. ſeptĩa etate q̄
eſt etaſ moriẽtũ lauabiť ⁊ radeť ab õibꝰ
pilis id eſt ab õibꝰ miſerijs. ⁊ ſic anima
mũda ⁊ lota die octauo id eſt etate octa
ua q̄ ẽ etas reſurgẽtium ſiľ cũ corpe redi
bit in domũ ſuã id. eſt in celuz. Et ſic ptʒ
primũ et ꝑ ꝯſequẽs primũ miraculũ ſcʒ
mũdatio leproſi ¶ Cõſeq̄nť poniť ſcđũ
miraculũ ſcʒ curatõ paralitici. Circa qđ
quinqʒ facit euangeliſta Primo intro/
ducit centurionis orõnem vel petitõem
ibi. Cũ aũt intraſſet capharnauz acceſſit
ad eum centurio. Secundo curatõis ꝓ
miſſionẽ ibi. Ego veniã ⁊ cu. eũ. Tertio
cẽturiõis fidelẽ reſpõſionẽ ibi. Et reſpõ
dens centurio ait. Domine nõ ſũ dignꝰ
vt intres ſub tectũ meuz. ſed tantum dic
verbo ⁊c. Quarto ſaluatoris admiratõ
nem. ibi. Audiens aũt ieſus admiratus
eſt. et ſequẽtibus ſe dixit. Amen dico vo
bis. non inueni tantã fidẽ in iſrael. Quĩ
to ꝓmiſſionis impletõnem ibi. Et dixit
ieſus cẽturioni. Uade et ſicut credidiſti
fiat tibi. Dicit ergo. Cum introiſſet ieſꝰ
capharnaum acceſſit ad eũ centurio. id
eſt princeps ſuꝑ centũ milites qui erat a
lienigena natõne. ſ. ydumeus. vt di. glo.
Sed ꝯtra luc. vij. dꝛ ipm miſiſſe ad eum
ſeniores iudeorũ rogans eum: vt veni/
ret. et poſtea ieſu veniente miſit amicos
di. Neipm non ſum dignus arbitratꝰ
vt venirem ad te Ergo ipe non acceſſit.
Et dicendũ ẽm aug. ꝙ nõ eſt ꝯrietas. qꝛ

illud ꝑ noſipſos dicimur facere q̄d ꝑ ali/
cos fieri ꝓcuramꝰ. vel corꝑe forte venit.
ſed iudeis tanq̄m familiaribꝰ xp̄i: nego
ciū ꝯmiſit. vt ipſi hoc impetrarent Et iō
lucas di. ſeniores miſiſſe Vel vt dicit in
terliniaris. acceſſit mente et deſiderio: q̄
moduſ accedendi ad deū ē melior. quia
ſp̄us eſt deus: et iō vult q̄ accedat̄ ad eū
ſp̄ualiter. Acceſſit ergo rogans eū ꝑ ali/
cos ſcꝫ iudeos qui dixerūt. vt ptꝫ lu. vij.
Dignus eſt vt hoc illi preſtes. diligit eī
gentē noſtrā ⁊ ſynagogaꝫ ip̄e edificauit
nobis. Et dixit. Dn̄e puer meus. i. ſeruꝰ
meus iacet in domo paliticuſ. Contra il
los q̄ ſtati ſeruos dū infirmant̄ emittūt
foras. Conſequent̄ ponit̄ ꝓmiſſio curati
onis vbi ait. Ego veniā virtualit̄ licꝫ nō
corꝑaliter. ⁊ curabo eū. q̄ꝛ virtus eiꝰ que
eſt vbiqꝫ iuit illuc q̄ꝛ ibi nouū effectū cu
ratōis fecit. Ire eñi incepit: ſꝫ corꝑaliter
nō ꝑuenit. vt dꝛ luc. vij. Conſequent̄ poi̅
tur fidelis reſponſio cēturionis. qui ait
Domīe nō ſuꝫ dignꝰ vt ī. ſub te. m. Naꝫ
⁊ ego homo ſuꝫ hn̄s ſub me mi. ⁊c. q. d.
Sicut ego ſum ſub ptāte: ⁊ nihilo minꝰ
hēo ſub me milites q̄ ad nutū mihi obe
diunt. ita tu ſm̄ hūanitatē es ſub deo. et
ſꝫ deitatē oīa ſubſūt tibi ⁊ ad nutū obe
diūt. et idō dic tantū verbo ⁊ ſan. pu. m.
In quo magna eiꝰ fides apparuit. Et iō
quarto ſequit̄ admiratō ſaluatoris qui
audiens tantā fidē in hoīe gentili admi
ratus eſt. id eſt ad modū admirantis ſe
habuit. faciendo aliquē geſtū admirati
onis. Nō eñi admiratō in eū cadit: qui
omīa ab eterno nouit. Et ſequētibꝰ ſe cū
admiratōe locutus eſt. d. Amē dico vo
bis nō inueni tantā fidē in iſrael Sꝫ nō
ne inuenit maiorē in beata virgine ⁊ in
iohanne baptiſta. qui ait. Ecce agnꝰ dei
ecce q̄ tol. pec. mū. io. j. et in petro ⁊ alijſ
diſcipulis q̄ dixerunt. Tu es xp̄s filius
dei viui. math. xvj. Et dicendū q̄ facta

ꝯpatōe verū di. q̄ꝛ centurio nō audierat
ꝓphetias: nec vocē patris dei. Hic eſt fi
liꝰ m. di. ſicut iohēs ⁊ apl̄i. Nec angelus
fuit ei locutus: ſicut beate virgini. Nec
viderat eum adhuc mirabilia facienteꝫ
Et idō facta ꝯpatōne maiorē fidē habu
it. In quo innuit̄ q̄ gentiles qui eiꝰ mira
bilia non viderūt maiorē fidē habituri
erant in xp̄m q̄ꝫ iudei. quibꝰ tanq̄ꝫ filijs
panē filioꝝ dedit in eis virtutes ⁊ mira
cula operando. Et q̄ꝛ ipſi filij ꝯtumaces
⁊ rebelles fuerūt lumini. ac patreꝫ ſuum
occiderūt. exheredati ſunt celi heredi/
tate amiſſa. ⁊ gentiles qui in ip̄m credi/
derūt introierūt in regnū in filios ado/
ptati. Et hoc eſt q̄d ſequit̄. Q̄ꝛ multi ab
oriente ⁊ occidente. i. de diuerſis ptibꝰ
mūdi venient ⁊ recūbēt cū abraā: yſaac
et iacob in regno celorū. i. ſicut patriar/
che ꝓpter fidē quā habuerūt in ſpe bea/
te glorie q̄euerunt. ſic gentes in me cre/
ditur e ad eternā gl̄am transferent̄ et iu/
dei filij regni eijcient̄ extra regnū ī tene/
bras exteriores inferni ꝓpter eoꝝ incre
dulitatē ⁊ duriciā cordis ſui. Ultio poi̅
tur ꝓmiſſionis impletō dū ait ieſus cen
turioni. Uade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi
Et ſanatus ē puer eius in illa hora. Si/
cut ex dictis ptꝫ oratō ⁊ petitō centurio
nis ex q̄ttuor ꝯmendabilis apparet ſcilꝫ
a ſapiētia. hūilitate. fidelitate. et pietate.
Hec aūt q̄ttuor apud deū oēm orōnē fa
ciūt exaudiri. ¶ I. ¶ Primū ē ſapiētia
nā ſapient̄ petiuit. vtpote rē bonā. Naꝫ
ſtultū eſt petere q̄d poſſit iure negari vt
di. catho. Et tp̄e ꝯgruo ſcꝫ quādo xp̄us
intrauit capharnaū. i. eccleſiā iuſtorum
nā capharnaū interp̄tatur villa pulcer/
rima. ⁊ villa pinguedinis. ⁊ ꝯſolatōnis
q̄ tria optīe ꝯueniūt ecc̄ie iuſtoꝝ. Ante
a eñi petere ſalutē nihil ꝓderat quin pꝰ
mortē omēs ibāt ad infernū. Petamuſ
ergo ⁊ nos ſapienter. q̄ꝛ adhuc ieſus eſt

ſic negociať vt nō ꝯdēneť. ſʒ optīe remu-
neret. Mat. xxv. Euge ſerue bo. et fi. q2
in pa. fu. fi. ſup mul. te. ꝯſti. Itē domiatu2
creaturis et vicijs et nunq̄m fuit Job.
viij. Semē abrae ſumꝰ. ⁊ nemini ſeruiui
mꝰ vnq̄ʒ. Itē in dignitate: ſic hōre fungiť
ꝙ nō ꝯfundiť. q2 in ipis nō eleuať. ſed hu
miliať. Exemplū de paulo qui pꝰq̄m fu
it raptus ad celū ⁊ a xp̄o glorioſe ad apo
ſtolatū vocatꝰ. dixit. Ego ſuʒ minꝰ apo
ſtoloꝝ. q nō ſū dignꝰ vocari apl's. j. coꝝ.
xv. Sic etiā magnꝰ patarcha abraā qui
poſtq̄ʒ ds ei locutꝰ fuerat dixit. Loqua2
ad dominū meū. cū ſiʒ cinis ⁊ puluis ge.
neſ. xviij. Sic mater dei pꝰq̄m angelus
ei locutus fuerat aſſerens eā ſup oīa ex-
altatā vtpote filiū dei ꝑiturā dixit. Ecce
ancilla domini. ⁊c. luc. j. Et q2 iuxta ſniaʒ
dni. luc. xiiij. Ois qui ſe. hu. exal. ideo iō
ſpūs prudētis ſumme exaltať. eſa. lij. Ec-
ce huꝰ meꝰ eleuabiť exaltabiť. ⁊ ſublimis
erit valde. Prudētia vō mūdi ⁊ carnis
oīa hec facit in ꝯtrariuʒ. Et iō mors ē vt
dicit ap. ro. viij. Quia ſolū hic vult dita-
ri ⁊ delectari. honorari ⁊ dominari. ⁊ qd
ſeq̄ť nō curat. et mala p̄ntia fugit. et nō
curat incide in futura. ſilis eq̄ vmbrati-
co qui ꝑpter vmbrā in magnū precipi-
tiū cadit ⁊ ſaltat. ſilis etiā cani portanti
carnes ſup pontē qui ꝑpter vmbrā car-
niuʒ reſultantē in aqua dimittit carnes
vt dicit eſopus. Omnia enī bona ⁊ ma
la preſentia ſunt vmbra futurorum bo
noꝝ ⁊ maloꝝ. ¶ Et de hac prudentia et
ſapientia mūdi loquiť iaco. in canonica
ſua. c. iij. d. Non eſt iſta ſapientia de ſur-
ſum deſcēdens. ſed terrena animalis dya
bolica. Terrena eſt prudētia auaroꝝ. q
vt talpa inuoluūt ſe terrenis et optime
ſciūt terrena lucrari. Et tales vocat mū-
dꝰ valde prudentes. De ſpūalibꝰ enim
nihil vident ſic talpa extra terrā nō vidʒ
lumen. Animalis eſt prudentia carnali

uʒ. qui ſciūt gaudere ⁊ ꝑfrui bonis mdi.
et vt animalia nihil aliud dſiderāt quo-
rū ds venter eſt. Dyabolica vō ē prudē
tia ſupboꝝ qui caute dnāť et prudēter
ſciūt opprimere inimicos. ⁊ amicos acq-
rere: ita ꝙ oppreſſi ab eis vix poſſunt per
pēde: Tales ſignificanť ꝑ milites pilati
qui dicebant xp̄o. Propheti ſa. q̄s eſt q
te ꝑcuſſit. luc. xxij. Et tales mōs ſup oīa
reputat prudētes. Tales ſunt prudētes
apud ſemetipos. de quibꝰ hic loquitur
apl's. q2 ſunt prudētes apō mdm. ſed ipi
ſunt mūdꝰ. j. io. ij. Omē qd eſt in mdo. i.
in hoībus mūdi. aut ē ꝯcu. car. aut ꝯcu.
oc. aut ſu. vi. ¶ A ¶ Tercō debemꝰ ha-
bere prudētiā ad memoriā ꝑteritorum
vt ſcʒ mēoremur q̊t mala ꝑpter peccata
hoībus euenerūt. vt ab ipis caueamꝰ. et
q̄uo deꝰ iuſtos exaltauit: vt ad iuſticiaʒ
aiemur. Unde ſapiēs q̄daʒ. Felix qui ex
alieno ꝑiculo nouit ſibi cauere. Recor-
dmur ei ꝙ dyabolꝰ ⁊ oēs āgeli mali tā no
biles creature ꝑpter vnā ſupbiam de ce
lo ſunt ad inferos ꝓiecti in ꝑpetuū cruci
andi ibideʒ. Primi ꝑentes ad imaginē
dei facti ꝑpter gulam et vanam gloriaʒ
de ꝑadiſo ad hanc valleʒ miſerie ſunt ex
pulſi et morte ⁊ miſerijs infinitis cuʒ to
ta poſteritate ſua addicti. Propter pec
catū carnis totus mundꝰ p̄ter octo aīas
aquis diluuij eſt ſubmerſus. Et pharao
cū toto exercitu ſuo et ſennacherib cum
centū et octoginta milibus ꝑpter iniuri
as et oppreſſiones quas ſeruis dei infe-
rebant penitus ſunt extincti. Et pluſq̄m
ſexcenta milia filiorū iſrael ꝑpter incre-
dulitatem ⁊ diffidentiaʒ ꝓſtrata ſunt in
deſerto et diuerſis mortibus interēpta:
et ſolum duo terraʒ promiſſionis intra
uerunt. Nonne propť peccata ⁊ iniuſti
cias et diuerſos dolos regna ⁊ ciuitates
deſtructe ſunt. Ubi eſt troya. vbi eſt ni-
niue. vbi eſt carthago ⁊ babilon. Apoc.

xiiij. Cecidit babilon illa magna: ⁊ facta
eſt habitatō demonioꝝ.ecc.x. Regnū d̄
gente in gentē transfert.ꝓpter iniuſticias
et diuerſos dolos. ¶Quid ergo fratres
putamuſ nos effugere iudiciū dei ſi pec
cauerimꝰ ⁊ tantā neglexerimꝰ ſalutem.
ro.ij. Ignoras q̄niā benignitas dī ad pe
nitentiā te adducit. Scd̄m āt duriciam
tuā ⁊ impenitēs coꝛ theſaurizas tibi iraꝫ
in die ire et reuelatōnis iuſti iudicij Ibi
dē. Ira ⁊ indignatō.anguſtia ⁊ tribula-
tio in oēm aīam hoīs opantis maluꝫ.
Sꝫ benignitas dei ē peccatoꝛibꝰ nociua
Eccl's.viij. Qꝛ nō ꝓfert cito ꝯtra malos
ſententia.filij hoīm abſq̄ꝫ vllo timore ꝑ-
petrant mala. Similit̄ mēoꝛari dēmus
qūo deus iuſtos exaltauit vt eos imite-
mur. ¶ D ¶ Nōne ioſeph factuſ ē do
minꝰ egipti q̇ cuſtodiuit mādatū. Non
ne moyſes ꝯſtitutꝰ eſt d̄s pharaonis et
dux ſup pplm dnī.qui negauit ſe eſſe fili-
uꝫ filie pharaonis magis eligens affligi
ꝓ pplo dnī q̄ꝫ terrene iocūditatis pecca-
tū habere.heb.xj. Nōne dauid paſcens
oues factus eſt rex ſup pplm domini:ꝓ-
pter ſuā manſuetudineꝫ. Quid dicaꝫ de
aplis piſcatoꝛibꝰ.q̄ꝝ oſſa reges ⁊ impa-
toꝛes cū magna reuerētia oſculant̄. Ca-
riſſimi nūquid manꝰ dei eſt abbreuiata
et non magiſ extēta imo eſt extenta. Sic
ergo opemur vt illi ⁊ ſic exaltabimur.ſe
quamur opa ⁊ ſeq̄ntur noſ p̄mia. Et nō
ſimus vt cactus: q̇ vult piſces ꝯmedere
⁊ non vult tangere fluuiū Dicit ergo ꝙ
deꝰ adiutoꝛ noſteꝛ nō adiuuat niſi volē
tē ⁊ nitētē ſe adiuuare. cph.v. Surge q̇
doꝛmis.exurge a moꝛtuis ⁊ illūinabit te
xp̄s. ¶ P ¶ Et nota ꝙ prudētia quaꝫ
habere ⁊ docere dēmus quibuſdā aīali
bꝰ ꝯpatur. Et p̄mo ꝑ xp̄m ꝯpatur ſerpē
ti.mat.x. Eſtote pru.ſicut ſerpētes. Cuiꝰ
prudētia in q̄ttuoꝛ appareṫ. Nā ſerpens
caput abſcondit ꝑ eo cetera mēbra expo
nendo. In arto foramine ſe ponit vt ve-
terē abijciat pellē.ne ī cantatoꝛē audiat
vnā aurē ad terrā figit et aliam obturat
cauda. Propter inimicicias quas hꝫ cuꝫ
homine in cauernis ⁊ in deſertis hitat.
Sic et nos caput noſtruꝫ.i.xp̄m ſumme
cuſtodire dēmus. ne ꝑ peccatū abſcida-
mur ab eo.q̄n potiꝰ moꝛti noſ trad̄e de-
bemꝰ. qꝛ ꝑ talem moꝛtē in ꝑpetuū viue-
mus.luc.xvij. Qui ꝑdiderit animā ſuā
id ē vitā ꝓpter me inueniet eā. Itē in ar-
to foramine ponere nos dēmꝰ vt veteriſ
hoīs et ꝯuerſatōnis pellē deponamus.
ephe.iiij. Deponite vos ſm̄ p̄ſtinā con
uerſatōeꝫ veterē hoīeꝫ.mat.vij. Conten-
dite intrare ꝑ āguſtā poꝛtā.qꝛ arta ē via
q̄ ducit ad vitā. Itē ne ꝑſuaſionē dyabo
li audiamꝰ vnā aurē cauda.i. memoria
moꝛtis obſtruere dēmꝰ.et aliā terra.id ē
ꝯſideratōe ꝓprie fragilitatis.ꝯſiderātes
ex q̊ ⁊ q̄ntis pōt hō ꝑire. Qui eni caſtꝝ
ſuū luteū ſentit guerrā mouere nō audꝫ
Itē cognoſcētes inimicicias q̄s cū mūdo
habemꝰ.et qūo nos ꝑſequi non omittit
iuxta illud io.xv.ſi me ꝑſecuti ſunt ⁊ voſ
ꝑſequent̄.dēmꝰ exire de mūdo.eſa.lij. Exi
te de mūdo pple meꝰ. Scd̄o prudētia quā
habere dēmus ꝯpat̄ ꝑ ſalomonē q̄ttuoꝛ
aīalibꝰ. Unde ait puer.xxx. Quattuor
ſunt minima terre.et ipa ſunt ſapiētioꝛa
ſapientibꝰ. Foꝛmice pplis infirmꝰ:q̇ p̄pa-
rat in meſſe cibū ſibi. Lepuſculꝰ plebs in
ualida que collocat in petra cubile ſuuꝫ
Regē locuſta nō hꝫ.⁊ egredit̄ vniuer
ſa ꝑ turmas ſuas Stellio manibꝰ nitit̄
et moꝛat̄ in edibꝰ regū. Iſta q̄ttuoꝛ ſimi-
liter nos facere dēmꝰ.vt in ꝯſpectu dei
prudētes nos ſimꝰ. Nā tpe meſſis.q̇d ē
tota vita p̄ſens. dēmꝰ vt foꝛmica fructꝰ
bonoꝝ opm̄ ꝯgregare.vt inde in futurā
vita paſcamur .ecc.ix. Quodcunq̄ꝫ pōt ma
nus tua facere inſtant opare.qꝛ nec opꝰ
nec rō.nec ſapiētia.nec ſciētia erūt apud

inferos.q̊ tu ꝑperas.apoc.xiiij. Opa enī
il.ſe.il. Itē ꝯſiderātes noſtrā fragilitatē
et modicā noſtrā virtutē.vt lepus in pe
tra xp̄o ſpem noſtrā locare dēmus.vt in
eius v̄tute aduerſa ſupemuſ ⁊ bona ope
mur.et p̄mia ꝯſequamur.phi.iiij. Om
nia poſſum in eo q̄ me ꝯfortat.eſa. Qui
ſperant in dn̄o mutāt fortitudinē aſſu/
mēt pēnas vt aquile current.et nō labo/
rabūt.biere.xvij. Benedict⁹ vir qui cō/
fidit in dn̄o.et erit domin⁹ fiducia eius.
Item ꝑ deſideriū eternoꝝ ſaltare verſuſ
celū vt locuſte dēmus. ſed ſtatī debem⁹
ad terrā reflecti ꝑ paucoꝝ meritoꝝ ⁊ fra
gilitatis noſtre ꝯſideratōnē. Qui enim
ſaltat eleuat̄ in altū.et ſtatī reflectitur v̄/
ſus terrā. Sic et nos facere dēm⁹ Exem
plū ꝺ pauone q̄ reſpiciēs ſibi pedeſ ſtatī
humiliatur deponēs alas. Itē ꝯſideran
tes ꝙ multa naturalia.ſcꝫ ingeniū doci/
litas ⁊ multa alia bona mūdi nobis de/
ſunt quib⁹ tanq̄ꝫ alis ſi ea hērem⁹ vola/
re poſſemuſ.qꝛ oīa hec ſunt hoī data.vt
v̄ſus celū volet et facilius tēdat.debem⁹
manibus niti et in domo regis etni mo/
rari.aug. Surgūt indocti et celuꝫ vel re/
gnū di rapiunt. ⁊ nos cū doctrinis nr̄is
in infernuꝫ dimergimur. Et ꝑpterea di.
aplus.j.cor.vij. Unuſquiſqꝫ in ea vo.q̄
vo.eſt p̄ma. Totus enī mūd⁹ ꝯfundit̄ in
eo ꝙ vn⁹ di. O ſi eſſem religioſus ſic fa/
cerē. Alius. O ſi nō haberē vxorē aut fi
lios ſic facerē.et ſic de alijs.et nullus eſt
ꝯtentus ſtatu ſuo. Oēs enī in quocūqꝫ
ſint ſtatu poſſunt benefacere.⁊ in domo
regis eterni morari.qꝛ ſtellio manib⁹ ni
titur ⁊ morat̄ in domibus regū. Simuſ
ergo ꝯtēti ſtatu vocatōis noſtre ⁊ in co
nitamur aīas noſtras ſaluare qꝛ in quo
cunqꝫ ſtatu hō ꝯtentat̄ bene ē ſibi.et ī q̄/
cunqꝫ non ꝯtentat̄ hō male eſt ſibi. Mul
ta aūt alia ſunt q̄ ad prudētiā nos inui/
tāt et prudentiā nos docent. Et ſic patet
primuꝫ. ¶ Secundo nos monet ad id
quod eſt magne perfectionis . vt ſcꝫ nul
li malum pro malo reddentes. paceꝫ cū
inimicis habeamus. Quod nos docet
dupliciter facere. ſcꝫ vindictaꝫ non req̄/
rendo.et quod eſt perfectius iniuriā nō
repellendo.ibi. Non voſmetipſos de/
fendentes. Dicit ergo. Non ſitis alicui
reddentes malū conuicij vel alicuiuſ pe
ne pro malo vobis ab eodem illato.pro
uer . Non dicas reddam malū pro ma/
lo.expecta dominū et liberabit te. Sed
magis ſitis prouidentes bona facere et
non mala reddere.non tantū coraꝫ deo:
qui intus videt.ſed etiam coraꝫ homib⁹
Coraꝫ deo debemus bona prouidere tri
pliciter.ſcilꝫ in cogitatōne vt ſit munda.
Mich.ij. Ue vobis q̇ cogitatis inuti/
le. In affectōe vt ſit ſancta.leui.xj. Sācti
eritis q̊nīā ego ſanctus ſum. Et in inten
tōe vt ſit recta.math.vj. Si ocul⁹.t. ſim.
fu.to.cor.t.lu.erit. Simılit̄ corā homini
b⁹ etiaꝫ tripliciter.ſcꝫ in habitu ne ſit no
tabilis.aug. Nō ſit notabilis habit⁹ ve
ſter. In locutōe ne ſit irrōnalis. Sermo
enī eſt nuncius rōnis. Et ideo ſine rōne
ꝓferri nō dēt. Unde in ſolū habētibus
rōeꝫ īuenit̄ ſermo. Et idō ꝺ omni verbo
ocioſo merito hoīes ſunt rōnem reddi/
turi.vt dꝛ math.xij. Et in opatōe ne ſit re
p̄hēſibil̄.ephe.v. Uidete q̄uo caute ābu
letis. Et ita ꝓuideatis facere bona: ꝙ ſi
fieri p̄t aliq̊ decēti modo ſitis pacē habē
tes cū omibus hoībus.et hoc q̄ntū ī vo
bis ē. Aliq̄ndo eī nullo mō fieri pōt.ps.
Cū his q̇ ode.pa.e.p.c.lo.il.zc. Hebre.xij.
Paceꝫ ſequimini cum omnib⁹ ⁊ ſancti
moniā.ſine qua nemo videbit deū. De
inde cum dicit. Non voſmetipſos defē.
monet ad id quod perfectius eſt.ſ. vt in
iuria nō ꝓpulſet.ſed magis ſuſtineatur
Et hoc ē nō ſitis voſmetipſos defēdēteſ
Math.v. Si quis ꝑcuſ.te in vnā ma.ꝑ.

ei ⁊ al. Sʒ date locū ire ſcʒ vos pſequētis et affligentis. qḋ facit q̇ aduerſarium pmittit facere qḋ vult. ecc. viij. Ne ſtes ꝯ faciē ꝯtumelioſi. Hoc cadit ſub ꝯſilio. Uel date locū ire dei vt ipē aduerſarios ⁊ iniuriantes puniat. Si ei vos punitis eoſ de iniuria vobis illata. nō relinqtiſ locū deo vt eos puniat in die ire. i. in die iudicij. Et nota ꝙ vt di. au. nō ꝑcipit hic apl'. vt ſancti nolunt vindicare: cū ſcriptuʒ ſit apoc. vj. vſq̄ q̊ dn̄e iuſte ⁊ verax nō vidicas ſanguineʒ noſtꝝ q̇ effuſus ē. ſʒ ꝑcipit vt nō ſe vīdicēt. ſʒ relinq̄nt vindictaʒ ire di. Quid ergo intēſt int̄ ſanctū ⁊ peccatorē cū vterqʒ vindictā velit. vbi ē illḋ Diligi. ini. ve. benefacite h. q̇ v. o. mat. v. Et dicendū ꝙ ſanct⁹ hō magis cupit corrigi inimicū q̄ʒ puniri. et cū de⁹ punit nō delectat̄ de pena inimici. q̄ nō odit eum ſed de iuſticia dei. et q̄ deū diligit. hoc ei placet qḋ deo. Et ſancti de celo petūt vīdictā de inimiciſ nō vt delectent̄ in pena inimicoꝝ ſʒ de iuſticia dei. ps. Letabit̄ iuſtus cū viderit vīdictā. Pctōr āt ecōuerſo: q̄ ſolū vult puniri ⁊ vexari īimicuʒ: ⁊ de correctōe nō curat ⁊ delectat̄ de pena inimici et nō in iuſticia dei. Sic ergo date locū ire dei q̄ ipē puniet. Scptū eſt ei mihi vindictā et ego retribuā d. domi⁹. in ꝓuer. ſḿ lrāʒ ſeptuaginta intꝑretū vt d. glo. Nrā āt trāſlatō hēt Ne dicaſ reddā malū ꝓ malo. expecta dominū et liberabit te. Et ſic pʒ ſcdm. ¶ Tercō monʒ ad illud qḋ ē maxie ꝑfectōis. et ſub ꝯſilio cadit. vt ſcʒ bona inimicis ꝑbeam⁹ Et hoc ē Si eſu. ini. t ci. il. ſi. ſi. po. da il. Eſa. lviij. Frāge eſu. pa. t. mat. x. Qui de. vni ex mi. m. po. aq̄. f. ⁊c. Et rōem reddit h⁹. q̄ īimic⁹ ꝑ hoc ad caritatē īflamabit̄: et de īimico efficiet̄ amic⁹. ꝓuer. xvj. Cuʒ placuerit dnō vie hoīſ inimicos ei⁹ ꝯuertet ad pacē. et hoc ē Hoc faciēs carboneſ ig. ꝯgre. ſuꝑ ca. eius. i. feruentē caritatē. q̄ ignis ē ꝯgre. ſuꝑ caput id ē ſuꝑ mētē eius que ē caput aīe Id ē occaſiones et q̄ſi materias diuerſas dabis ei. vt ad caritatē: que eſt ignis inflamet̄. luc. xij. Ignē veni mitte. in t. i. caritatē: et qḋ volo: niſi vt accendat̄ Hi ſunt carbones vaſtatores igniti qui ꝯſumūt oēm rubiginē peccatoꝝ: Et ſic pʒ terciū. ¶ Quarto ſubinfert generale documentuʒ. quō in omī malo nos hēam⁹ d. Noli vin. a malo: ſed vi. in bo. ma. ¶ Q ¶ Hoc pt intelligi viij. modiſ ſḿ qḋ malū octo hēt facere: ſcʒ corrūpe: debilitare. merituʒ auferre. excecare. tormētare. impfectū oſtēdere. ꝯtriſtare ⁊ deorſum trahere. Primo ſḿ ſenſū litere vt ſcʒ ꝓxim⁹ nō ſuꝑet nos malo ſuo. nec corrūpat faciēdo nos malos ſicut ipē ē. ſed nos vincam⁹ bono nr̄o malū ꝓximū faciēdo ipm bonū et ad bonitatē trahendo. j. pe. ij. Conuerſatōem vrām int̄ gentes hēntes bonā vt ī eo ꝙ detractant de vobis tanq̄m d̄ malefactorib⁹ ex bonis opib⁹ vos ꝯſiderātes glificēt deū. Sic vicit cecilia ſpōſū ſuū valerianū et mat̄ ſācti aug. ipm auguſtinū. ¶ Scdō vincim⁹ in bono malū. q̄ndo ipm malū cōuertit̄ nobis in bonū Qḋ fit q̄ndo ſum⁹ in caritate fūdati. ro. viij. Dili. de. oīa coop. in bo. glo. Etiā malū ꝑ occaſionē. vt q̄ndo p⁹ malū. ⁊ ꝓpt̄ malū qḋ qs fecit cadēdo a caritate. p⁹ea fort⁹ reſurgit. ⁊ feruētius bonū opat̄. vt di. apo. ad ro. v. Ubi abū. de. ſu. ⁊ g̃. ¶ Tercio q̄ndo ī ipo malo quod volebat ꝑ impatientiam nobis auferre meritum. ꝑ pacientiaʒ meritum augem⁹. ⁊ in malo quod volebat nobis auferre animā fortiter animam poſſidemus. math. xxj. In pa. ve. poſſi. ani. vrās Quantumcunqʒ enim calefaciat. et ferueat ignis ſi olla eſt plena aqua non frāgit. Quantumcunqʒ enim ſeuiret contra vincentium mund⁹. tamē vincenti⁹ ꝑ patientiam vicit mōm. ⁊ plus potuit

et q̇ nōītrauit periȷ̇t ⁊ ſuffocatꝰ ē. Sic q̇ hāc intrat ſaluaṫ. ⁊ q̇ nō ītrat dāṅaṫ. ma. xvȷ. Qui credi. ⁊ bap. fue. ſ. e. q̇ v̄o nō cre. ꝯdē. In hoc tamē differt hec ab illa. Qꝛ vt di. criſ. ī illā lupꝰ ītrauit. ⁊ lupꝰ exiuit hō intrauit et hō exiuit. nihil enī in illa mutatū eſt. Sꝫ in hanc hō intrat lupꝰ ⁊ fit ouis dei. intrat hō ⁊ fit filius di. ⁊ īdō exīnc dr̄ xp̄ianꝰ filiꝰ xp̄i. Et nota figuraꝫ. Nā noe miſit foras archā coruū. ſic xp̄c miſit dyabolū extra ecc̄iaꝫ. io. xiȷ. Nunc princeps hꝰ m̄di eiȷ̇cieṫ foras. Itē noe miſit colūbā q̄ rediȷ̇t ad archā ferens ramū oliue virentibꝰ foliȷ̇s. vt pꝫ gene. viȷ. ſic d̄s pater emiſit filiū ꝑ mortē q̇ rediȷ̇t per reſurrectōem portās ramū oliue. i. paceꝫ dei. ⁊ ideo ait. Pax vobis io. xx. Virentibꝰ foliȷ̇s. i. cū graciȷ̇s ⁊ donis ſp̄ūſſācti Et īō ait. Accipite ſp̄m ſanctū. Hec ē illa nauis de qua ſalomō. puer. xȷ. ait. Fctā ē q̄ſi nauis īſtitoris de lō. ꝑ pa. ſ. Nā xp̄s vēit in ecc̄iaꝫ q̄ſi īſtitor ⁊ q̄ſi negociator. q̄r. bo. mar. ſ. aīas hoīm p̄cioſiſſimas margaritas. mat. xiȷ. Sīle ē re. ce. bo. n. q̄r. bo. mar. Que nauis d̄ lōge panē noſtrū. i. xp̄m portauit ſcꝫ de celo. io. vȷ. ego ſuꝫ panis viuus q̇ de ce. deſcē. Mirabilꝛ āt inſtitor xp̄s in hac naui fuit. qꝛ dedit deitatē. et accepit hūanitatē. De. ȷ. io. iȷ. Videte q̄lē caritatē dedit nobiſ d̄s vt filiȷ di noīemur ⁊ ſimus. De ſc̄do. Iob. ȷ. Verbū caro fa. ꝛc̄. Dedit diuicias ⁊ accepit paupꝑtatē. De p̄mo. luce. xxiȷ. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mi. p. me. reg. vt ed. ⁊ bi. ſup mē. m. in. re. m. ꝛc̄. De ſc̄do. iȷ. corꝫ. viȷ. Qui cū eſſet diues ege. p. n. eff. ē. Et breuiṫ dedit oīa bona ſua ⁊ accepit omīa mala noſtra. De p̄mo. ro. viȷ. Qūo nō etiā cū il. oīa no. do. De ſecūdo. hebꝛ. iȷ. Tēptatū āt ꝑ oīa. Propt̄ q̄ꝺ cantamꝰ. O admirabile ꝯmertium creatoꝛ. ge. hu. coꝛ. ſu. d̄ viꝛ. na. dig. eſt ꝛc̄. De hac āt naue di. criſ. Nauigat ecc̄ia inſtructa fidei gubernaculo. felici curſu ꝑ hꝰ ſeculi mare: habēs deū gubernatorē. angelos remiges. choros portāſ oīm ſanctoꝝ. erecta in medio ip̄a ſalutari arbore crucis. in q̄ euangelici fidei vela ſuſpendens: fl ante ſp̄ūſancto ad portam ꝑadiſi et ſecuritatē quietis eterne deducit. ¶ R ¶ Ubi ſi bene aduertimꝰ viȷ. de hac naue di. Primo. qꝛ hoc ſeculuꝫ mare tempeſtuoſuꝫ valde hēt nauigare et īō valde timendū eſt. et cū cautela eūduꝫ. ephe. v. Videte qūo cau. am. Ber. Nuſq̄ꝫ eſt ſecuritas o fr̄es. neqꝫ in celo: neqꝫ in ꝑadiſo. mlto minꝰ in m̄do. In celo āgelus cecidit ſub preſentia deitatis. Adā de ꝑadiſo de loco voluptatis. Iudas in m̄do de ſcola vitatis. Diſcipuli etiā fuerūt ī ꝑiculo in p̄ſentia xp̄i. vt hic pꝫ. Sc̄do oſtēdit ꝙ hꝫ deū gubernatorē cui mare ⁊ venti obediūt. ⁊ īō multū cōfidendū eſt. Unde a ſanctis dr̄ ꝙ hec nauis poteſt ꝯcuti. ſed nō ſubmergi. qꝛ xp̄c ſꝑ ē ibi eā gubernando. mat. xxviȷ. Ecce ego vo. ſuꝫ. oī. die vſqꝫ ad ꝯſu. ſe. Qui et ſi aliq̄n do videaṫ dormire. tamen ꝑuigilat ⁊ nobiſcū ē. eſa. xliȷ. Cū ꝑtranſieris ꝑ aq̄s tecū ero. ⁊ flumīa nō operiēt te. Tercō oſtēdit ꝙ āgelos hꝫ remiges: qui eaꝫ inṫ fluctꝰ hꝰ ſeculi cuſtodiūt. ⁊ deducūt p̄s. Angelis ſuis mā. de te ꝛc. Et īō multū gaudendū. phi. iȷ. Gaudete ī dnō ſꝑ iteꝝ di. gau. Quarto oſtēdit ꝙ hꝫ choroſ āgeloꝝ portare qui ſunt ōni virtute pleni. et. īō libenṫ intrandum. qꝛ cū ſancto ſanctus eris. vt dicit. p̄s. Quīto di. ꝙ arbor iſtius nauis eſt ſalutifera crux chriſti que ſtat ſemper erecta tanq̄m arbor extenſa tanq̄m artemo. ad protegendū et ideo ſub ipſa manendum: quia de ipſa mirabilis virtus emanat: ita ꝙ quicū qꝫ ſub ipſa manet: a nullo poteſt ledi. Quod figuratum fuit ezechiel. ix. Ubi viro volēti ꝑcutere hoīes ciuitatis mā

datum eſt ꝙ nullū ꝑcuteret ſup quez vi/
deret thau.id eſt ſignū crucis. Sexto di.
ꝙ nauis iſtius vela ſunt carte euāgelio/
rū que ſunt plene verbis xpi ſcriptis.ſi/
cut plenū eſt velū aere ⁊ vento. Verbuꝫ
eniꝫ nil aliud eſt niſi aer formatuſ in gut
ture loquentis. Iſta eniꝫ vela plena ſūt
flatu.id eſt v̄bis xp̄i que nos docēt qua
via.q̄ndo q̄uo.⁊ quo ſit eūduꝫ. Et iō ſūt
attentius audienda.lu.xj. Beati q̄ au.v̄
bū.d.⁊ cu.il. Septimo di.ꝙ ſpūſſanctus
eā ducit.Joh.iij. Spūs vbi vult ſpir Et
idō vbi eſt impetꝰ ſpūſſancti illuc ſtatiꝫ
eſt eundū. Unde ezech.j.de illis aīalibꝰ
ſanctis ꝑ que viri euangelici deſignanť
dr̄. Ubicunqꝫ erat impetus ſpūs illuc ḡ
diebanť et rote. Secure ergo ad impetū
⁊ motōnem ſpūſſancti nauigemꝰ. q2 ipē
ad portū felicitatis eterne nos ducet. vt
octauo ⁊ ꝯcluſiue ī ꝑdicta autoritate dr̄
p̄s.ſpūs tu.bo.de.m.i.ter.re. In quo por
tu et in omī pace et opulētia quieſcemꝰ
eſa.xxxij. Sedebit populus meꝰ in pul/
critudine pacis:⁊ in tabernaculis fidu/
cie:⁊ in requie opulēta. ¶ Sc̄da nauis
ē religio que ꝯgrue dr̄ nauis.q2 tria que
ſunt ſubſtancialia religionis.ſcꝫ obediē
tia.ꝯtinentia ⁊ pauꝑtas excellenť repiū
tur in naue. Ibi enī ē obediētia ꝓmpta.
ꝯtinentia magna. ibi eniꝫ quiqꝫ ſcelera/
ti ꝯtinent.⁊ pauꝑtaſ ſumma.q2 eſt ibi ni
hil niſi qđ deforis apportatur. Hanc na/
uē chriſtus intrauit dum ſtetit in mūdo
Nā ſubſtancialia religioīs ꝑfectiſſime
obſeruauit.q2 vſqꝫ ad mortē fuit obedi
ens.phi.ij. Exinaniuit ſemet.fa.obe. vſqꝫ
ad mor. Uirginitatē ⁊ ꝯtinentiā in ſum
mo gradu ſeruauit.ita ꝙ nec ꝑmoſ mo/
tus habuit vel aliquā cogitatōeꝫ carna/
lē. Et nota ꝙ chriſtus habuit ita caſtos
mores ꝙ nūqꝫ fuit de aduerſarijs d̄ hoc
notatus vel accuſatus vel infamatꝰ vel
in ſuſpitōe habituſ.cum de multis alijs
fuerit infamatus. Et tamē cū mulieribꝰ
ꝯuerſatus eſt.⁊ a peccatrice tangi ſe per
miſit.⁊ cum maria ⁊ martha frequenter
ē hoſpitatus:⁊ magdalenā a multis de
effuſione vnguēti moleſtatā defendit et
ꝯmēdauit. Paupꝑtatē etiā volūtariam
in ſummo gradu ſeruauit tanq̄ꝫ penitꝰ
nihil habens. Math.viij. Uulpes fou.
ha.ꝛc. Propterea fuit religioſus. q2 fu/
it nazareus. que in vet.te.quedā religio
erat. Et idō cū barba longa et capillis d̄
pingiť. Unde ipē fuit caput ⁊ inſtitutor
omīs ꝑfectōnis et religionis. Illud eniꝫ
ſanctū collegiuꝫ apl'oꝝ inſtituit:cui nec
p̄iuſ nec poſtea aliquod aliud potuit in
ſanctitate ⁊ omī ꝑfectōi equiꝑari. q̇a in
ipō omīa ꝯſilia fuerūt plenarie obſerua
ta. Et nota q̄ndo apl'i intrauerūt illā na
uem ad xp̄m ſequendū.reliquerūt aliaꝫ
nauē ſcꝫ cupiditatis.math.iiij. At illi re
lictis ꝯtinuo retibus ⁊ naui ſecuti ſunt
euꝫ.ſicut enī cū naui religionis nauigať
ad celū.ſic cū naui cupiditatis nauigať
ad infernum. ¶ T ¶ Dicitť aūt cupidi
tas nauiſ ꝓpter tria. Primo q2 ſicut na
uis ſtat ſup aq̄s ⁊ non impleť.ſic cupidi
tas ſtat ſup diuicias ⁊ nō impleť.ſꝫ ſp ſi/
tit.ecc.v. Auarꝰ nō iplebiť pecunia.ſc̄do
q2 ſic nauiſ fit cū magno labore.cuſtodi
tur cū magno timore.⁊ ꝑditur cum ma/
gno dolore.ſic auarus cuꝫ magno labo/
re ⁊ multis incōmodis diuicias acqui/
rit.⁊ ꝑ ipſis acq̄rēdiſ vt aranea ſe euiſce
rat:⁊ ꝯſumit.ſap.v. Ambulauimꝰ vias
difficileſ.p̄s. ¶ Anni noſtri ſicut aranea
meditabunť. Itē cū magna ſolicitudine
⁊ timore ipās diuicias cuſtodit.iob.xv.
Sonitꝰ terroris ſp eſt in auribꝰ eiꝰ.⁊ cū
pax ſit il.inſidias ſuſpicať.boe. Tu q̄ nūc
gladiū quēcunqꝫ ꝑtimeſcis:ſi hꝰ vite cal
lē vacuꝰ viator intraſſeſ corā latrone cā
tares. O ꝑclara mortaliū opuꝫ beatitu
do.quā cū adeptus fueris ſecurꝰ eē deſi

ſuſtinere q̄z mo̊s inferre ¶ Quarto q̄n
do ꝑ malū qȯ volebat ꝓ ſuo furore mē/
tem excecare ⁊ rōnez obfuſcare. iuxta il/
lud. p̄s. ſupcecidit ignis ſcz tribulatōniſ
et anguſtie et nō viderūt ſolē. nos illūia
mur. qȯ fit q̄ndo credimus nobis mala
euenire vt a dn̄ō corripiamur. ne cū hoc
mo̊ dānemur. vt d. apl̄. ad coꝝ. Hiere.
Per omē flagellū et dolorez erudieris
hieruſalē. Sic fuit illuminatꝰ dauid: q̇
dixit angelo ꝑcutienti ꝑplm. Percute
me ego ſum q̇ peccaui. j. reg. xxiiij. ¶ Qui/
to q̄ndo ꝑ ipm̄ malū qȯ volebat noſ tor
mentare ⁊ penā irrogare. penas exolui/
mꝰ pctōꝝ. vt q̄ndo ꝑ famē et ſiti. calorē ⁊
frigus et alia mala pene q̄ in p̄ſenti pati
mur. a penis abſoluimur peccatoꝝ he/
bre. xj. Circuierunt in melotis in pel. ca/
pri. egen. an. Sic exoluit aplus in malis
q̄ ſibi euenerūt penas peccatoꝝ ſuoruz.
Sexto q̄ndo in malis nō ſolum purga/
mur a penis peccatoꝝ. ſz etiā pficimur ſi
cut auꝝ in fornace. ſap. iij. Tanq̄z. auruz
in for. pba. elec. domiꝰ Mala eni ꝯtrari
uz voluit facere ſcz hoīez infirmare ⁊ ip/
fectū oſtēdere. Et hoc ē qȯ ſathā. di. iob.
ij. Mitte manū tuā ⁊ tāge cūcta q̄ poſſi
det. Et idē Tāge os eius ⁊ carnē. ⁊ tūc vi
debiſ ꝙ in faciē benedicat tibi. i. tūc appa
rebit ꝙ nō ſit pfectus. ⁊ ꝙ nō ſit bonꝰ rea
liť. ſz apparent. Sz iob vicit in bono ma
lū. q: in ipis malis pfectꝰ appuit. ¶ Se
ptimo. q̄ndo nō ſolū mala patient tole/
ramus. ſz etiā gloriamur ⁊ letamur ī ip
ſis malꝭ q̄ nos ꝑmūt. ro. v. Sz ⁊ gl̄iamur
in t̄bulatōibꝰ. Act. v. Ibāt aplī gau. a cō
ſpec. ꝯci. q. dig. ha. ſunt ꝓ no. ie. ꝯtu. pati.
Mala ei hēnt ꝯtriſtare: ⁊ ido dum ī eis
letamur nō vincimur a malo. ſz vīcimꝰ
in bono maluz. ¶ Octauo q̄ndo ꝑ ipſa
mala q̄ patimur ad regna celoꝝ ꝑueni/
mꝰ. mat. v. Beati q̄ pſe. pa. ppť iu. ⁊c. be/
ati eritis cū ma. vo. ho. Vis ei res tēdit

ad locū ſuū. locꝰ āt ⁊ fons oīm maloꝝ ē
infernꝰ. vbi vmbra mortis. ⁊ nullꝰ ordo
ſz ſempiťnus horror ihītat. iob. x. Et iō
oē malū inq̄ntū malū trahit deorſuz. dū
ergo ī malis ⁊ ꝑ mala tēdimꝰ ſurſuz ī ce/
lo. recte vīcimꝰ in bono malū: ⁊ nō vici/
mur a malo. Cū ergo oīs medicina fiat
ꝑ ꝯtrariuz. q: ꝯ̄ria ꝯ̄riis curātur. tūc nō
vincimur a malo ſz vincimꝰ ī bono ma/
lū. q̄n ꝯ̄riū opamur qȯ hz facere malū. ⁊
ad ꝯ̄riū imus ad quod hz ducere malū
Et ſic patz quartum.

Dn̄ica tercia. de euāgelio. ſmo. XXII.

Aſcendente ieſu
ī nauiculā ſecuti ſūt eū diſcipli
eiꝰ mat. viij. Jeſus vt verꝰ hō
hūana opa fecit. iō ad trāſeūdū vnapte
ſtagū ad aliā nauicula īdiguit. nauicu
lā aſcendit. ⁊ in nauicula obdormiuit. ſz
vt verꝰ ds creatis īꝑauit. ⁊ obedierūt ei
⁊ nulliꝰ opꝰ hūit ⁊ iō īq̄ntū xp̄s erat deꝰ
nō īdigebat naui. ſz nauis īdigebat xp̄o
ne in fluctibꝰ ſubmergeret qȯ ꝑ effectuz
pꝰea patuit. Nec etiā inq̄ntū ds dormi
uit nec dormitauit. p̄s. Ecce non dormi.
nec dor. ⁊c. De hac ergo materia p̄ſens
euāgeliū extat. In q̊ qdē euāgelio q̄nq̄z
poīt ſūmarie euāgeliſta. Primuz ē ieſu
⁊ diſcipuloꝝ eiꝰ in nauiculā aſcēſio. ad
trāſfretādū. in p̄ncipio euāgelij. Scdm
ē maris ⁊ fluctuū ꝯcitatō ad nauigāteſ
⁊ nauiculaz ſubmergēdū. ibi. Et ecce mo.
ma. fac. ē ī ma. ita vt na. op. fluc. Terciuz
ē ieſu a diſciplis excitatō ⁊ eoꝝdē ad ip
ſuz ōpcatō ad piculū euadēdū. ibi. Et ac
ceſ. ⁊. ſuſ. e. d. Dn̄e ſal. n. pi. Quartū ē ie
ſu dig̃ increpatō. ⁊ ad mare ⁊ vētos eiꝰ
dē ipiū ad trāq̄llādū ibi. Et dixit eis. qȯ
timidi eſtis mo. fi. ⁊ ſur. ⁊ impa. vē. ⁊ ma
ri. Quintū eſt hoīm exiſtētiuz ī naui ad
miratio. et poteſtatis ieſu confeſſio ad
omnia coercenduz. ibi. Porro ho. tam

naute q̄z apl̄i. vt di. glo. mirati ſunt dicē
tes. Qualis ē hic. q꞉ ⁊ venti ⁊ mare o. ei.
Quāuis origenes di. ꝙ non apl̄i mirati
ſunt ſed hoīes quoꝝ erat nauicula q̄ cū
ipſis erant. ¶ Primo ergo ponit̄ ieſu ⁊
diſcipuloꝝ eiuſ in nauiculā aſcenſio ad
tranſfretandū. Et hoc eſt aſcēdente ieſu
in na. vt. ſ. de vna ꝑte ſtagni: vel laci ad
aliā tranſiret. ſecuti ſunt eū diſcipuli eiꝰ
cū eo ad eundē locū ire volētes Quam
uis enī potuiſſet ſuꝑ mare ambulaſſe ſi
cut alia vice fecit. vt ꝑʒ math. vj. quarta
āt vigilia noctis venit ad eoſ ābulās ſu
ꝑ mare. tamē voluit nauigio ad illā ter
rā venire. q꞉ nūc hūana. nūc diuina oꝑa
oſtēdebat. vt ſe verū deū ⁊ verū homiēʒ
ꝯpbaret. vt daret nobis exemplūʒ ꝙ in
his q̄ poſſumꝰ oꝑari ꝑ nos nō debemuſ
temptare deū diuine prouidētie nos cō
mittentes ⁊ nihil penitꝰ oꝑantes. Naʒ
xp̄s nō volauit ſed cum alijs nauigauit
Sic et nos dēmꝰ in mari hꝰ ſeculi naui-
gare ⁊ remos accipe ⁊ bona oꝑari. Mul
ti volūt ſolum volare ad celū ⁊ nihil vo
lūt oꝑari in terra Cōtra q̄s apl̄s. ij. theſ.
iij. Qui nō vult oꝑari nō mādūcet. Lite
ra plana eſt. q꞉ hoc euangeliū hiſtoriale
eſt ⁊ non doctrinale. ¶ Moralitas.
¶ Moraliter aūt ad inſtructōem nr̄āʒ
duo hic videamꝰ. ſ. qd ꝑ nauiculā et qd
ꝑ mare ſignificet̄. ¶ Q ¶ Circa ꝑmum
ſciendū ꝙ ꝑ hāc nauiculā tria ſig̃ficant̄.
ſcʒ eccleſia. religio. crux xp̄i. Notādūʒ er
go ꝙ xp̄s hāc triplicē nauē aſcēdit. Et ſi-
milit̄ diſcipuli eius. Et oīs ꝑfecte viuēs
⁊ ad portū eterne ſalutis deſiderās ꝑue-
re. eandē t̄plicē nauē aſcēdere debet. ſcʒ
nauē eccleſie. nauē religionis. et nauem
penitētie. i. crucē penitētie Nā ⁊ eccleſia
militans ⁊ religionis ſtatus. ⁊ crux peni-
tētie ꝑ nauē poſſunt intelligi. ¶ Prima
nauis eſt eccleſia militans que rōe figu
re nauis. ꝑ nauē ꝯgrue deſignat̄. Nā ſi

cut nauis in capite ⁊ in cauda ē arta ⁊ in
medio lata. ſic ſancta eccleſia ī principio
fuit arta. Exemplūʒ de ſancto marcello
papa q̄ multis ānis fuit deputatꝰ ad cu
ſtodiā aīalium. Et beatuſ vrbanꝰ papa mul
to tp̄e in ſepulcris martiꝝ latitauit. He.
xj. In ſolitudinibꝰ errantes in mōtibus
⁊ ſpelūcis. ⁊ in ca. ter. Silr̄ in fine tp̄e āti
xp̄i erit valde arta. Q꞉ vt d꞉ math. xxiiij
erit ꝑſecutō magna ⁊ taliſ. q. nō. fu. ab o.
mū. In medio āt ſcʒ mō eſt valde ampla
⁊ q̄ntū ad numeꝝ. q꞉ multi ſunt fideles.
⁊ q̄ntū ad gaudiū. q꞉ patrimoniū cruci-
fixi eſt valde ī diuicijſ ⁊ honoribꝰ exalta-
tum ⁊ abundant valdē tabernacula cle-
ricoꝝ ⁊ audacter ꝓuocāt deū. cū ipſe om
nia dederit in manibꝰ eoꝝ. iob. xij. Et q꞉
vt d꞉ mat. vij. arta ē via que ducit ad vi-
tā ⁊ ampla q̄ du. ad ꝑdi. iō in ꝑmitiua ec
cleſia prelati multi ſaluabant̄ ⁊ ſactifica
bant̄. ⁊ mō multi homines damnantur:
⁊ pauci ſanctificant̄. Hāc nauē xp̄s intra
uit tāq̄m dominꝰ ⁊ nauclerꝰ q̄ndo deſcē
dit in vterū virginalē. tunc enī ꝑmo fuit
de eccleſia militante. Nos āt in hāc na-
ueʒ intramꝰ: q̄ndo ſuꝑ aquas baptiſmi
natamꝰ Manat enim hec nauis in ma
gno pelago grār̄ū ⁊ donoruʒ ſp̄uſſancti
Et ideo nō poſſumꝰ ad eam aſcendere niſi
ſi ſuꝑ aq̄s natādo. Xp̄s āt hāc nauē intrā
do deſcēdit. q꞉ minoratꝰ paulo minꝰ abā
geliſ ī eā intrauit. vt d. p̄s. Nos āt hāc na
uē intrādo mſtū aſcēdimꝰ: q꞉ in filios dei
adoptamur. io. j. Dedit. e. po. f. d. f. Et q꞉
vt dictū ē xp̄c ē hꝰ nauis domiꝰ ⁊ naucle
rꝰ. iō q̄ndo ī baptiſmo itramꝰ eiꝰ fidelita
tē iuramꝰ. ⁊ dyabolū ⁊ oēʒ aliū dominū
abnegamꝰ. qd facimꝰ cū dicimꝰ ī baptiſ
mo. Credis ī deū. ⁊ di. baptizandꝰ credo
Abrenūcias dyabolo et pōpis eius Et
rñdeʒ. abrenūtō. nā vſʒ tc filij ire ad dniūʒ
dyaboli ſpcābamꝰ. hec nauiſ fuit figura
ta ꝑ archā noe ad q̄m oīſ q̄ itrauit fu. ſal.

ſiſtis. Itē cū magno dolore eas amittit
q2 vt di. boe. Infeliciſſimū gen9 infortu-
nij eſt pus fuiſſe felicē et poſtea infelicez
Et idō diuitie dicunt ſpine ab ipa veri
tate. luc. viij. q2 cogitatōnū ſuaꝝ aculeis
mentē lacerāt ꝛ in acquirēdo ꝛ pdendo
vt di. gre. Tercio cupiditas d2 nauis. q2
ſicut naui de tanto lucro et de oib9 mer-
cib9 nihil manet niſi feces ꝛ ſentina. ita
auaro de oib9 bonis ſuis ꝛ reb9 nihil re
manet niſi tormenta in inferno ꝛ putre-
do verimiuz in fouea Auaro eniz omīa
auferunt in morte. Nā diuiciaſ auferūt
ꝯſanguinei. corpus comedūt vmes. ani-
mā aſportat dyabolus. Nihil ergo re
manet ei niſi cruciatus infernalis. Et idō
multū eſt flendū in morte pctōris. cū oīa
pdat Hiere. vj. Luctum vni. fac t. plā. ꝫc.
Tercia nauiſ ē crux xpi q̄ d2 nauis q2 xpm
portauit. ¶ T ¶ Et q2 ſicut in naui be-
ne onerata maxime q̄ de oriēte venit ſūt
optima queqz. ita in cruce oīa bona inue
niūt. Quia vt dicit aug. nullū exēplū bo-
nitatis ꝛ pfectōnis abeſt a cruce. imo to
ta vita nrā in cruce pt informari. Oēs
enim vtutes apparēt in cruce. Propter
qd dicebat apo. ad gal. vj. Mihi abſit
gloriari niſi in cruce. d. n. ꝫc. Nā pmo ibi
apparet maxima caritas ex pte di patriſ
q̄ vnicū filiū ſuū morti tradidit ppter ſer
uū redimendū. Scdo apparet magna fi-
des ex pte vginis glorioſe q̄ morientē fi-
liū ſp deū credidit. Tercio apparet mag
ſpes ex pte latronis. q̄ in quendā pfora-
tū denudatū crucifixū tanq̄z in vex deū
regē celi ſperauit. Propter qd nō imme
rito audiuit hodie. me. er. in pa. lu. xxiij.
Quarto apparz maxima prudētia ex pte
ſpūſſancti q̄ ſic ſapiēter decepit luciferū
abſcondēs deitatē ſub humanitate tan
q̄z hamū quē piſcator abſcōdit ſub vme
ſic ſuſcepit ꝛ pcuſſit eū iob. xxvj. Prudē
tia ei9 pcuſſit ſuperbū. In eodē. xl. Nun

qd capit leuiathan hamo. Quīto appet
ma ḡ iuſticia ex pte xpi. qui vt iuſta fie-
ret ſatiſfactō factus eſt homo: ꝛ mortu9
in cruce. Ut ſicut homo in ligno pecca-
uerat ita hō in ligno ſatiſfaceret Et ſicut
peccatū hoīs fuerat infinitū ad oēs per
dendū. ita meritū hominis eſſet infinitū
ad omēs ſaluandū Et ſic iuſticiā magm
exercuit in cruce ſup corpus ſuū. p iuſta
ſatiſfatōe peccati hominis. Sexto appa-
ret magna tpantia ex pte deitatiſ xpi. hz
quā xps etiā in cruce fuit beatuſ. ꝛ tamē
ita fruebatur beatitudine q̄ſm humani
tatē maxime patiebat̄. ꝛ ita patiebat̄ q̄ ſe
per erat btūs. ecc. xj. In die bonoꝝ ne im
memor ſis maloꝝ et ecōuerſo Septimo
apparet maxima fortitudo ex pte huma
nitatiſ xpi. q2 aduerſa oīa patiēt ſuſtinu
it nec in omnibus eſt ꝯmota. eſa. liij. Tā
q̄m ouis ad occiſionē ducet̄. ¶ Hanc na
uē xps aſcendit in morte: vt tranſiret de
hoc mundo ad patrē. In hac naue. ſciliz
cruce xps pendēs mirabilia docuit. De
quib9 ſi vis pdicare: reqre in domica. v.
poſt tri. in ſcdo mēbro euangelij. p hanc.
nauē. ſ. crucē penitētia deſignat̄. luce. xij.
Qui nō baiulat crucē ſuā. i. penitētiā. et
ſequit̄ me nō poteſt me9 eſſe diſcipulus.
Q2 ſicut in cruce hō mortificat̄ et ligat̄:
ſic in penitentia mortificant̄ mēbra ꝛ cō-
cupiſcētia mala ligat̄. gal. ij. xpo ꝯfix9 ſuz
cruci. Crux ergo ē nauis penitētie ¶ U
¶ Deſigtur ergo penitētia p nauē pro
pter q̄nqz rōnes q̄s require infra in do.
xix. p9 tri. in pmo mēbro euāgelij. hec na
uis patit̄ magnā tempeſtatē ex ventis. ſi
cut hic innuit̄. Nā q̄ttuor venti ꝯtra eā
fortiter flant. De quib9 dan. vij. Ecce q̄t
tuor venti pugnābant in mari. ꝯ q̄s dōs or-
dinauit ꝛ fecit vtutes quattuor. tanq̄m
quattuor anchoras vt nauem penitētie
ꝯ oēm ventū ſtabilirent. Que ſunt iuſti
cia. prudentia. tpantia. ꝛ fortitudo. Pri

mus eſt ventus oriens qui: ſignat nata/
lē et ꝓgeniē hoīs. que maxime penitētie
ꝯtrariat. Propter qđ dictum eſt abrae
gen. xij. Egredere de ter. t. ⁊ de ꝯgna. t. et
de. do. p. t. Unde ⁊ xp̄c ait. Si quis veit
ad me ⁊ nō od. pa. ſu. ⁊ ma. ſu. nō pt me⁹
eſſe diſcip. lu. xiiij. Quia inimici hoīſ do
meſtici eius. vt ipe xp̄c di. mat. x. Contra
hunc eſt anchora iuſticie. qa iuſtū ē ſub/
ditū eſſe deo magis q̄ȝ pentib⁹ Deus āt
mādat penitētiā agere. math. iij Penitē
tiā agite appro. ei. re. ce. Scđs eſt ventus
occidens. qui ſignat mortē et defectū car
nis q̄ q̄tidie tēdit ad occaſuȝ. Quā quiđ
longe eſſe credētes differūt penitentiam
agere. Sopho. ij. Uox cātantis in fene/
ſtra et coruus in ſuplimiari Qui vent⁹
multos ſubmerſit. et hoc eſt peſſimū. qa
hic ventus ſcȝ ꝯſideratō mortis ſup oia
deberet impellere nauē penitētie. Sicut
fuit impulſus quidā magiſter: q̇ aſcēdēs
cathedrā dixit. Liquo coax ranis cra cor
uis. vanaq̄ȝ vanis. Ad logicaȝ ꝑgo que
mortis nō timet ergo. Cōtra hūc eſt an/
chora prudētie que habet ꝯſiderare finē
ecc. vij. Memorare no. t. ⁊ inet. nō pecca.
Terci⁹ eſt vent⁹ meridionalis q̇ ſignat ꝓ
ſpera mundi ī quib⁹ pn̄ia diſſoluit̄. hier.
xxxi. Uſqueq̄ delicijs diſſolueriſ filia va
ga. Quia vt dr̄ iob. xxviij. Nō iuenit̄ in/
tra ſuauit̄ viuentiū ſcȝ penitētia Contra
hunc eſt āchora tꝑantie: cui⁹ ē bona mū
di tꝑate recipe: ſiue honores: ſiue delici/
as: ſiue diuicias. j. cor. vij. Qui gaudēt
tanq̄ȝ nō gau. ⁊ q̇ emūt tanq̄m nō poſſi/
dētes. ⁊ q̇ vtūtur hoc mōo tanq̄ȝ nō vtē
tes ſint. ps. Diuicie ſi affl. no cor appo.
Quartus ē vent⁹ aq̄lonis qui ſignat ad
uerſa. hiere. j. Ab aq̄lone pandet̄ omne
malū. Qr ſicut a calore caritatis orit̄ om
ne bonū. ita a frigore iniq̄tatis oē maluȝ
In aduerſis aūt penitens ꝑ impatiētiaȝ
frangit̄ ⁊ blaſſemat. murmurat. ⁊ male/
dicit. In cui⁹ ꝑſōa dr̄ iob. iij. Maledict⁹
vir qui ānūciauit patri meo. d. Nat⁹ eſt
tu. pu. maſcul⁹. Cōtra hūc eſt āchora for
titudinis. q̄ oīa mala patient̄ tolerat. d.
illđ. iob. j. Domin⁹ dedit do. ab. ſicut d.
pla. ita. f. ē ſit. no. d. be. Quātū ad pdicta
duo dr̄ in. ps. Cadēt a latere tu. mil. i. ab
aduerſis q̄ nō directe ſed ex latere veni/
unt. ⁊ decē milia a dextris tuis. i. a pſpis
que ꝑ dextrā deſignātur. qr peius facit pe
nitere pſperitas q̄ȝ aduerſitaſ. filij iſrael
fuerunt diſſoluti in maxima quantitate
q̄ndo in deſerto hūerūt māna. panē āge
lor. et diſcipuli xp̄i fuerunt tꝑe paſſiōis
fracti in aduerſitate. Dauid i tꝑe aduer
ſitatis ſanctū ſe cōſeruauit. ⁊ tꝑe pſperita/
tis turpiter deliquit. Cuȝ igit̄ ita nauis
ita fortiter ipellat̄ a venti. nihil reſtat ni
ſi vt deuote clamem⁹ d. Dn̄e ſalua nos
ꝑim⁹. ſicut apl̄i fecerūt. ⁊ teneam⁹ ſupra/
dictas anchoras firmas. Et tunc xp̄c im
ꝑabit ventis ⁊ fiet tranq̄llitaſ magna. j.
cor. x. Fidelis ds̄ qui nō pa. vos. tēp. ſu.
id qđ po. ſȝ fa. cū temp. et ꝓuen. vt po. ſu.
Et ſic ptȝ ꝑmuȝ. ¶ X ¶ Circa ſcđm no/
ta q̄ per mare preſens ſeculū deſignatur
multiplici rōe. Primo rōe motōis ⁊ in
ſtabilitatis. Nā mare nūq̄ȝ q̇eſcit. ſȝ ſem
ꝑ fluctuat ⁊ eleuat̄ et depmit̄. Sic mōs
nunq̄ȝ q̇eſcit quoſdā eleuādo. ⁊ q̄ſdā dꝑ
mendo. ps. Uidi ipm̄ ſuperexaltatū ⁊ ele
uatū ſicut cedros libani ⁊ ꝑtranſiui ⁊ ec
ce nō erat. Job. xxx. Eleuaſti me ⁊ q̄ſi ſu
pra ventū ponēs alliſiſti me valide. hoc
Hūc ꝯtinuū ludū ludum⁹ ſumma infimis
⁊ infima ſummis mutare gaudemus.
Scđo rōe eiectōnis. Nā mare mortuo
a ſe ad lit⁹ eijcit. Sic mōs eijcit illos q
ſunt mortui mundo. nec opera mundi
faciunt. j. cor. iiij. Tāq̄ȝ purgamenta h⁹
ſecli facti ſum⁹ oīȝ ꝑipſima vſq̄ȝ adhuc
iob. xv. Quia vero de mundo non eſt
ꝓpterea odit vos mundus. Uiri enim

ſpūales non ſolū eijciunť ď mundo . ſed
etiā pſecutōnem patiunť.io .xv Si me
pſecuti ſunt ⁊ vos pſequenť . ¶ Tercio
rōne deuoratōnis. In mari enī grandio
res piſces deuorāt minores. Sic in mū/
do potentes paruulos deuorant ⁊ affli
gunt.mat.xviij. Tenens ſuffocabat eum
ʒ. Abac.j. Quare nō reſpicis ſup iniq̄ agē
tes et taces deuorante impio iuſtiorē ſe
et facis homines quaſi piſces maris Ui
uunt tamē ſancti viri licet a tyrānis de/
uorenť ſicut ionas in ventre ceti. ij.cor.
vj. Quaſi morientes ⁊ ecce viuimus ¶
Quarto rōne terminatōis.mare enī ter
minū hʒ arenā que ſterilē et grauis.hie
re.v. Qui poſui arenā ť minū mari. Sic
finis hui⁹ mūdi ē fructuoſitas cū onere
peccatorū.ro.j. Quē fructū habuiſtiſ in
illis in quib⁹ nūc erubeſcitis. Eccľs.iij.
Quid hʒ hō de vniuerſo labore q̄ labo/
rat ſub ſole. Nihil enī īuenit hō in mor/
te niſi opa ſua.ſiue bona.ſiue mala.apo
cal.xiiij Opa enim il.ſequūtur il. Et quia
totus mund⁹ in maligno poſitus ē: nec
opera bona facit.ſicut ſpina non facit fi
cus vel vuas.ideo in fine nihil inuenit.
niſi onus ⁊ penā peccatorū omni ſpe hoī
fraudatuſ.iob.vij. Conſumpti ſūt abſqʒ
vlla ſpe. Hui⁹ exemplū xp̄s recitat de di
uite epulone.qui vnā guttā aque nō po
tuit habere.tormenta vero multa habe/
bat.vt patet lu.xvj. ¶ Quinto rōne mľ
titudīs piculorū. Sūt.n.ī mari mirabilia
⁊ mltiplicia picula.et de ventis ⁊ ď pira/
tis.⁊ de ſcopulis .⁊ ſic de alijs .eccľ.xliij.
Qui nauigant in mari enarrant picula
eius. Sic mund⁹ iſte totus ē plenus pe
riculis.ij.cor.ij. Periculis fluminū. pe
riculis latronū periculis ex genere. peri
culis ex fal.fra.pi.ex gen.pi.in ci.pi.ī ſoli.
pi.in ma.pi.in.ter.her Periculū probat
tranſeuntiū raritas ⁊ peuntiū multitu/
do. Pauci valde tranſeunt p hunc mū

dū illeſi et multi periclitanť.aug⁹. Ama
ſeculū ⁊ abſorbebit te.amatores ſuoſ vo
rare nouit non portare. Ubi ſunt gigā/
tes ⁊ potētes a ſeculo viri famoſi. nōne
omnes cum multis periculis perierunt.
¶ Sexto ratione monſtruoſitatis .
Nam in ipſo mari mirabilia ſunt mon
ſtra. Aliquādo inuentus eſt ibi piſcis p
omnia ſicut miles armatus in equo . ſic
mundus iſte totus eſt plenus hominibuſ
monſtruoſis. Quidaʒ enī habent faci/
em in pedib⁹ et pedes in capite vt omēſ
auari. Quidā habēt duas linguas ī ore
vt omēs adulatores ⁊ detractoreſ Pro
uer.xviij. Uerba bilinguis quaſi ſimpli
cia.et ipa pueniunt vſqʒ ad interiora vē
tris. Quidaʒ habēt gladios in labijs.vt
omnes maledici.p̄s. Gladius ſub labijſ
eorū. Quidā habent multa capita quia
quot vicia regnant in homīe.tot capita
⁊ dominos habet. Nā auaro dnātur a/
uaricia.et luxurioſo luxuria.⁊ ſic ď alijſ
ꝛc.aug. Malus tot dnōꝝ ſeru⁹ ē:quot
viciorū. ¶ Septimo rōne īmanſionabi
litatis. Non enim mare eſt locus ad ma/
nendū ſed ad cito tranſeundū. Nulluſ
eī intrat mare vt ibi maneat. ſed vt cito
tranſeat. Ita mund⁹ iſte nō eſt locuſ ad
manendū.hebr.xiij Non habemus hic
manentē ciuitatē.ſed futurā inquirim⁹.
Omēs enī in hoc mundo ſum⁹ vt hoſpi
tes ⁊ peregrini . qui feſtinare debemuſ
et ad ciuitatē noſtraʒ redire.aug. Nihil
aliud eſt tempus preſentis vite niſi cur/
ſus ad mortē.in quo nemo vel paululū
ſtare vel tardius ire permittiť. ſed om/
nes pari modo vrgemur ¶ Octauo rō
ne incertitudinis Non enī in poteſtate
hoīs exiſtentis in mari eſt ire quo vult.
ſed ducitur a ventis frequenť quo non
vult.nec ad portū intentum peruenit .ſi
cut vult Sic nō eſt in homine ſed in ſpū
ſancto ducente vt ad portū ſalutis pueī

at.ro.ix. Non eſt volentis neqȝ curren/
tis ſed miſerentis dei. Et ꝓpterea mltuȝ
oꝛare demus vt deus vitā noſtraȝ diri
gat in ſaluteȝ.tho.iiij. Omi tpe benedic
deū.et pete ab eo vt vias tuas dirigat.
Nono rōne ſapoꝛiſ. Eſt enī mare valde
amaꝝ et tamē piſcibus maris in eo nuē
tis valde ſapit. Sic mōs in rei ueritate
valde amarus eſt :et tamē hoīb⁹ mūda
nis valde ſapit:nec eiuſ amaritudinē ſe
tiūt.imo magnā dulcedinem reputāt.et
magnas delicias afflui boniſ mūdi iob.
xxx. Eſſe ſub ſentib⁹ delicias ꝯputabant
ꝑs. Beatū dixerūt cui hec ſūt. Et hoc ex
magna coꝛruptōe palati ꝑcedit. Habēt
enī hoīes mundi palatū coꝛruptuȝ vt fe
bricitantes. Et iō amarū videt̄ eis dulce
et dulce amarū.aug. Palato non ſano
pena eſt panis q ſano eſt ſuauis. Eſa.v.
Ve qui dicitis malū bonū et bonuȝ ma
lum.ponentes amaꝝ in dulce: et dulce ī
amarū. ¶ Decimo rōne voracitatis vł
īſaciabilitatis. Nā mare omīa flumina
devoꝛat et nunq̄ȝ redundat vel ſaciatur
aquis.ecc.v. Omīa flumina intrant ma
re.et mare nō redūdat Sic mōs oīa bo/
na terre cōſumit.et nunq̄ȝ dicit ſufficit
Omē enī qd̄ ē in mōdo aut eſt ꝯcupi.car.
aut ꝯcu.ocu.aut ſupbia vite.j.iob.ij. Sȝ
cōcupiſcentia carnis nō ſaciat̄ delicijs.
nec ꝯcupia oculorū diuicijs.nec ſupbia
vite honoꝛibus ergo mōs nūq̄ȝ ſaciatur
puer.xxx. Tria ſunt inſaturabilia. Infer
nus.i.ſupbia vite.os vulue.i. ꝯcupiſcēti
a carnis.et terra que nunq̄ȝ ſatiat̄ aqua
id eſt ꝯcupiſcentia oculorū diuicijs. Et
ſic patet de toto euāgelio.

De epl'a Sermo XXIII

Nemī quicquaȝ
debeatis niſi vt inuicē diliga/
tis. Ro.xiij. ¶ In hac epiſtola
docet apl's.quō oēs et ſinguli debent ſe
habere adinuicē ſm̄ interioꝛē affectum
qui eſt caritas ſiue amoꝛ. Non enī ſuffi
cit ꝙ homines pacifice ſe habeāt adinui
cem ⁊ ſigna dilectōniſ oſtendāt niſi aſſit
et bona voluntas et dilectio coꝛdis.qa
domin⁹ noſter xp̄c intuet̄ coꝛda hoīm et
non ſolū opera.j.reg.xvj. Homīeſ vidēt
que foꝛis patent.deus aūt intuetur cor.
Duo aūt facit in hac epl'a apo. Primo
ponit debitū generale in quo oēs adiui
cem obligamur. In ꝑncipio eplē. Scdo
ponit ſolutiuuȝ ſpēale per quod oīa de/
bita exoluere ꝯpꝛobamur.ibi Qui eī di
ligit ꝓximū legem impleuit. ¶ Primo
ergo ponit debitum generale.ī quo oēs
ad inuicē obligamur. Et hoc eſt. Nemī
q̄cq̄m debeatis.i. omnib⁹ reddite debi/
ta ⁊ vnicuiqȝ qd̄ ſuuȝ ē ſoluite.ſiue hōꝛē
ſiue tributum. Ita tamē ꝙ nō ſitis debi/
toꝛes alicui⁹ niſi in caritate ⁊ dilectione
in qua eſtis omēs debitoꝛes adinuicem
qꝛ vnuſq̄ſqȝ tenetur et debet alterū ſicut
ſeip̄m diligere. ergo in debito caritatis
omēſ adinuicē obligamur.ſemp enī red
denda eſt caritas et ſemp debet̄. In cui⁹
figura ignis ſemp debebat ī altari arde/
re.vt patet leui.vj.puer.xxx. Ignis ſcȝ ca
ritas nunq̄ȝ dicit ſufficit.ambꝛo. Nullū
temp⁹ ē in quo non ſit caritas impēden
da.nec cū reddit̄ amittit̄.ſed potius red/
dēdo multiplicat̄.et quanto plus reddit̄
tantomagis auget̄. Que reddi non pōt
niſi hēat̄ nec haberi niſi reddat̄ Id̄ d.au.
Et ſic patet ꝑmū. ¶ Scdo ponit ſoluti/
uuȝ ſpēale ꝑ quod oīa debita ⁊ mādata
ſoluere ꝯprobamur. Et hoc ē. Qui enīȝ
dili.pxi.le.im. Et circa hoc tria facit Pri
mo ꝓponit intentū ſcȝ ꝙ qui diligit pro/
ximū totā legē implet. Scdo probat ibi.
Nā non adulterabis. Tercō ꝯcludit ibi
Plenitudo ergo legis ē dilectio. Prio
ꝓponit intentū d.ſic. Debetis inuiceȝ di
ligere. qꝛ q diligit ꝓximū legē adipleuit.

Cuius rõ eſt. Nã qui diligit proximum
diligit deũ. Non enĩ diligendus eſt pro
xim⁹ niſi in deo et ꝓpter deum et ad deũ
Si quis enĩ aliter diligeret proximũ nõ
diligeret proximũ ſed aliqd proximi pu
ta vicũ eius vel diuicias ei⁹. Ex dilecti
one ergo dei cauſat̃ dilectõ proximi Sꝫ
ꝓpter vnũqdqꝫ tale et illud magis vt d.
phũs. Ergo qui diligit proximũ multo-
magis diligit deũ. Sꝫ in his duob⁹ mã-
datis vniuerſa lex pendet et ꝓphete Er-
go qui diligit ꝓximũ oĩa implet ⁊ omĩa
debita ſoluit. Hic cadit exemplũ cui⁹dã
ſacerdotis de francia q̇ habebat optĩm
vinũ de quo omẽ mane ⁊ ſero bibebat.
et dicebat ꝙ ſoluebat ſibi omnia debita
q₂ anxias cogitatões debitoꝝ faciebat
eum obliuiſci. Scdo probat intentũ ſu-
uꝫ di. Nã nõ adulterabis. Ubi nota ꝙ
quedã ſunt precepta affirmatiua. quedã
negatiua tam ad deũ q̃ꝫ ad proximũ ꝑti
nentia. vt patet. exo. xx. Manifeſtũ ẽ ꝗ̃
ꝙ qui diligit deũ et ꝓximũ. implet prece-
pta affirmatiua. que ſunt d̓ hõre ⁊ reue-
rentia dei. et de bono ꝓximi q₂ vt di. gre.
ꝓbatio dilectõis exhibitõ eſt opis. j. io.
iij. Qui habuerit ſubſtantiã hui⁹ mũdi
et vi. fra. ſ. ne. ha. ⁊ cla. viſ. ſ. ab eo. q̊. c. d. ẽ
in illo. io. xiiij. Si diligi. me mã. m. ſerua
Similit qui diligit deũ et ꝓximũ cauet
ab omni iniuria ⁊ nocumẽto eoꝝ ſicut
a ꝓprijs maliſ. q₂ ꝓximũ vt ſeipm dilige
re debet. Sed omnia precepta negatiua
ad hoc tendunt. vt hõ nec cogitatõe nec
locutione. nec ope ꝓximũ vel deũ offen-
dat. ⁊ hoc eſt qd dicit Non adulterabis
nõ oc. n. fu. n. fal. te. di. ⁊c. Et ꝓpterea dile
ctio proximi malũ non opatur. Itẽ ꝑ di-
lectõnem proximi implẽtur precepta iu
ris naturalis que ſunt. Qd tibi nõ viſ fi
eri alijs feciſſe caueto. Quod tibi vis fie
ri alijs feciſſe memẽto. mat. vij. Quecun
qꝫ vultis vt faciant vobis homines: ea
et v. fa. il. Nam qui diligit ꝓximuꝫ debi-
tum ſibi ſeruiciũ impendit. ⁊ a nocumẽ-
to cauet. ⁊ ido tercõ ꝯcludit. d. Pleni. er
go le. eſt. di. Quia ẽ plenitudo legis na-
ture. et legis moſaice. vt dictũ eſt. ⁊ legis
euãgelice. ioh. xv. Hoc eſt preceptũ meũ
vt dili. inui. ¶ V ¶ Et nota ꝙ dilectõ di
d₂ legis plenitudo tripliciter. ¶ Primo
q₂ mouet omẽs v̓tutes ad implendum
opa legis. gal. v. Fides ꝑ dilectionẽ opa-
tur. Et ſimilit alie virtutes Mouet etiã
membra. Nã phũs di. ꝙ bonũ amatum
mouet voluntatem: et voluntas ipſa
mouet mẽbra. Scdo q₂ ꝯſummat ⁊ per-
ficit bona opa ab alijs virtutib⁹ inchoa
ta. Facit. n. in bono pſeuerare. j. thi. j. Fĩs
precepti eſt caritas. glo. ꝯſummãs ⁊ cõ-
firmãs. Tercõ q₂ opa aliaꝝ virtutũ ple-
na ⁊ fructuoſa reddit. q₂ ſine ipa omino
ſunt vacua et vana. j. coꝝ. xiij. Si diſtri.
oẽs. fa. m. in. ci. pau. et ſi. tra. co₂. m. ita. vt
ar caritatẽ. ãt nõ ha. nihil mihi ꝓdeſt Et
ſic patet ſcdm ꝑncipale. ¶ Ertiõ circa di
lectõẽꝫ ꝓximi tria hodie videam⁹ ſcꝫ q̃re
proxim⁹ ſit diligend⁹. ⁊ qũo ſit diligẽd⁹.
et. que faciũt ad trahendũ alios ad amo
rem ſuũ. ¶ A ¶ Circa pmuꝫ nota ꝙ ꝓ-
pter ſex debem⁹ ꝓximũ diligere. ¶ Prio
q₂ deus hoc mãdauit ĩ veteri ⁊ nouo te.
leui. xix. Diliges amicũ tuũ vl̓ proximũ
tuum ſm aliã tranſlationẽ ſicut teipſuꝫ
Idẽ d₂ mat. xx. ⁊ luc. x. Ex quo patet ꝙ ſi-
ne dilectõe proximi nõ p̃t eſſe ſalus cum
ſit maximũ mandatoꝝ. ⁊ obſeruatõ mã
datoꝝ ſit neceſſaria ad ſalutem. Math.
xix. Si vis ad vi. ingre. ſerua mã. j. io. iij.
Qui non dili. ma in mo₂. ¶ Scdo. quia
fraternitas nos ꝯpellit. Omnes enĩ ſm
co₂pus vnum patrem habem⁹ adam et
vnam matrem ſcꝫ euam. Et ſm animaꝫ
ab vno deo creati ſumus. Malachi. ij.
Nunqd non pater vnus eſt oĩm noſtꝝ
Nunquid non deus vnus. creauit noſ.

Quare ergo vnuſquiſq; deſpicit fratrē
ſuū. Voluit deus vnicū hominē facere
ex quo omnes prodirent vt omēſ ſe dili
gerent tanq̃ʒ fratres. Non ſic legit̃ factū
in angelis ⁊ animalibus brutis. Mu⸗
tua ergo dilectiō eſt debituʒ naturale. a q̊
nullus abſoluitur q̃ntūcunq; vnus ho⸗
mo ab altero ſoluatur. Sed inter xp̄ia⸗
nos eſt alia fraternitas preter hanc. ſcilʒ
ſpūalis. de qua di. aug. Omēs quidē fra
tres ſm̄ qđ hoīes ſum⁹: q̃ntomagis ſm̄
qđ xp̄iani. Ad illud ꝙ es homo vn⁹ pa⸗
ter fuit adam. ⁊ vna mater eua. Ad illđ
vero ꝙ xp̄ianus es vnus pater eſt deus
et vna mater eccleſia. Hec fraternitaſ tā
to melior eſt naturali fraternitate. quā⸗
to meliorē patrē habet deū et meliorem
matrē eccleſiam. Ex quo patet ꝙ xp̄iani
plus debent inuicē diligere q̃ʒ extere na
tōnes. ¶ Tercō q: exempla nos īducūt
et maxime tria. Et p̄mo nos inducit exē
plum dei qui intantum dilexit hominem
ꝙ vnicum filium ſuū conſtituit fieri ho
minē. et pro eo redimendo ad crucis pa
tibulum deſtinauit. Ephe. ij. Propt̃ ni⸗
miam caritatē ſuā qua dilexit nos deuſ
cum eſſemus mor. peccatis conuiuifica⸗
uit nos xp̄o cuius gracia ſaluati eſtis.
Secūdo nos inducit exemplū angeloꝝ
qui intantum nos amant vt hominem
donec viuit non derelinquant ſed cuſto
diunt dirigunt ⁊ illuminant. hebr. p̄mo
Omnes ſunt admīſtratorij ſpiritus ꝓ⸗
pter eos qui hereditatem capiūt ſalutiſ
Tercō nos inducit exemplū animaliuʒ.
q: vnūqđq; diligit ſuum ſimile vt dr̄. ec⸗
cleſiaſ. xiij. ¶ Quarto debem⁹ proximū
diligere quia dei ⁊ hoīm placentia hoc
perſuadʒ Sup oīa eniʒ placet deo amor
⁊ cōcordia proximoꝝ Ecc. xxv. Diligere ꝓ
ximū ſicut ſe. maiuſ eſt omnibuſ olocau
ſtomatibus et ſacrificijs. Hic cadit exē
plum duarū illarum cognataꝝ que ſte⸗
terunt ſimul viginti annis et valde ſe di
lexerunt ⁊ mutuo ſibi obſequebantur. ⁊
nunq̃ʒ verbū aſperū inuicē habuerunt
Et cuidā heremite magne vite reuelatū
eſt ꝙ cum illis duabus cognatis manſi
onem in celo habiturus eſſet. ¶ Quito
dēmus ꝓximū diligere q: magnū emoli
mentū ⁊ fructum attrahit ⁊ multoruʒ ē
euaſio. Q: ſi quis diligit proximū deus
diligit eū. ⁊ dat ei gratiā ſuaʒ: ⁊ exaudit
eum in petitōnib⁹ ſuis. ⁊ dat ei fortitudi
nem ad vincendum dyabolū et carneʒ:
⁊ mundū. et ſuꝑandum aduerſa: ⁊ tand̄
dat ei vitā eternā in qua manet in đo ꝑ
fecte ⁊ đs in eo. j. io. iiij Qui manet in ca
ritate in deo manet ⁊ deus in eo. ¶ Qui
aūt non diligit manet in morte. ꝑquam
ſeꝑatur a deo qui eſt beata vita anima
rū. vt di. aug. Separatur etiā ab omib⁹ ali
is virtutib⁹ q: dilectō eſt forma oīm vir
tutū. ſine forma āt pōt nihil ꝯſiſtere. q:
forma dat eſſe rei Separatur etiā a merito
paſſionis xp̄i. ⁊ oīm ſanctorū ⁊ a bonis
omnib⁹ que in eccleſia fiunt. Et tandeʒ
ſeꝑabitur a glā et applicabitur tormētis
math. xxv. Diſcedite a me ma. in ig. eter.
Eſuri. ⁊ nō. de. m. māduca. ¶ Sexto de
bem⁹ proximū diligere. q: in dilectōne ꝓ
ximi adimplemus oīa mandata dei: vt
dictū eſt ſupra. et affirmatiua ⁊ negatiā.
Et ſic patʒ p̄mū ¶ B ¶ Secūdo videa
mus quomodo ꝓximum diligere debe⸗
amus. Et dicendum ꝙ dupliciter debe⸗
mus diligere proximum ſcʒ ſicut deuſ di
lexit nos et ſicut diligim⁹ noſipſos. Pri
mo debem⁹ diligere proximum ſicut de
us dilexit nos. io. xv. Hoc eſt preceptuʒ
meum vt dili. inui. ſicut. dil. vos. Dilexit
autem et diligit nos tripliciter. ſcʒ vehe
menter. veraciter. et pſeueranter. Sic ⁊
nos debemus inuicem diligere. ¶ Pri
mo dilexit nos vehementer. Cuiuſ vehe
mentia amoris in quattuor apparet. Et

in eiſdē vehementia noſtri amoꝛiſ ad ꝓ
ximū ſiliter apparere dꝫ. ¶ Primo vehe
mētia amoꝛiſ dei ad nos apparet in eo. ꝙ
nō miſit ſeruū ſuū vel angelū ad nos vi
ſitandū in infirmitate mortali ⁊ in carce
re dyaboli detētos. ſꝫ filiū ſuū vnigenitū
Joh. iij. Sic deus dilexit mundū vt fi. ſ.
v. da. Ber. Domine qd eſt hō ꝙ memoꝛ
es eius. Nā mittis ei filiū tuū. mittiſ ſpi-
ritū ſanctū. et ne qd in curia celeſti vacet
in ei⁹ miniſterium mittis angelos tuoſ.
Sic ⁊ nos dēm⁹ in ſalutem ꝓximoꝝ noſ
ipos exponere ad exhortandū ⁊ erudiē-
dum ⁊ obſeqndū. ij. coꝛ. xij. Ego libenter
impendā ⁊ ſupīpēdar ipē ꝑ animab⁹ ve
ſtris. Item cum eſſem liber ex omnibus
omniū me ſeruū feci. vt omnes facerem
ſaluoſ. j. coꝛ. ix. Quidā abominātur ꝓxi
mos infirmoſ ⁊ nec videre volūt. ſed xpc
tetigit lepſum. d. Volo. mū. Math. viij
In cuius figura dr luce. x. Samaritan⁹
iter faciens appinquauit ſauciato: qui
incidit in latrones ⁊ alligauit vulnera
eius. quē ſacerdos et leuita ptrāſierant
et deſpexerant ¶ Secundo vehemētia
amoꝛis dei apparet. qꝛ mittens filiū ſuuꝫ
nobis nō aliquid vile vl' modice valoꝛiſ
nobis miſit ſed miſit nobis meli⁹ quod
poteſt eſſe ſcꝫ bonam vitā. Johā. x. Ego
veni vt vitam habeant et abundantius
habeant. Vita enī eſt finis omniū. Naꝫ
mundani pro vita pingui et honoꝛabili
corporis oīa faciūt iuxta illud eccl. vj.
Omnis labor hominis in oꝛe eius Spi
ritualeſ aūt oīa faciunt ꝑ vita aīe bo
na ad laudē dei. j. coꝛ. x. Oīa ad laudē
dei facite Sic et noſ meliora noſtra dbe
mus ꝓximis dare ſcꝫ bonā volūtatē cō-
paſſionē coꝛdis. et amorē. ſuffragia ora-
tionū. et bona tpalia meliora et nō ſolū
panē mucidū et vinū acidū puer. xxiij. ꝑb.
mi. fili cor tuum Sic faciebat apoſto. d.
ij. coꝛ. x. Quis infirmatur et ego nō infir
moꝛ. quis ſcan. et ego nō vr. ſicut enī pa-
tet geneſ. iiij. Sacrificiū abel deus reſpe
xit quia meliora. obtulit. et ad ſacrificiū
cayn ⁊ ad munera eius nō reſpexit quia
peiora obtulit ¶ Tertio apparet vehe-
mētia amoꝛis dei. quia nos ꝑuenit amā
do. Gratis enīꝫ nos amauit ⁊ nō ex oꝑi
bus noſtris. j. ioh. iiij. In hoc appar. cari.
dei in no. nō qſi n. di. deū. ſed qm̄ ip. pri.
di. n. hiere. xxxj. In caritate. ppe. dil. te. io
attr. te mihi. Sic et noſ nō ſolū diligēteſ
nos diligere dēm⁹: qd ethnici ⁊ pctōreſ
faciūt ſed etiā inimicos vt dꝛ math. v. Et
debemus pꝛoximos preuenire amando
Tunc enim carbones caritatis ſup eoꝝ
capita ꝯgerimus. et ad amorē maxima i
centiua prebem⁹. ¶ Quarto apparet ve-
hemētia amoꝛis di qꝛ d filio ſuo vnigeni-
to fecit hoſtiā pro peccato noſtro delen-
do. ꝓpter quam repꝛopiciatus eſt ⁊ pla
catus nobis deus hebꝛ. x. Vna enīꝫ ob-
latione: ſcꝫ ſui coꝛpoꝛis ꝯſummauit ſan
ctificatos in ſempiternum. Caros ergo
deus nos habet. qꝛ care nos emit ſcꝫ pre
cioſo ſanguine vnigeniti ſui. j. pet. j. Nō
auro vel argento redempti eſtis ſed ꝑci
oſo ſanguine agni incōtaminati. Sic et
nos debem⁹ de coꝛpibus noſtris hoſtiā
deo facere. ipā in ꝓximoꝝ obſequia cō-
ſumendo. et morti ſi neceſſe eſt exponen-
do. Ro. xij. Obſecro vos ꝑ miſericoꝛdi-
am dei. vt exhi. coꝛ. ve. ho. vi. ſanc. dō pla
centem. ephe. v. Ambulate in dilectione
ſicut et xp̄us dilexit vos. et tradi. ſemet ꝑ
vo. obla. et hoſt. deo. Si enim olim de⁹
placabatur hoſtia moꝛtua. multo magiſ
nunc hoſtia viua. Vnde de noe legitur
Gene. viij. ꝙ deus odoꝛatus eſt odoꝛeꝫ
ſacrificij eius. Et ait Nequaqꝫ vltra ma
ledicam terre. propter homines. Et no-
ta ꝙ de⁹ habuit ꝑ bono ꝙ abꝛaam volu
it filium yſaac ſacrificare deo. Et ait. Qꝛ
feciſti rem hanc nec pepercisti vnigenito

tuo ꝓpter me benedicēs benedicā tibi ⁊
multiplicabo te. Et multo magiſ habʒ ꝑ
bono ſi hō ſeipm̄ ſacrificat ꝓpter deū in
obſequʒ ꝓximoꝝ. ¶ Secūdo nos amat
xp̄s veraciter. Diligere aūt veraciter eſt
q̄ndo diligimꝰ ꝑſonā ꝓpter bonū ſuū. et
non ꝓpter ꝯmod̄ noſtꝝ qui vocatꝰ amor
honeſtus ſiue amicicie. Sic nos xp̄s di/
lexit q2 bonoꝝ noſtroꝝ non indigʒ. Sic
et nos debemus ꝓximū diligere propter
ſeipm̄ ⁊ nō ꝓpter ſua. qualiſ eſt amor cō
cupiſcentie ſiue vtilis. q̄ndo ſcʒ aliquem
amamꝰ quia eſt nobis vtiliſ. vl' q2 ab eo
bona ſꝑamus. qui nō eſt verꝰ amor. Tal'
eſt amor hoīm mūdi. Vera aūt amicicia
nō ē penſāda tꝑalibus ꝯmodis ſed ḡtu
ito amore portanda vt dicit ſeneca. Itē
veraciter tunc amamꝰ. q̄ndo amamꝰ ꝑ/
ſonam in bonum virtutis eiꝰ ⁊ vicia de
teſtamur nec ꝑſonis ꝯdeſcendimꝰ vt vi/
cijs implicent. Qr vt hic dr. Dilectō ꝓxi
mi malū non oꝑatur. aug. Sic diligēdi
ſunt homīes vt eoꝝ nō diligant erroreſ
Tulliꝰ. Nulla eſt excuſatō ſi amicicie cā
peccaueriſ. ber. Sanctiat lex amicicie vt
ne rogemꝰ res turpes. nec faciamꝰ roga
ti. Sic et xp̄s dilexit nos. Nā matri fili/
orū zebedej male roganti non ꝯdeſcēdit
q̄uis eſſet eius amica. vt patet math. xx
¶ Tercō amauit nos xp̄s ꝑſeueranter.
ioh. xiij. Cum dilexiſſet ſu. qui er. in mū.
in fi. di. eos. Sic et nos debemꝰ ꝓximū
diligere. puer. xvij. Omī tꝑe diligit qui
amicus eſt: Quidā diligunt ſolum tēpe
proſꝑitatis. Eccli. vj. Eſt amicus ſocius
menſe ⁊ non permanet in die neceſſita/
tis. boe. Quem felicē fecit amicum. infor
tuniū faciet inimicū. Scdō debemꝰ dili/
gere ꝓximū ſicut noſipſos. Qđ ſex mod̄
exponitur. Primo diligere debemꝰ ꝓxi
mū ſicut noſipſos. vt diligamꝰ in ꝓximo
qđ debemꝰ diligere ī nobis. In nobis āt
debemꝰ diligere naturā noſtram: q̄ eſt
imago ⁊ ſimilitudo dei. ꝓprio ſanguine
filij dei redempta. ⁊ idō valde caram eā
debemꝰ habere.. Debemꝰ etiā in nobis
diligere graciā ⁊ virtute ſʒ bona opera
⁊ non vicia et peccata. Et hec eadē debe/
mus diligere in ꝓximo. ¶ Scdō debēꝰ
diligere ꝓximū ſicut ⁊ nos. i. ex quo nos
ſcʒ caritatiſ affec u ⁊ effectu ⁊ non ex cō
cupiſcentia carnis. Eodem modo ꝓxi
mū ex caritate diligere debemꝰ. ⁊ nō ex
aliqua mala ꝯcupiſcentia. vel rōne ptis
quia eſt ſocius in aliquo malo. ¶ Ter/
cio debemꝰ proximū diligere ſicut nos.
.i. in quo nos: ſcʒ ī deo ⁊ nō in mūdo. i. pu/
ritate ⁊ non in prauitate. ¶ Quarto de
bemus diligere proximū ſicut nos. i. pro
pter qđ nos. ſcʒ ꝓpter deum. ⁊ nō propt̄
aliquod ꝯmodū tꝑale. Finis enī dilectō
nis noſtre ⁊ fructus dēt eſſe ipe deus. vt
ipe ſit tota merces noſtre dilectōis. gen.
xv. Ego er. mer. t. ma. nimis ¶ Quīto de
bemꝰ diligere ꝓximū ſicut nos. id eſt ad
qđ nos ſcʒ ad gratiā in ꝑſenti et glām in
futuro. Nec nos nec proximū ad aliq̄m
alium finem diligere dēmuſ puta ad re
gnandū vel gaudendū: vel aliqđ hmōi.
ecc. xij. Time deū ⁊ mā e. obſe. Hoc ē enī
omīs hō. i. hic eſt finis oīm hoīm. Quia
vt di. aug. Deus fecit hoīem vt deū co/
gnoſceret: cognoſcendo amaret: amādo
poſſideret. et poſſidendo frueret. ¶ Se
xto debemꝰ proximū diligere ſicut nos.
.i. q̄uo nos ſcʒ ſuꝑ res tēꝑales et corpus
noſtrū ꝓpriū. ſʒ infra deū. Plus enī de/
bemus diligere ſalutē proximi: q̄ʒ bona
tꝑalia. et etiā plus q̄ʒ corpus proprium.
Et dēmꝰ pati eſſe ſi neceſſe eſſʒ. ⁊ corpus
⁊ bona noſtra pro ſalute aīe ponere: ſcʒ
proximi. Qui ergo ſic diligit proximū ꝑ
fecto legē impleuit. ⁊ malū nō oꝑat̄. Et
nota ꝙ nomine proximi intelligit omīs
hō vt di. aug. ¶ Tertio videamꝰ q̄ faci/
unt ad attrahēdū alios ad amorē ſuum.

Et dicendū ꝙ ſunt ſex. Primuꝫ ē mode
ſtia ſermonū. ecc. xx. Sapiens in verbis
amabilē ſe facit. grē aūt fatuoꝝ effundē/
tur. Multū enī loquētes ſunt multum
diſplicabiles. qꝛ multū effundunt. puer.
x. In multiloqo peccatū nō deerit. Pro
pterea orauit dauid. d. Pone domīe cu
ſtodiā ori meo. Scd̄m eſt ſimilitudo in
ꝯuictu. vt hō ſciat ſe ꝯformare hoīs mo
ribus alioꝝ. ⁊ non ſit ſingularis ī domo
ecc. xiij. Omē aīal diligit ſibi ſimile. Ter/
ciū eſt virtus in opibus. Uirtuoſi enim
multū diligunt̄ etiā a malis. ⁊ hoc qꝛ ſūt
boni. quia v̓tus eſt que bonū facit hēn/
tē ⁊ opus eius bonū reddit vt di. phūs.
Bonū aūt ē qd̓ omīa appetūt vt di. ideꝫ
phūs. Tullius. Nihil eſt virtute amabi
lius. nihil quod magis alliciat ad diligē
dū. Unde eos quos nunqꝫ vidimꝰ dili
gimꝰ virute. Hiero. Et quos ad ꝯtēpla
tōem ſui roma nō traxit vnius hoīs. ſcꝫ
titiliuij fama ꝑduxit. Unde ſuꝑ omnia
hō qui vult diligi debet conari eē bonꝰ.
¶ Quartuꝫ eſt fidelitas in ꝓmiſſis ecc.
xxxij. Si eſt tibi ſeruus fidelis ſit tibi q̄/
ſi anima tua. Omē enī raꝝ caꝝ. Et qꝛ fi/
delitas rara eſt. iō cara. hiere. ix. Omnis
hō a ꝓximo ſuo ſe cuſtodiat. ⁊ in oī fra/
tre ſuo nō hēat fiduciā. qꝛ oīs vir ſupplā
tās ſupplātabit. ⁊ omīs frater fraudulē/
ter incedet. ¶ Quintuꝫ eſt mutua obſe/
quia et beneficia. Sapiēs. Hoc tpe obſe
quia amicos ⁊ veritas odiū parit. Un/
de iacob q̄ndo voluit ſibit reconciliare
fratrē ſuū eſau et amicū ſibi facere. miſit
ei munera. di. Placabo eū muneribus
que ꝓcedūt. gen. xxij. Multe amicicie
recōiungunt̄ ⁊ multe paces fiunt ꝓpt̄
munera. prouer. xviij. Donū hoīs dila/
tat viam eius. et ante principes ſpaciuꝫ
ei facit. ¶ Sextū eſt preuenire amando
aug. Nulla eſt maior ad amorē inuitatio
q̄ꝫ preuenire amādo. ⁊ nimis eſt durus
animꝰ. qui ⁊ ſi cū diligatur dilectōeꝫ no
lit impendē: ſaltē nolit rependere. Et iō
in obſeqīs ⁊ beneficijs preuenire dēmꝰ
ſi cupimꝰ adamari. Et ſic pꝫ totū d̓ eplā.

Dn̄ica q̄rta d̓ euāgelio. ſermo. XXIIII

Simile ē regnū
celoꝝ homī qui ſemi. bo. ſe. in
agr. ſuo. Math. xiij. Sicut d.
greg. regnū celoꝝ idcirco rebus terrenis
ſimile dicitur. vt ex his que animus no/
uit ſurgat ad incognita. q̄tenꝰ exēplo vi
ſibiliū ad inuiſibilia ſe rapiat. Et iō xp̄s
veniēs ſpūalē vitā ⁊ gloriaꝫ nos docere
frequent̄ in ꝑabolis loquebat̄. Animꝰ eī
hoīs aſſuetus t̓renis eleuat ſe difficulter
ad inuiſibilia. ¶ Et propterea multi phī
errauerūt ſenſuꝫ trāſcendere nō valētes
Nam celeſtia corpa p̄mo mouentia et
omnia diſponentia eſſe dixerūt. ⁊ ipa tā
q̄ꝫ deos adorāda hoīes docuerūt. Xp̄s
aūt aliaꝫ cauſaꝫ aſſignat. vt ſuꝑ hoc euā
geliū patꝫ quare in ꝑaboliſ loquebat̄ vt
ſcꝫ hūiles ⁊ fideles qui in his q̄ ſunt fidi
intellectum ſuum captiuent. credentes
ſimpliciter quod eccleſia docet. miſteria
dei per fidei lumen cognoſcant: et eis a
ſpiritu ſancto reuelentur. Superbi autē
et infideles qui nolunt ſe ſubijcere fidi di
ſcipline excecent̄: ſui erroris recipientes
mercedem. Unde ſuꝑ hoc euangeliū di
ſcipulis querentibꝰ q̄re in ꝑabolis loq̄/
ret. reſpōdit dominꝰ. Uobis datū ē no/
ſce miſteriuꝫ dei. ceteris aūt in ꝑabol' vt
vidētes nō videāt. et audiētes nō intel/
ligāt. Et ideo xp̄s q̄ndoqꝫ in parabolis
loquebat̄. In hoc aūt euāgelio q̄daꝫ ꝑa/
bola ꝯtinetur doctrinā ꝯtinēs valde ma
gnā. In qua quidē ꝑabola q̄nqꝫ ꝑ ordi/
nem declarant̄. Primū eſt diuine boni
tatis affluentia. qꝛ bonum ſemē ſemina
uit. in principio euangelij. Secundū eſt
humane ſalutis negligētia ⁊ dyabolice

fraudis opatio. q2 dormierunt hoīes ⁊ dyabolus zizania ſeminauit ibi. Cū aūt dor. ho. ve. inimi. Terciū eſt rectorice vel rectorie pontentie ignorantia. quia vnd̄ zizania agri habent ignorat ibi Cū autē cre. her. ꝛc. Accedētes aūt ſer. patrisfam. dix. ei. Domine nōne bonū ſemen ſemi naſti in agro tuo. vnde ergo habet ziza/ nia. ¶ Quartum eſt diuine longanimita tis patientia. q2 vtraq3 vſq3 ad meſſem creſcere mandauit dimitti ibi. Serui āt dixerunt. Vis imus ⁊ colligim⁹ ea Quintum eſt magne equitatis iuſticia. quia zizania et triticum ſm vtriuſq3 decentiā recondi iuſſit ibi. Colligite pmū zizania et alligate ea faſciculos ad ꝯburendum ꝛc. ¶ Primo ergo ponitur diuine boi/ tatis affluentia. q2 ſeminauit bonum ſe men. Et hoc eſt. Simile eſt reg. ce. ꝛc. id ē ſimile eſt negotiū eccleſie q̄ regnū celoꝝ dr̄. vt dominica. xx. poſt trinitatis dicetur Vel negotiū dei qui regnū celorum dr̄ ad eccleſiam ſimile eſt huic negotio ſemi natoris quod fuit vel potuit eſſe. Non eni ꝯpatio hic eſt perſone ad pſonam. ſ3 negotij ad negotium. ¶ Et quia totum hoc preſēs euangelium eſt in parabolis ideo ē totum miſtice exponendum. Et q̄a cōtraria iuxta ſe poſita magis eluceſcūt vt di. phūs. ideo de bonitate ſeminatoris ⁊ malicia ſupſeminatoris inſimul proſe quamur quāuis non eodem mēbro po/ nantur. ¶ D ¶ Nota ergo circa pmū q̄ iſte ſeminator ſc3 de⁹ pater in ſex agris bonum ſemen ſeminauit. In quib⁹ om/ nibus preter ſextū dyabolus loliū vel zizania ſupſeminauit. Ecc. xxxiij. Vnū cō/ tra vnum. bonum contra malū. Et no/ ta q̄ zizania in ſingulari eſt feminini ge/ neris. ⁊ d̄clinatur hec zizania hui⁹ zizaīe In plurali vero eſt neutri generis. ntō hec zizania horū zizaniorū. vnde ē no men etheroclitū ¶ Primus ager eſt ce

lū empireū in quo deus naturā angeli/ cā ſeminauit que eſt optimū ſemē ⁊ omī ū pfectione ꝯpleta. et nulla alia creatu/ ra ſic ad dei bonitatē ⁊ pfectōnem app/ pinquauit. Vnde aplis di. de xpo hebre. ij. Vidimus cum paulomin⁹ ab āgelis minoratū. In hoc agro dyabolus ſuper ſeminauit zizanā ſc3 ſupbiā magnā quia deo eq̄pari voluit in eo q̄ bonitatem ſu ā3 voluit a ſeipo habere. Eſa. xiiij. Qui dicebas in corde tuo. In celū ꝯſcendā ſu p aſtra celi exaltabo ſoliū meū. ſedebo ī monte teſtamenti in lateribus aquiloīs ⁊ ſimilis ero altiſſimo. ¶ Scd̄s ager eſt padiſus deliciarū. in quo deus ſemina/ uit bonū ſemē ſc3 humanam naturā: ſex maximis excellencijs dotatā Nam erat ī mortalis vt poſſet non mori. Vnde nec īfirmitas aliqua eā occupaſſet. nec ignis vel aqua vel aeris intempies. vel aliq̄d aliud eā leſiſſet. nec dyabolus in eā itra/ re potuiſſet. Erat dominans omni crea ture inferiori. Omīa eni īferiora ſibi ad nutum obediſſent. ⁊ terra ⁊ arbores ad votū fructificaſſent. Erat in ſe valde or/ dinata ⁊ nunq̄3 caro domiata eſſet. erat plena ſciā. ⁊ ſciā3 ſine labore ī poſteꝝ ha buiſſ3. Erat d̄o g̃ta ⁊ accepta p vtutū et donoꝝ poſſeſſionē. ⁊ erat ad regnū ſine labore ⁊ dolore viuēdo vēta In h° agro dyabol⁹ ſupſemiauit zizania. ſ. ſobiam. vanā glā3 ⁊ gulā. gene. iij. Neq̄q̄3 morie. ſ. e. ſ. dij. ſ. ꝛc. Terci⁹ ager ē mūd⁹. in q̊ de⁹ ſemiauit multa bona ſemia. ſ. mltitudie3 et diuerſitatē creatāꝝ. in q̊ hō valde iſtru it ſuū creatorē ad ꝯgnoſcēdū ⁊ p ꝯſeq̄ns ad amādū. Nā ī creatāꝝ pductōe ꝯgno ſcit di oīpotētia. In creatāꝝ ordinatōe di ſapiā. In creatāꝝ gubernatōe di puidē/ tia. Et ī ipaꝝ ppetuatōe di pmanētia. q2 effectus non eſt melior et durabilior ſua cauſa. ¶ In hoc agro dyabolus ſuperſe/ minauit zizania ſcilic3 magnā diſcordiā

et magnam miſeriã ⁊ magnã deceptõez.
Hec enĩ tria in omnibꝰ animalibꝰ repi/
unt̃ ⁊ maxime ĩ homibꝰ ĩ qbꝰ ẽ maxĩa di
ſcordia et briga. Quilibz enĩ vult eẽ do/
minus et ſuã voluntatẽ facere. Et iõ iui
cẽ ſe expellunt ⁊ occidũt. Nõ enĩ pugnãt
pro iuſticia et veritate ſed pro ãbitu ho
noꝝ ⁊ p appetitu diuiciaꝝ. iac.iiij. Undẽ
bella et lites in vobis. nõne ex ꝯcupiſcẽ/
cijs veſtris q̃ militant in mẽbris veſtris
litigatis ⁊ belligeratis. Itẽ in hoĩbꝰ eſt
magna deceptõ. Quilibz enĩ nitit̃ alium
decipe ⁊ ſupplantare. puer. Omĩs ẽptor
dicit malũ eſt malũ ẽ. et cũ receſſerit glo/
riatur. hiere. ix. Vnuſqſq; hõ a primo ſuo ſe cu
ſtodiat. ⁊ in omĩ fratre ſuo nõ hẽat fidu
ciam. mich. vij. Ab ea que dormit in ſi/
nu t. cuſtodi clauſtra oris tui. q2 filiꝰ ꝯtu
meliã facit patri. ⁊ filia ꝯſurgit aduerſuſ
matrẽ ſuã. Propterea di. apl's. ad eph. v.
Uidete q̃uo cau. ãb. Itẽ ẽ in hoĩbꝰ mag̃
miſeria. Cũ miſeria enĩ naſcimur. cum
miſeria viuimꝰ. ⁊ cũ miſeria morimur. ⁊
in valle miſerie habitamꝰ. ⁊ iõ puer na/
ſcẽs incipit a ploratu ſue calamitatis p/
pheta. Modũ loquit̃ ⁊ ſtatĩ pphetat. vt
di. aug. eph. v. Redimẽtes tps q̃nĩã dieſ
mali ſunt. Ex quo adã lapſus eſt. ⁊ d̃ pa
diſo expulſus oẽs dieſ mali ſunt ⁊ pleni
miſeria: vt di. idẽ aug. Iob. xiiij. Hõ natꝰ
de mu. bre. vi. t. reple. mul. mi. ¶ Quar/
tus ager eſt aĩa hoĩs in quo deꝰ bonũ
ſemen ſemĩauit ſcz ſuã ſimilitudinẽ in eſ
ſentia ⁊ potentijs. et ſuã bonitatẽ in gra
cijs ⁊ virtutibꝰ et ſpũſſancti donis. Eſa
xi. Requieſcet ſup eũ ſpũs dñi. ſpũſ ſapi/
entie ⁊ intellectus. ſpũs ſciẽtie ⁊ pietatiſ
ſpũs ꝯſilij ⁊ fortitudinis. ⁊ replebit eum
ſpũs timoris dñi. In hoc agro dyabolꝰ
ſupſeminauit peſſimã zizaniã ſcz cõcupi
ſcentiã maloꝝ. Nam anima inſtigata a
carne. mala ꝯcupiſcit et illicita deſiderat
Gen. viij. Senſus enĩ homĩs et cogita/
tio humani cordis pni ſunt in malũ ab
adoleſcentia ſua. ¶ Item rebellionẽ viri
uz inferiorũ ad rõnẽ. Ro. vij. Uideo ali
am legẽ in mẽbris me. repu. le. me. m. Et
ĩhitatõez vicioꝝ vt imago di ĩ ipã ſit to/
talit̃ trãſformata. ⁊ ſit imago ceſariſ ⁊ nõ
dei. et que debuit domꝰ di eſſe. efficiatur
hitaculũ demonũ. Luc. xj. Tunc vadit ⁊
aſ. ſept. al. ſpũs neq. ſe. ⁊ ingreſ. ha. ibi
Quintꝰ ager eſt eccleſia militãs. in q̃ dñs
ſeminauit bonũ ſemẽ. ſcz vbi p̃dicatõnez
vt homo de credendis ⁊ agendiſ inſtru
at̃. pctõrum remiſſionem. vt hõ de mãu
dyaboli liberet̃. corpis ſui manducatõz
vt hõ in dei amore ꝯſeruet̃. ⁊ medicinaꝝ
.i. ſacramentoꝝ eccie exhibitõz vt hõ ab
omni infirmitate ſanet̃. Et nota ꝙ iſte ẽ
ager acheldemach emptus ſang̃ne ieſu
chriſti in ſepulturã pegrinoꝝ. i. ſanctoꝝ
q̃ ſe pegrinoſ reputãt in hoc mõo. heb. xi
Confitentes q2 hoſpites ⁊ pegrini ſunt
ſup terrã. Sepulcrũ autẽ malorũ eſt in/
fernus. Lu. xvj. Moꝛ. eſt diues et ſe. in in
fer. Et ideo pat̃monĩũ xpi crucifixi voca
cat̃ ecclia. In iſto agro ſeminauit dyabo
lus peſſimã zizaniã. ſ. hereticã prauitatẽ
cũ multis erroribꝰ. Simoniacã maligni
tatẽ cum multis muneribus. Sciſmati/
cam diuiſionẽ. cum multis ſeditioĩbus
Et malam temporaliũ adminiſtrationẽ
cũ multis tribulatiõibus. ij. machab. vj.
Nã templũ luxuria et comeſatõibꝰ erat
plenũ ⁊ ſcortãtiũ cũ meretricibꝰ. Altare
etiã plenũ erat illicitiſ q̃ legibꝰ phibebãt
¶ Sextus ager eſt beata virgo in quo
deus ſeminauit v̓bum ſuum diuinum.
et eternum cum plenitudine graciarum
et virtutum. Terra illa quondam incul
ta facta eſt vt ortus voluptatis. ¶ Hic
eſt ager plenus: cuius fragrantiã deus
pater ſentiens benedixit ei. ¶ Hec eſt
terra bona ⁊ optima que attulit fructuz
centeſimum: ſexageſimum ⁊ triceſimuz.

quia et virgo: et nupta: ⁊ vidua fuit. In
hoc agro dyabolus nunq̃ȝ potuit aliqđ
malū ſeminare. Cant. iiij. Tota pulcra eſ
ami. m. ⁊ ma. nō ē in te. Et ſic patet ꝙ de-
us vicit dyabolū in ſeminis ꝓpagatōne
q2 bonū eſt potenti⁹ malo: nec dyabol⁹
tantū abundat in malo q̃ntum deus in
bono. et ſic patet p̄muȝ. ¶ Scđo ponit
humane ſalutis negligentiā. ⁊ dyaboli-
ce fraudis opatōeȝ. Sed opera dyabo-
li in p̄cedēti mēbro ſunt dicta in ȝizania-
rū ſupſeminatōe. et iō ſolū de hūane ſa-
lutis negligentia videam⁹. que in hoīm
dormitōne notat̄. Ubi nota ꝙ mirabili-
ter ē hō negligens circa ſalutē ſuam ⁊ ni
mis circa ipam dormit. ¶ E ¶ Sed ꝓ-
pter quattuor dormire nō dēt. Primo
q2 eſt in fortiſſimo p̄lio ꝯſtitut⁹. in q̄ hēt
cū diuerſis pugnare. q2 inimici eius nō
dormiūt ſcȝ demones. ſed ſp inſidiaſ ma
chinant̄. Iob. xxx. Qui me comedūt non
dormiūt. i. pet. v. Sob. eſt. ⁊ vi. q2 aduer.
veſter dya. tā. le. ru. c. quē. deu. cui. re. for.
in fi. Et hoc eſt qđ hic dr̄. Cū āt dormirēt
homines. i. q̄ndo tp̄s aptuȝ eſſet ad ten-
dendū laqueos. qđ tunc eſt q̄ndo hoīes
incaute ſe habent. nec đ ſalute ſua curāt.
tunc enī dormiūt. Obſeruat enī tp̄s ⁊ lo
cuȝ ⁊ ꝯplexionē ⁊ modū. ⁊ oportunitatē
vt melius poſſit hoīes cap̄e. et tunc ten-
dit laqueos ⁊ inſidias pat vbiq̄ȝ: ac etiā
in medio tritici. i. inter ipa bona. qui ſub
ſpē boni freq̄nter mala facit operari vt
vſurari⁹ ſub ſpē pietatis feneratur int̄-
dū vt mariteṫ filias et nutat filiaſ. ne ma
lā arripiāt viā. ij. cor. xj. Ipe. n. ſathanaſ
tranſfigurat ſe in angelū lucis. Gen. xxx
ſcit enī domin⁹. q2 quacunq̄ȝ die ꝯmede
ritiſ ex eo apiēt oculi veſtri. q. d. Comedi
te ſecure quia ex hoc ſequet̄ bonū ⁊ non
maluȝ. Et hoc ē qđ hic dr̄. Et abiȷt. glo. i.
abſcondit ſe vt occultiſſim⁹ Et iđo nul-
lo mō eſt dormiendū cuȝ inimici noſtri
non dormiāt. pſ. Ecce nō dor. ne dor. q̇ c.
iſ. Cui⁹ rōnē aſſignat heb. Quia non dor
mit neq̄ȝ dormiet q̇ ipugnat iſrael. gene.
xxxj. Fugiebat ſomn⁹ ab oculis meis di-
xit iacob. Itē in hoc prelio eſt ꝓditio. q̇a
caro que deberet animā adiuuare ꝓdit
eam. et nitit̄ eam tradere in manus inimi-
cor. gal. v. Caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpi-
ritū. Stultus aūt eſſet qui in caſtro for
titer oppugnato vbi ſciret ꝓditores eſſe
obdormiret. Et ſtultōr qui in gremio ꝓ-
ditoris obdormiret. Exemplū ſamſoniſ
qui obdormiuit in gremio dalide q̄ tra-
didit eum in manus philiſtinor inimi-
cor ſuorū qui ligauerunt et excoulaue-
runt euȝ. et fecerunt eū molere vt iumē-
tum. vt patet. iudi. xvj. Dalida eſt caro
q̄ndo aūt hō dormit in ſinu carnis. id ē
ſatiſfacit eius voluptati et in eius amo
re letatur. et negligit eius đſideria refre
nare. tunc tondet̄ omnibus virtutibus
et oībus bonis ⁊ tradet̄ in manuſ demo
nū. q̇ faſciūt ei oculos ne videat q̊ ducit̄
et mala que paſſur⁹ ē. ſicut faſciat̄ ſuſpē-
dend⁹ ⁊ faciūt eū molere. i. đ peccato i pec-
catū circuire. pſ. In circuitu impij ābu-
lant. Qui ergo ſic dormiūt ꝯfundentur
hiere. iij. Dormiem⁹ in ꝯfuſione noſtra.
Propterea d. apl's. i. ad theſ. v. Nō dor-
miam⁹ ſicut et ceteri: ſȝ vigilem⁹ ⁊ ſobrij
ſimus. ephe. v. Surge qui dormis: ⁊ ex
urge a mortuiſ. et illuminabit te chriſtuſ
¶ Secūdo nō dēm⁹ dormire. q2 temp⁹
vigilie eſt valde breue. et tempus q̇etis
erit ꝑpetuȝ. Iob. xiiij. Breueſ di. ho. ſunt
. i. cor. vij. Hoc aūt dico fratres tempus
breue ē. Reliquū eſt vt qui habent vxo
res tāq̄ȝ nō hētes ſint. et q̇ fle. tā. nō flē.
ſint. ⁊ q̇ gau. tā. nō. g. et q̇. em. tā. nō poſ. ⁊
q̇ vt. hoc mū. tā nō vtant̄. Et qđ eſt tota
vita preſens vnius hoīs reſpectu eter
nitatis future. certe nihil. pſalmiſ. Quo
niam mil. an. an. oc. t. tā. di. heſter. que ꝑ.

Et iō xp̄s rephēdit petrū d. Symō dor-
mis nō po. vna hora. vigi. me. math. xxvj
¶ Tercō nō debemꝰ dormire: q̄ nō ē lo-
cus aptus: neq̄ʒ tp̄s diſpoſitū dormitio-
ni. Locus nō ē aptus q̄ totus mūdꝰ eſt
plenꝰ fecibꝰ pctōꝝ. j. ioh. v. Totus mōdꝰ
in maligno poſitus ē. Plenꝰ pſſuris tri-
bulatōnū. io. xvj. In mū. pſſurā hēbitis.
in me aūt pacē. Tēpus nō ē diſpoſitū: q̄
nox pceſſit ⁊ aurora gracie iaʒ venit: vt
deinceps bonis opibus intendamꝰ ab-
iectis opibꝰ tenebrarū. ro. xiij. Nox pre-
ceſ. dies āt appin. Abijci. ergo opa tene.
⁊ indu. ar. lucis. ſic vt in di. bo. ambulēꝰ
eſa. lx. Surge et illuminare hieruſaleʒ.
q̄ venit lux tua. ¶ Quarto nō debemꝰ
dormire. q̄ ſemp in morte ſumꝰ. mat. iij
Iā ſecuris ad ra. ar. po. ē Multa picula
ſp nos circūdant in quibus ſemp ſumꝰ
in morte. Propter qđ cātamꝰ. Media
vita in morte ſumus. Et quis poſſʒ dor-
mire dum deberet ſibi caput amputari.
⁊ dato q nullū piclʒ īmineret. tamē ſero
mortis fortiſſime appinq̄t. et ianua celi
eſt apta ⁊ ianitor clamat: vt cito eamus
alias ianua claudet̄ nobiſ. mat. xv. Me-
dia nocte clamor factuſ eſt. ec. ſpō ve. ex.
ob. ei. et q̄ pa. e. intr. cū e. ad nup. ⁊ clau. ē
ia. Nouiſ. vō ve. et re. v. d. Dn̄e domine
api nobis. At ille ait. Amen dico vobiſ
neſcio vos. Vigi. itaq̄ʒ ⁊c. Et ſic pʒ ſcōm
¶ Tercō ponit̄ rectorice poteſtatis igno-
rantia. ¶ F ¶ Ignorant enī rectores et
p̄lati vnde ʒizanie hereſum naſcantur ī
populo. et hoc ꝓpter tria. Primo quia
dormiūt et nō ꝯſiderant ꝑplm ſibi ꝯmiſ-
ſum. iō intrat ⁊ exit lupꝰ et nō ꝑpendūt.
Contra q̊s puer. xxvij. Diligent̄ attēde
vultū pecoris tui. tuaſq̄ʒ greges ꝯſidera
ezech. iij. Fili hoīs ſpeculatorē dedi te fi-
lijs iſrael ex ore meo et annunciabis eis
ex me. Qđ ſi dicente me ad impiū morte
morieris et tu nō annūciaberes ei ſang-
nem eius de manu t. req̄. Non enī ꝯſide-
rant oues: niſi q̄ndo debent tonderi. et
tunc ꝯſiderant diligent̄ dicētes cū filijs
heli ſacerdotis. j. reg. ij. Da mihi carneʒ
vt coquā ſacerdoti nūc dabis: alioquin
tollaʒ vi. ¶ Scđo q̄ neſciūt ꝯſiderare ⁊
non ſolū neſciūt ʒizania hereſum diſtin-
guere. ſed nec fidē quā ꝓteſtanē: ⁊ đ cuiꝰ
patrimonio viuūt agnoſcūt. niſi ſicut ſim-
plices ſeculares. Nec articulos fidei di-
ſtinguere ſciūt. Eſa. lxvj. Speculatores
eius ceci omēs. In eodē. xxiiij. Erit ſicut
ꝑpl's ſic ſacerdos. Et iō ſunt merito repel-
lēdi. Oſee. iiij. Quia tu ſcientiā repuliſti
repellā et ego te ne ſacerdotio fungaris
mihi. Periculoſum ē valde ignorātia
⁊ negligentia prelatoꝝ. Quia vt dr̄ mat.
xv. Si cecuſ ceco ducatū p̄ſtat āmbo. i. vo.
ca. Sunt. n. dn̄ici gregis cuſtodeſ a lupiſ
circūdati. Sunt nauis eccleſie naucleri.
inter fluctus mūdi eūtes. Et ſunt domꝰ
dei oſtiarij a tyrānis ⁊ hereticis obſeſſi.
Iſtis aūt tribus generibꝰ hoīm ē valde
piculoſuʒ dormire. Unde dauid cuſtos
ꝑpli di. di. Si de. ſom. oc. m. ⁊ pal. m. dor.
et req̄. te. m. puer. vj. Feſtina diſcurre et
ſuſcita amicū tuū ne dormitēt palpebre
tue. Tercō q̄ nō ſunt viri ſpūales. ſpūal'
enī dijudicat oīa vt di. apoſ. j. coꝛ. ij. Si
ſpūalit̄ viuerēt ſcirent ʒizania ꝯſidera-
re. Et hoc eſt quod hic dicitur. Cum cre-
uiſſet herba et fructuʒ feciſ. tunc appa. et
ʒi. gloſa. Cum homo ſpūalis eſſet cepera
tunc dijudicat omnia. Niſi enim ex cō-
paratione virtutum vicia non cognoſcū-
tur. ſicut cecitas non cognoſcitur niſi p
viſum. Quādo ergo hō creſcit in ſciētia
⁊ v̄tute. tunc videt vicia aliorum. Sicut
enim palatū infectum nō pt̄ iudicare de
ſaporibꝰ. ſic hō vicōſꝰ đ vicijs. Cū ergo
her. c. ⁊ f. f. tunc appa. ʒiʒa. i. cū viri catho-
lici eccleſiarum rectores creuiſſent ī vita
et doctrina vt Auguſti. Hiero. ⁊ ceteri

tunc apparuit et fuit ꝯgnitũ peſtiferũ do
gma hereticoꝝ. ante aũt nõ cognoſcebatᷓ
ſicut ziza. nõ cognoſcitᷓ niſi ab exptis: dũ
eſt parua in herba. Sʒ xp̃s vnde hoc cõ
tigit oſtẽdit. d. Inimic⁹ hõ. ⁊c. i. dyabolus
qui idõ dꝛ inimic⁹ hõ. qꝛ p homĩes fidei
xp̃iane inimicos hec zizania hereſum ſe
minauit. vnde ſicut hõ malus dꝛ dyabo
lus. ita dyabolus dꝛ hõ malus. Non eñ
dyabolus niſi p homines malos ſemĩa
re zizania põt. ¶ G ¶. Ubi nota q̃ ex tᷓ
bus naſcitᷓ zizania vicioꝝ in anima hoĩs
ſcʒ ex malicia inimici: qui ĩportune nos
temptat. ⁊ qui ſagacitᷓ ſpargit eã in terra
Et ex pinguedine terre q̃ndo ſcʒ caro d/
licioſe nutritur. In terra eñ pingui ⁊ hu
mida nimis creſcunt male herbe. et ſtãt
vermes et rane. Et ex negligentia cuſto
dis qui deberet claudere aditũ inimico.
ne poſſet intrare. deberet corpus macera
re et deſiccare. ne vicia pullularent ibi. ⁊
deberet ſarculo ꝯfeſſiõis malas herbas
extirpare. puer. xxiiij. Per agꝝ pigri hoĩ
nis tranſiui. et ecce totũ repleuerant vrti
ce. i. pruritus carnalis ꝯcupiſcẽtie. ⁊ ope
ruerãt ſupficiem eius ſpine. i. ſolicitudi
nes diuiciaꝝ que ſpine dicuntᷓ. et mace/
ria lapidum deſtructa erat. i. omẽs vir/
tutes diſſipate. Hec eſt terra de qua dr
gen. iij. Spinas ⁊ tribulos germĩabit ti
bi. Et hebr. vj. Terra proferẽs ſpinas ⁊ tᷓ
bulos reproba eſt. ⁊ maledictoni proxi/
ma cui⁹ ꝯſumptõ in ꝯbuſtionẽ ¶ H ¶
Tria ergo debem⁹ facere ne zizania vici
orũ in anima noſtra regnet. ſcʒ claudere
aditũ ſuggeſtionibus inimici. et macera
re carnẽ. ⁊ eradicare zizania dum incipi/
unt pullulare. vnde poeta. Principijs
obſta. ſero medicina paratᷓ. Et nota q̃
optĩe p zizania vicia deſignantᷓ Eſt enĩ
zizania ventoſũ bladũ acutũ ⁊ veneno
ſum faciens hoĩeʒ nimis dormire. Inq̃n
tum eſt acuta ſignat auariciaʒ. Auarus

eñ valde eſt acut⁹ ⁊ ſubtilis ad decipien/
dũ ⁊ torquendũ. ps. Sicut nouacula a/
cuta feciſti dolũ. Sicut eñ nouacula acu
ta radit pilos. ita q̃ hõ vix ſentit ſic vſu/
rarius dulcitᷓ aufert totũ. Inq̃ntũ vero
eſt ventoſa ſignat ſupbiã que eleuat ho
minẽ ad ventũ. ſupb⁹ enĩ neſcit nauiga/
re niſi velis inflatis Et fomentũ ſupbie
eſt adulatõ. p quã ſupbus eleuatᷓ. ⁊ ruit
⁊ diſſipatᷓ. Job. xxx. Eleuaſti me et quaſi
in ventũ ponens eliſiſti me validẽ. eſa. iij
Popule meus q̃ beatũ te dicũt. ipſi te d
cipiunt. ⁊ viã greſſuũ tuoꝝ diſſipant. In
q̃ntũ aũt eſt venenoſa ⁊ reddit hoĩem ſo
pitum. ſignat luxuriã. Concupiſcẽtia eñ
carnis recte venenũ eſt intrans p venas
ad cor auferens vitaʒ anime. puer. xxiij.
Et ſicut regulus venena diffundet Ubi
mulier dꝛ dulce venenũ. faciẽs hoĩeʒ vt
ſirena dormire. Ad hec tria ſcʒ ſupbiaʒ
auariciã. luxuriã. omnia pctã reducuntᷓ.
vt dꝛ. j. io. ij. Oẽ qd ẽ in mũdo. aut ẽ con.
car. aut ꝯcu. ocu. aut ſup. vit. Et ſic patet
terciũ. ¶ Quarto ponitur diuine cõmu
nitatis paciencia. qꝛ vtraqʒ ad meſſem
creſcere dimitti mandauit. Dum enim
ſerui dicerẽt vis imus ⁊ colligimus ea.
reſpõdit non. Sinite vtraqʒ creſcere vſ
qʒ ad meſſem. Inordinatus fuit zel⁹ ſer/
uoruʒ. quia ſi ſtatim q̃ndo homo pecca
tum habʒ euelleretur. pauci remanerẽt
Jac. iij. In multis quideʒ offendim⁹ om
nes. vnde eodẽ zelo iacobũ ⁊ iohannem
dicentes. Dñe vis vt dicamus vt deſcẽ
dat ignis de celo. ⁊ ꝯſumat illos. ſicut fe
cit helyas. xp̃s redarguit. d. Neſcitis c⁹
ſpũs ſitis. Fili⁹ eñ hoĩs nõ venit pdẽ aĩ
mas ſed ſaluare. Luc. iij. Ex hoc vidꝛ q̃
heretici nõ ſunt ab eccleſia precidendi. ⁊
multo min⁹ materiali gladio feriẽdi. Co
tra dicit glo Hieroni. ſuper illud. pmo
Coꝝ. v. Auferte malum a vobis. Et red
dit cauſam. ¶ Neſcitis quia modicum

ſermētū totā maſſaꝫ corrūpit. Reſpōſio
Sunt quidā heretici notorij q̄ alioſ vo/
lunt corrūpere et ad malū trahere. ⁊ iſti
tanq̄ꝫ mēbra putrida ne alia mēbra cor/
rumpāt ſunt ab eccleſia precidēdi. In q̄
rū pciſione nō eradicat̄ triticū ſꝫ potꝰ in
eorū dimiſſione triticū ꝯfundit̄ et eradi
cat̄ vel ſuffocat̄ ⁊ ſic intelligenda eſt au/
toritas apli inducta. Alij vero ſunt here
tici occulti q̄ alios nō inducūt ad maluꝫ
Et ideo debēt ab eccleſia vt hic dr̄ tolera
ri. ¶ I ¶ Et hoc ꝑpter tria. Primo q̄a
forte conuertent̄. Unde augꝰ. hic in glo.
di. Hic dat̄ locuſ penitentie ⁊ monemur
non cito āputare. q: q̄ hodie errat cras
forte ꝯuertet. et defendet veritatē. Sier
go mō eradicarent̄ triticū qđ futuꝝ erat
eradicaret. Exemplū de augꝰ. ⁊ pau. Se
cūdo q: tales nō bene diſcernūtur a fide
libꝰ. aug. in glo. Sicut inter loliū ⁊ triti/
cū q̄ꝫ diu herba eſt paꝝ diſtat. ita monet
domiꝰ ne de ābiguo iudicemꝰ. q: domiꝰ
in die iudicij non ſuſpicioſe. ſꝫ manifeſte
iudicabit vel damnabit. Tercō q: ꝑ eos
boni freq̄nt̄ excitant̄ ⁊ ꝓbant̄. Aug. i glo.
Neceſſe ē vt mali ꝑmixti bonis ſint. per
q̄s exerceant̄. vel quoꝝ ꝯpatōe nitantur
ad melius. q̄bus ſublatis altitudo cari/
tatiſ marceſcit. qđ eſt triticum eradicare
Unđ. i. coꝝ. xi. dr̄. Oportet hereſes eē vt q̄
ꝓbati ſunt manifeſti fiant. Et ſicut eccle/
ſia patit̄ occultos hereticos ꝑpter tria.
ſic deꝰ ōnipotēs pctōres patit̄ ꝑpt̄ tria.
R ¶ Stati ei hō q̄ndo peccat meretur
ſupplicū eternale. q: ꝯtra bonū eternuꝫ
peccauit. ſicut homicida ſtati capit̄ ⁊ tra
dit̄ poteſtati morte plectendꝰ. Sꝫ dš eiꝰ
ſententiā differt ⁊ ꝯdēnatōeꝫ ꝑpter tria.
Primo vt dei miſericordia ⁊ beniḡtaſ
in his q̄ penitēt manifeſtent̄. i. thi. i. Ideo
miſericordiā ꝯſecutus ſuꝫ vt in me oſtē
deret deꝰ oēm patiētiā ad informatōem
eꝫ qui credituri ſunt illi in vitā etern. Ex

magna enī benignitate dš peccatorē ſu/
ſtinet vt q̄ndo peniteat et ad deū reuer/
tat̄ humilit̄. ro. ij. Ignoras q̄niā benigni
tas ad penitētiā te adducit. eſa. xxx. ꝑpte
rea expectat nos deus. vt miſereat̄ nrī.
Et nō ſolū expectat. ſed tota die vt rede/
at peccatorē hortat̄: porrigens ei manū
vt ſurgat. eſa. i. Conuertā manū meā ad
te ſcꝫ ad te adiuuādū ſi ſurgere viſ. hiere.
iij. Tu fornicata es cū amatoribꝰ multis
tamē reuertere ad me ⁊ ego recipiam te
Et nō ſolū hortat̄ ſꝫ minat̄ penas et pro
mittit p̄mia. De p̄mo. luce. xiij. Ita dico
vobis niſi penitētiaꝫ egeritis oēs ſimul
ꝑibitis. ps̄. Niſi ꝯuerſi fu. gla. ſ. vi. ar. te.
et. pa. il. ¶ Et in co ꝑa. va. mor. ſa. ſ. ar. eff.
De ſcđo math. iij. Penitētiā agi. a. ꝓpro.
e. re. ce. Et q: multi ſunt male nature ita
q̄ vba eiſ nihil ꝓſunt. iđ deꝰ impēdit ver
bera ⁊ flagella. Quare enī deus tot fla/
gellis ⁊ guerris ⁊ peſtilēcijs noſ affligit
niſi vt ꝯuertamur ad deū. grē. Mala q̄
nos hic p̄munt ad deū ire ꝯpellūt. Ideꝫ
Oculos quos culpa claudit pena apit
oſee. vj. In tribulatōe ſua mane ꝯſurgūt
ad me. Et nota q̄ntū expectat multos ſe
per ad hoſtium cordis pulſans. ⁊ nō ap
iunt ei. apoc. iij. Ego ſto ad oſtiū ⁊ pul. ſi
quis ap. mi. introi. ad il. ſ. cum virtutibꝰ
et ſpūſſancti donis. ¶ Secundo vt dei
iuſticia in his que pereūt ꝯprobet̄. et ex
hoc dei prouideutia perpendatur. mul/
ti enim ex hoc q̄ non vident malos pu/
niri. non credunt mundum dei prouidē
tia gubernari. Boetius. Quidaꝫ queſi
erunt. ſi deus eſt vnde mala. et ſi non eſt
vnde bona. ¶ Nam ſi deus non poteſt
elicere de malis peccatorum penitenti
am et miſericordiam. Elicit iuſticiam
eos acriter puniendo: que inter opera
dei et anime v̄tutes maxime relucet.
Nā ita bene ſtat latro i furcis ſic mileſ i
eq̄. et ita decēt pctōr recludit̄ īferno ſic

gēma recludit̄ in anulo ad ſui honorez. et hoc eſt qđ dicit apl's ad ro.ix. Dicit ei ſcriptura pharaoni Qꝛ in hoc ipm̄ exci/ taui te: vt oſtendā in te virtutē meā. ⁊ ā/ nunciet̄ nomen meuz in vniuerſa terra. Ergo cuiꝰ vult miſeretur. et quē vult in/ durat. Exo.vij. Ego indurabo cor pha/ raonis. ſc3 vt poſtea dure puniā eū. ergo in quibuſdā peccatorib' deus oſtendit miſericordiā ſuam eoꝝ miſerendo. et in quibuſdā iuſticiā eos acriter puniendo Ro.ix. ꝙ ſi deus volens oſtendere iraz ⁊ notam facere potentiam ſuā ſuſtinuit in multa patientia vaſa ire apta in inte/ ritū. vt oſtenderet diuicias glorie ſue in vaſa miſericordie ſue que preparauit in glām. quos et vocauit. ¶ Quare. Certe qꝛ placet ſibi. Ibidem An nō habz pote ſtatē figulus luti ex eadē maſſa facere a/ liud quidē vas in honorem: aliud in ɔtumeli am. Tercio vt malicia peccatorū iuſti ꝑ pacientiaz purgent̄ perficiant̄ ⁊ corone/ tur vt dictuz ē de hereticis. Niſi enī fuiſ ſet ꝑſecutō tyrannoꝝ. nō eſſent martires ꝑ patientiā coronati Et idō deus ꝑmiſit tyrānos tyrannidē exercere. vt martires purgarent̄. ⁊ ꝑficerent̄. ⁊ coronarent̄. Et ideo in malis dei omnipotētia oſtendit̄ qui de malis eoꝝ elicit tot bona. Et idō nō bene dixerūt illi. Si deus ē vnde ma la. imo mala oſtendūt deū oīno eſſe duz de malis eliciūtur bona. qđ ſolus deus poteſt facere. Et ſic patet quartū. ¶ Quī to oſtendit̄ magne equitatis iuſticia. qꝛ zizania et triticuz: ſm vtriuſq3 decentiaz recondi mādat. Nā in tpe meſſis. i. in fi/ nali iudicio in fine mundi. vel ꝑticulari iudicio. ſc3 ī morte vniuſcuiꝰq3. dic3 meſ ſoribus. i. angelis. qui ad hoc deputati ſunt et ꝑ quos deus ſua iudicia exercet. et in bonos ⁊ in malos. Colligite primū zizania. i. peccatores hereticos ⁊ ſciſma/ ticos qui meſſem dei conati ſunt corrū/ pere et ɔburere ⁊ vaſtare. qui ſunt vul/ pes ſamſonis. qui habēt faces accenſas in caudis ad ɔburendū meſſem xpiano rū. qa ſicut zizania ex corruptōne aeris et ex terre malicia oriūtur. ſic ipi ex corru ptōe carnis ſunt nati: ⁊ in corruptōne et malicia mentis nutriti Et de ipis ait. Li gate ea faſciculos ad ɔburendum. vt q̄ fuerūt ſimul ligati in culpa. ſint ſimul li gati in pena. ſc3 auari cū auaris. luxurio ſi cū luxurioſis. et ſic de alijs. Et poſtea fi at de omibus vnꝰ faſcis magnus: et ad ī fernū ꝑijciat̄ ad ꝑpetuuz ignē Ubi nota ꝙ duo videt̄ hic ponere circa reproboruz penam. ſ. ſepatōez a bonis et ordinatōez in penis. Primo ſepatōnez a bonis cuz di. Colligite zizania. i. tollite eos ď medio bonoꝝ. ne cū eis ſocietatem habeāt neq3 faciē dei videāt. eſa. xxvj. ſecūđ. lxx Tolla tur impius ne videat gloriam dei. que ē principalis ⁊ eſſentialis pena dānatorū ſicut viſio eſt tota merces. vt di. aug. Se cūdo ordinatōem in ſupplicijs oſtendit. cū di. Et alligate ea faſciculos ad ɔburē dum. greg. Si nullus ordo in ſupplicijs ſeruandꝰ eſt. cur ɔburenda zizania in fa ſciculos ligant̄. Sz nimiꝝ faſciculos ad ɔburendū ligare ē hos q eterno igni tra dendi ſunt pares paribus ſociare. vt q̄l ſimilis culpa inq̄nat par etiā pena ɔſtri gat. et ſic videt̄ ꝙ ſit ordo in inferno. Cō tra qđ dr. iob. x. Ubi nullus ordo. Rň Ad qđ dicendū. ꝙ in inferno triplex ē ordo. Primus eſt diuine iuſticie. aug. Pctō res in ſupplicijs ordinantur: vt nūqm ſit dedecus culpe ſine decore iuſticie. Scđs ordo ē ſupplicioꝝ. qꝛ nō omēs equaliter puniuntur. deu. xxv. Pro menſura pec cati erit et ⁊ plagaꝝ modus. apoc. xviij. Quantū ſe glorificauit ⁊ in delicijs fuit tantū date illi tormentū et luctum. Ter/ cius eſt ordo peccantiuz. quia illi qui fu erunt ſimiles in culpa. ſociabunt̄ i pena

vt dictū eſt Mt. Et ſimilit̄ q̄ntuꝫ ad tria dr̄ nō ibi eſſe ordo. Primo q2 ibi elementa et cetere creature nō ſeruant ordinē ꝛ ſuā diſtinctōeꝫ. ſed ꝯmixta ſunt omnia ꝛ ſūt ꝯfuſa. pſ. Ignis. grādo. nix. glacies. ſp. pc. Et iō infern⁹ vocat̄ chaos. lu. xvj. Scd̄o q2 dānati nō ſeruāt ibi locum Job. xxiiij. Ab aquis niuiū tranſeūt ad calorē nimiū Res aūt tūc inordinata dr̄ q̄n do frequēter mutat locū. Tercō quia elemēta ibi mutāt ꝓprietates ſuas. Nā ꝓprietas aque ē extinguere igneꝫ. ſed ibi nō extinguet. Itē ꝓprietas ignis ē lucere ſed ibi non lucebit. proprietas aeris eſt recipe lumē. ſed ibi nō recipiet. Sequit̄ Triticū aūt ꝯgre. in hor. me. i. electoꝝ qui nō ſunt ex corruptōe carnis. ſicut zizania ex corruptōe aeris. ſꝫ ex deo nati ſunt. et nō ſūt nati p̄t itērōeꝫ ſeminātis ſicut zizania. ſꝫ āte ſecula a deo p̄deſtinati. qui vt triticū excocti ſunt ad ſolē ꝛ deſiccati ad ventū. vt corpa ſua mortificarēt. et fierēt acceptabilis hoſtia corā deo. ſicut de tritico fit hoſtia ſalutaris. Ad qd̄ hortatur apl's. Ro. xij. Obſecro vos p miſericordiā dei vt exhi. cor. ve. hoſ. vi. ſanc. d̄. pla. N. Et nota ꝙ optime p triticū electi ſignant̄. Triticū enī tripliciter ꝯſiderare poſſum⁹. ſm̄ triplicē electoꝝ ſtatū. Primo poſſum⁹ triticū ꝯſiderare prout ē in agro in quo fert fructum. aliud centeſimū. aliud ſexageſimū. aliud triceſimū. et ſignat ſtatum bonoꝝ hoīm in mūdo exiſtentiū ſeu viuentiū quoꝝ aliqui ſeruāt virginitatē. aliqui viuūt in ꝯtinentia. aliqui ī matrimonio. Scd̄o poſſum⁹ ipm ꝯſiderare ꝓut eſt in area in qua trituratur ſecernit a paleis ꝛ ventilatur a puluere. Et ſignat ſtatū religioſoꝝ qui in clauſtro religionis frangunt voluntatē ſuaꝫ p obediētiā ſecernunt a palea ignita carnalis ꝯcupiſcentie p ꝑpetuam ꝯtinentiaꝫ. ꝛ ventilant a puluere terrene cupiditatis p volūtariā pauptateꝫ. Math. iij. Cui⁹ ventilabꝝ in manu ſua ꝛ purgabit areā ſuā. Tercio poſſum⁹ ipm ꝯſiderare ꝓut eſt in horreo. vbi ꝯſeruat̄ ad nutriendum et delectandū. Et ſignat ſtatum beatorū qui in menſa dei nutriunt̄ et delectantur. Lu. Ego diſ. vo. ſicut diſ. mi. pa. me reg. vt edatis ꝛ bi. ſup mē. in. re. m. p̄s Inebriabunt̄ ab vbertate dom⁹ ſue. Et ſic patet de euangelio.

De epl'a. Sermo. XXV.

Induite vos ſicut electi dei ſācti ꝛ dilecti. col. iij. Sicut ſolēt pueri q̄ndo deꝓhendunt̄ fructus alienos cape veſtib⁹ denudari. ꝛ ſic remanent valde ꝯfuſi ſic ꝓmi pentes noſtri q̄ndo pomū vetitum rapuerūt ſunt veſte innocētie d̄nudati. Que ſicut veſtis coopiebat turpitudinē eoꝝ. ꝛ idō erant nudi. et non verecūdabantur. Sicut veſtis tenebat eos calidos. ꝛ ideo erāt nudi ꝛ nullū frigus ſpatiebant̄. Sic veſtis valde ornabat eos q2 ſicut lilium inter ſpinas candore lumīs veſtiebat eos. ꝛ idō nudi pulcerrimi apparebant. Sicut veſtis ferrea ab omī leſiuo ꝯſeruabat eos. ꝛ ideo nudi ab aliq̄ nō ledebant̄. Et ſicut veſtis reuerendos exhibebat eos. Optime enī veſtitos ī reuerentia habem⁹. Et ideo ſic nudi ab angelis ꝛ omnib⁹ creaturis ī magnā reuerentia habebant̄. Hac aūt veſte denudati remanſerunt valde confuſi. q2 hec oīa ꝑdiderunt. ꝛ nos cum illis Statim eniꝫ erubuerunt et frigus ꝛ calorē ſenſerunt et turpeſ nudi apparuerūt. Et oīa fcā ſūt eoꝝ leſiua. Et āgeli eos deriſerunt d. Ecce adam quaſi vnus ex nobis factus eſt Et ſic d̄nudati ꝛ confuſi eiecti ſunt d̄ paradiſo. Hec omīa patent gen. iij. lu. x. Qui etiā diſpoliauerunt eum et plagis īpoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Et ſic ptꝫ

q̄ꝫ optimū ſit hanc veſtē habere ⁊ q̄ꝫ dā/
noſum ea carere. Hec autē veſtis ꝑ duo
recuparı pōt ſcꝫ ꝑ baptiſmū et penitenti
aꝫ. In baptiſmo enī hāc veſtē hō recupe/
rat ⁊ induit. q꞉ in ipō virtus xp̄i opatur
Gal. iij. Quicunqꝫ in xp̄o ieſu bapti. eſ.
xp̄m induiſtis. i. veſtē xp̄i. Et ſicut veſtis
inocentie ſupradicta quinqꝫ effecit in p̄/
mis pentibus corꝑaliter. Ita in nobiſ ef
ficit q̄nqꝫ ſpūalit̄. Nā primo ipa opit mł̄
titudinē peccatoꝝ. puer. x. Omīa dlicta
opit caritas. j. pe. iiij. Caritas opit mł̄p.
Scdō calore ignis ſpūſſācti facit nos ca
lidos de quo dr̄. luc. xij. Ignē veni mitte/
re ī terrā. ⁊ q̄d volo niſi vt accendat̄. can.
viij. Aque multe nō poterūt extinguere
caritatē. ro. viij. Quis nos ſepabit a ca/
ritate. q. d. nul. Tercō ornat animā valō
q꞉ ipa eſt veſtis nuptialis que facit hoī/
nē dignū nuptijs regis eterni. Et q꞉ icū/
qꝫ eā nō habet pānoſus ⁊ ribaldꝰ repu/
tat̄ de nuptijs repellēdus. Mat. xxiij.
Quō huc intra nō ha. ve. nup. Quarto
ab omī leſiuo hoīem defendit. j. petri. iij.
Et q̄d ē qd̄ vobis noceat ſi boni emula
tores fueritiſ. Imo qd̄ plus eſt oīa leſiua
facit coopari in bonū. Ro. viij. Dili. de.
om. coop. in bo. Quinto facit hoīem val
de reuerendū ⁊ dignum honore. q꞉ facit
eū eterni reg. filiū. j. io. iij. Uidete qualeꝫ
carita. de. no. d. vt filij dī noīemur ⁊ ſimꝰ
Ad hanc precioſam veſtē induendam
apl̄s nos in hac epl̄a hortat̄. In q̄ q̄ttuor
facit. Primo nos hortat̄ ⁊ modū indu/
endi ⁊ cauſaꝫ aſſignat. vt hāc precioſam
veſtē induamꝰ: In p̄ncipio epl̄e. Scdō
noſ hortatur vt hāc veſtē baltheo regio
conſtringamꝰ ibi. Sup omīa aūt hec ca
ritatē hn̄tes qd̄ ē vinculū pfectōis. Ter
cio nos hortat̄ vt cū hac veſte ī pace xp̄i
⁊ vnitate eccl̄e gaudeamꝰ ibi. Et pax xp̄i
exul. in cor. veſtris. Quarto nos hortat̄
vt taꝫ de p̄cioſa veſte grati exiſtētes ver

bū laudis ⁊ doctrine ad xp̄i honorē abū
danter in labijs hēamus. ibi Grati eſto
te ⁊ verbū xp̄i habitet in vobis. ¶ Pri
mo ergo nos hortat̄: ⁊ modū induēdi et
cām aſſignat vt precioſaꝫ veſtē virtutuꝫ
induāꝰ d. Induite vos. ſ. ꝑ baptiſmum ſi
baptiſati nō eſtis. vel ꝑ penitētiam ſi ba
ptiſati eſtis. q꞉ hec veſtis ī baptiſmo do
natur. ⁊ ꝑdita ꝑ penitētiam recupat̄. In
duite ergo vos. q꞉ corā rege celeſti nudi
apparere nō dēts. Adā enī valde erubu
it corā dnō nudus apparere ⁊ abſcondit
ſe vt pꝫ gen. iij. apoc. xvj. Btūſ qui cuſto
dit veſtimēta ſua ne nuduſ ambulet.
¶ D ¶ Aſſigāt enī triplicē cauſam q̄re
precōſaꝫ veſtē virtutū induere debemꝰ.
vbi etiā innuit̄ induendi modꝰ. q꞉ electi
dei ſancti ⁊ dilecti. Electi aūt eterna ele/
ctione. eph. j. Elegit nos ante mūdi cōſti
tutōem. Sancti vero ſacramētoꝝ perce
ptōe que virtute xp̄i hoīem ſanctificant
⁊ iuſtificāt. j. coꝝ. vj. Sed abluti eſtiſ ſed
ſanctificati eſtis. ſed iuſtificati eſtis ino.
d. n. ie. xp̄i. Sed dilecti ſanguinis xp̄i re/
demptōne tanq̄ꝫ dilectis filijs exhibita.
apoc. j. Qui dilexit nos ⁊ lauit noſ a pec
catis nr̄is in ſanguine ſuo. Quos ergo
elegit ſanctificauit ⁊ redemit. Ergo hāc
veſtē precioſā virtutū induere debemuſ
q꞉ electi ⁊ ſanctificati ⁊ dilecti et ſicut ele
cti ſancti ⁊ dilecti Ita q꞉ ⁊ cauſa ⁊ modꝰ
induendi in his verbis innuit̄. ¶ Pri/
mo ergo dēmꝰ induere. q꞉ electi: ſcilꝫ ad
ſtatū gracie ī p̄ſenti ⁊ glē in futuro Ad
celeſtē ergo habitatōeꝫ ⁊ ꝯuiuiū eternū
ſumꝰ electi ⁊ vocati. ⁊ iō dēmus dignas
veſtes induere Illi enī qui ad aliquē ſta
tū ⁊ dignitatē eligunt̄ induūt veſtes ho
norabiles. ij. coꝝ. v. Hitatōnē celeſtē ſu/
ꝑindui cupiētes ſi tamē veſtiti ⁊ nō nu/
di inueniamur. De ioſeph legit̄ q̄ ſoluꝫ
q꞉ debuit corā rege ꝯparere ꝓtinꝰ totō/
derūt ⁊ veſte mutata obtulerūt eū regi.

gen.xlj. In aula regis aſſueri nullus de/
bebat ſtare veſtitus ſacco. vt patz heſter
iiij. Sic in aula dei. et ideo ille nō habenſ
veſtē nuptialē expulſus ē de nuptijs: vt
patet math. xxij ¶ Scdo debem⁹ indue
re. q2 ſancti. i. mūdi. p ſacramētoꝝ ſuſcepti
onez vt fiamus habitaculū dignū dei. ij.
coꝝ. vij. Uos eſtis templū dei viui. Ca/
mera enī magni dnī pulcris pānis orna
tur. multomagis nos debem⁹ veſtes vir
tutū pulcras induere. cū ſim⁹ templū di.
et ſpūſſanct⁹ habitet in nobis. vt d. apoſ.
.j. coꝝ. iij. j. mach. iiij. Ornauerūt faciē tē
pli coronis aureis et ſcutul. ps. Sanctifi
cauit. i. mūdauit ⁊ ornauit tabernaculū
ſuū. altiſ. ¶ Tercō debemuſ induere. qa
dilecti amici dei ⁊ cari. Care. n. nos emit
et redemit. ſ. ſuo ſanguine pcioſo vt ca/
ros nos hēret. Cari āt amici reġ precioſ
veſtibus induunt̄ vt patet de ionatha.
.j. mach. xj. Ubi dr q āntioch⁹ dedit ei po/
teſtatē eſſe in purpura: ⁊ habere fibulaz
auream ante pectus tanq̄z amico regis
Sic deus vult q amici ſui ſint in purpu
ra. que eſt veſtis regalis. i. habeant cari
tatē in anima. que p purpurā ſanguine
conche rubricatā ſignificat̄. ⁊ hēat fibu/
lam aureā ante pectus. i. carnis ꝯtinenti
az. Fibula enī ꝯſtringit pectus: ne poſſit
videri vl tāgi. p qd carniſ ꝯtinētia deſiġ
tur. Can. v. Dilcūs me⁹ cādid⁹ p carniſ
ꝯtientiā. rubicūd⁹ p caritatiſ ignē. it vbe
ra mea ꝯmorabit̄ tanq̄z carus ⁊ dilectuſ
amicus. Sicut iohēſ euangeliſta recu/
buit ſupra pectus xpi. De quo ipe mul/
tū glātur. d. Hic ē diſcipul⁹ ille q ſu. pec.
dnī in ce. r. Et ſic aīa dei debēt eſſe in cor
pore et in anima veſtiti. puer. xxxj. Om/
nes domeſtici eius veſtiti duplicib⁹. Cō
ſequenē cuz di. Uiſcera miſericordie be/
nignitatē. ⁊c. determinat gen⁹ veſtimen
toꝝ. Iſta enīz veſtis ē veſtiſ virtutū ⁊ lu
minis ⁊ glē. quā induere dēm⁹. Eſai. lij.
Induere veſtimētis glie tue hirlm ciui/
tas ſancta. ro. xiij. Induimī do. ie. xpm. i.
vtutes dnī noſtri ieſu xpi. ¶ P ¶ Po
nit aūt apl's hic ſeptē virtutes ex quibuſ
dēt veſtis iſta eſſe ꝯtexta tanq̄z ex mltis
colorib⁹ puer. xxxj Stragulatā veſtez fe
cit ſibi. i. variā biſ. ⁊ pur in eius. ¶ Pri
ma eſt miſericordia cordis. et hoc ē. Ui/
ſcera miſericordie. i. in intimo cordiſ mi
ſericordiā hēte. i. cordis ꝯpaſſionē. vt mi
ſeris ⁊ afflictis ꝯpatiamini. Miſericor/
dia enī. i. miſeris danſ cor ethimologiſa
tur. mat. ix. Euntes diſcite quid eſt. miſe
ricordiā volo ⁊ nō ſacrificiū. ¶ Secūda
eſt beneficentia opis vt ſicut homo ꝯpa
titur primo in corde. ita benefaciat i ope
Prima eſt elemoſina interior. ſcda exte
rior Et hoc ē. benignitatē ſup. induite vt
veſtra miſericordia p benigna opa mai
feſtetur. Hec aūt beneficentia opis ⁊ ele
moſina exterior in duo diuidit̄. q2 queđ
eſt elemoſina corpalis ⁊ diuiditur in ſex
opa miſericordie. q̄ in hoc verſu ꝯtinen/
tur. Ueſtio cibo poto tego redimo viſi/
to condo. Alia eſt elemoſina ſpūaliſ ad
animā ptinens. ⁊ ꝯtinet ſex alia opa mi/
ſericordie que in hoc verſu ꝯtinent̄. Cō/
ſule caſtiga ſolare remitte fer ora. ¶ Q
¶ Notandū aūt q ad miſericordiā ī ef
fectu ⁊ affectu primo exhibendā. i. ad cō
paſſionē cordis ⁊ beneficentiā opis tria
nos inducūt ¶ Primū ē colligātia mē
broꝝ. Qr vt di. apl's ad eph. iiij. Omneſ
vnū corpus ſum⁹ in xpo. caput aūt xpuſ
Cū aūt patit̄ vnū mēbrū ꝯpatiunt̄ omīa
mēbra. Similit̄ cū patitur vnus fidelis
reliqui debēt ei ꝯpati. ij. coꝝ. xj. Quiſ in
firmatur ⁊ c. n. infir. qs ſcan. ⁊ ego n. vr.
Scdm eſt aſſimilatō capitis. quia ī hoc
ope xpo capiti noſtro aſſimilamur. q cō
patiens miſerijs noſtris voluit fieri hō
⁊ eas experiri. vt ab ipis nos liberaret.
Hebr. iiij. Nō hēm⁹ pontificē q nō poſſ.

cōpa.infir.noſtris.tēp.aut p oī.mat. iiij.
Miſereor ſup turbā.q: iā triduo ſuſ.m.
nec ha.qd mā. Miſert⁹ ē.n.adultere ⁊ li
berauit eā.io.viij. Mulier vbi ſunt q̇ te
accuſauerūt.ne te ꝯdē.zc. Cōpaſſus ē cha
nanee et exaudiuit eā. Mat.xv. O mu/
lier magna eſt fides t.zc. Cōpaſſus ē pe/
tro et reſpexit retro. Lu.xxij. Et ꝯuerſuſ
d.reſp.pe. Cōpaſſus ē matri ⁊ ꝯmenda/
uit eā iohāni. Jo.xx. Ecce mater tua. Cō/
paſſ⁹ ē magdalene ⁊ apparuit ei.ioh.xx.
Maria ſtabat ad monumētū foris plo
rans. Copaſſus ē diſcipulis et venit ad
eos.io.xx. Uenit ieſus ⁊ ſtetit in medio
diſcipuloꝝ ſuoꝝ. Terciū eſt meritū retri
butōis. Multū ei in hoc ope meremur
qd patet q: q̇cquid in hoc ꝓximo facim⁹
xp̄us reputat ſibi factū.mathe.xxv. Qd
vni ex mi.me.fe.mi.fe. Et iō multū mere/
mur. Cui⁹ rō eſt. Q: in miſericordia dat
hō ꝓximo q̇cquid habet ſcz cor interius
⁊ omīa ſua bona exterius.math.v. Bea
ti mi.q.ipi mi.ꝯſeqn. ¶ Tercia virtuſ ex
qua veſtis iſta debet eſſe ꝯtexta.ē hūili/
tas.vt in gracijs ⁊ bonis nobis datis et
in bonis opibus q̄ faciam⁹ nō ſupbiā⁹.
ſed in humilitate mētis ⁊ corpis ſp maē
amus.luc vij. Cū f.omīa q̄ p̄cep.ſūt vo
bis.dici.ſerui inuti.ſum⁹. Et hoc eſt hu/
militatē ¶ R ¶ Et nota q̄ ad humilita
tē ſeruandā tria nos inducunt. ¶ Pri
mū eſt ꝯdicō nrā. Si enī ꝯſideram⁹ itro
itū et exitū noſtꝝ.et quot miſerijs ſubia
cemus.habemus materiā magne humi
litatis ⁊ nō ſupbiēdi ecc.x. Quid ſupbis
ci.⁊ ter.mich.vj. Humilatō t.in medio t.
Uoluit deus ponere ventrē āte oculoſ
vt hō poſſet reſpicere vnde deberet hūi/
liari.ber. Quid ſupbis ſaccus ſtercoruz
et cibus vermiū. memēto vnde veneris
⁊ erubeſce vbi ſis ⁊ ingemiſce quo vadiſ
et cōtremiſce. ¶ Scōm ē exemplū crea/
toris et totius creature: Naz creator ſe/
ipm humiliauit.for.ſer.ac.⁊ hūilē matrē
⁊ humiles diſcipulos elegit. humile iu/
mentū equitauit. hūile obſequium exhi
buit dū pedes diſcipuloꝝ lauit.math.xj
Diſcite a me q: mi.ſ.⁊ h.zc. Siliter tota
creatura hūilitatē obſeruat dū miſteria
ſua humilit̄ iplet: ⁊ ſuo creatori obedit.
baruch.iij. Stelle quoqꝫ vocate ſunt et
dixerūt aſſum⁹ ⁊ luxerūt cū iocunditate
ei qui fecit illos. ¶ Terciū ē magna pu/
nitō quā p ſupbia legimus fore factam.
vt patz in demonibus ⁊ p̄mis parentibuſ.
et in ſennacherib ⁊ pharaone.⁊ in mul/
tis alijs. Et magnū meritū hūilitati red
dendū.vt ſi nō terret ſupplicū.alliciat p̄/
miū.iob.xj. Qui hūiliatus fuerit: erit in
glā. Hūilitas enī eſt mēſura exultatōniſ
et retributōnis.quia quantum q̇s ſe hu
miliat tantū remunerabit̄ ⁊ exaltabitur
luc.xiiij. Qui ſe h.ex. ¶ Quarta virtus
ex q̄ dēt hec veſtis eſſe ꝯtexta eſt mode/
ſtia opeꝝ et ſermonū.vt in omib⁹ modū
debitū teneam⁹.phil.iiij. Modeſtia vrā
no.ſit om.h. Et hoc ē modeſtiā ¶ S
Dēm⁹ aūt modeſtiā maxime circa tria
obſeruare. Primo circa verba vt mode
ſte loquamur.ecc.xxviij. Uerbis tuis fa
cito ſtaterā.⁊ frenos ori tuo rectos. ¶ In
lingua eī maxia imodeſtia ⁊ diſtpantia
apparet. et iō maxime indiget freno. iac.
iij. Omis natura beſtiaꝝ ⁊ volucꝝ ⁊ ſer
pentū ⁊ ceteroꝝ domatur ⁊ domita ſūt
a natura humana. linguā aūt nulluſ ho
minū domare pt. Inqetū enī malū ē ple
na veneno mortifero. Propterea peti
uit dauid d.pone dnē cuſtodiā ori meo.
¶ Scdo debem⁹ obſeruare modeſtiaꝫ
circa tpalia ⁊ in acquirēdo ⁊ in vtendo.
Multi enī ſe ꝯſumūt vt tpalia acq̇rant
mare ⁊ aridā pagrantes.⁊ nullū finē po
nunt ad acquiſitionē eoꝝ. Contra quos
math.vj. Nolite ſoli eſ.in tra.di.qd mā.
aut qd hi. Querite primū regnū di ⁊ iuſ

ſticiā eius.ꝛ hec om.adi.vo.Et multi ef-
frenate bona acquiſita ꝯſumūt.ꝓuerbi.
xxiij.Uacantes potib⁹ ꝛ dantes ſimbo-
la ꝯſument.ecc.ij.Nec ꝓhibui cor meū
quin omī voluptate frueret.Tercio de-
bem⁹ modeſtiā habere circa ſcibilia.vt
ea que decent et expediūt nobis ſcire ve
limus.ro.xij.Nō plus ſapere q̄ȝ oportȝ
ſape.ſȝ ſape ad ſobrietatē.¶Circa ſcibilia
aūt maxima immodeſtia īuenit ꝛ mira-
biliter nociua.Quidā eñi totū tps ſuū
expendunt in quibuſdā ſcientijs nulliuſ
vtilitatis ſp diſcentes et nūq̄ȝ ad ſciētiā
veritatis ꝑueniētes.vt d.apl's.ij.ad cor.
iij.Quidā.inſiſtunt toto poſſe quib⁹dā
ſciētijs lucratiuis ꝛ deceptiuis.Quidā
attendunt ſpiritib⁹ erroꝝ ꝛ doctrinis de
monioꝝ.vt di.apl's.j.thi.iiij.Quidaȝ co
nant ſcire que facltatē ſuā excedūt vt tri
nitatē diuinaꝝ ꝑſonaꝝ ꝛ ꝑdeſtinatōem
hoīm.Contra q̄s ecc.iij.Altiora te ne q̄ſi
eris.Et puer.xxv.Qui ſcrutator ē maie
ſtatis oppͥmet a glā.Quinta virtus ex
qua debet veſtis eſſe ꝯtexta eſt patiētia
in aduerſis vt patienter toleremꝰ aduer
ſa.ij.cor.vj.In omibus exhi.noſ.ſicut di
miniſ.in multa patiētia.Et hoc eſt pati-
entiā.Debem⁹ aūt in aduerſis patiētiā
habere ꝓpt ta ¶T ¶Primo quia pa
tiētia ditat hominē.Nā patiens de om
ni malo lucrat.de quo alij ꝑdunt.ſ.de cō
tumelia de fame ꝛ d̄ ſiti frigore ꝛ calore.
math.xviij.Patiētiā habe in me.ꝛ om-
nia.reddā tibi.ſcȝ duplicata.Ipa eñi eſt
ſaccus meritoꝝ.q̄ q̄ntoplus extendit tā-
toplus implet.Patiētia ſicut vrſus ver
beribus impinguat.et ſicut ſalmandra
in igne tbulatōis viuit ꝛ ſicut aurum in
igne ꝓpurat.impatienſ vero ſicut plum
bū in igne ꝯſumit.Mirabile ē de patiē
tia.q: inimici ſui ſoluūt ei omnia debita
et ditāt eam habentē.¶Scdo q: patiē-
tia hoīem martirē eſſe facit.grego.Sine
ferro ꝛ flamis martires eſſe poſſumus:
ſi patientiā veraciter in aīa ꝯſeruamus
Nōne marcellus papa celebrat vt mar
tir propter patiētiā quā habuit in cuſto
dia aīaliū.cū tamē nō fuerit gladio inē-
empt⁹.iac.j.Patientia op⁹ ꝑfectū habȝ
Opus ꝑfectū ē martiriū.vnde vir pati-
ens d: multo magͦ miracula facere: ſicut
martir.greg.Ego virtutem patientie ſi
gnis ꝛ miraculis maiorē eē puto.Cuiuſ
rō eſt.q: martiriū gladij ꝑuo durat tēpe
ſȝ martiriū patientie q̄ndoqȝ durat.xx.
xxx.vel.xl.annis.¶Tercō q: patientia in
prelio ſpūali ꝓtegit hoīem ab omni ictu
et omīno neceſſaria eſt: ſi quis vult ille-
ſus de prelio mundi exire.Heb.x.Pati
entia nobis nec.ē.¶Sexta virtus ex q̄
dēt hec veſtis eſſe ꝯtexta ē ſupportatō pe
nalitatū infirmitatū et defectuū ꝓximi.
Ro.xv.Debem⁹ aūt nos infirmiores ī-
firmitates alioꝝ ſupportare Gal.vj.Al.
al.on.por.ꝛ ſic.adimple.le.xpi.Unuſq̄ſ-
q̄ȝ habȝ multos defectus.Sicut ergo q̄ſ
vult in ſuis defectibus ſupportari.ita de
bet alios ſupportare.mat.vij.Quecūqȝ
vultis vt fa.vo.ho.ꝛ vo.fa.il.Xps eñi q̄
nullū habuit defectū portauit patienter
graues mores hoīȝ ꝑ xxxiij.annos ꝛ q̄ti
die deus graues mores nrōs ſupportat
¶Septima virtus ex qua dȝ hec veſtiſ
eſſe ꝯtexta eſt remiſſio offenſaꝝ.vt ſcȝ re
mittamus primo offēſas culpabiles no
bis illatas.relinquētes deo vindictā tā
q̄ȝ iudici viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ.ro.xij.Mi-
hi vin.et ego retri.d.domi⁹.Sicut xpus
ꝑdōs in cruce omnes remiſit offenſas
d.lu.xxiij.Pater di.il.&c.Sic et noſ de
bem⁹ dimittere.Et hoc eſt quod di.Do
nantes.i.ꝑcentes vobiſipſis.ſi q̄s aduer-
ſus aliquē habet querelā.ſicut ꝛ xps do
nauit vobis.ſcȝ in baptiſmo ꝛ penitētia
omēs offenſas veſtras.ita ꝛ vos dētis
alijs ꝑcere.Et hoc eſt neceſſariū ad ſalu

tē Aliť deꝰ nō remitterꝫ nobis pctā nec
exaudiret nos in aliquo. mat. xviij. Ser
ue neq̄ꝫ nōne oportuit te miſereri cōſui
tui ſicut ⁊ ego tui miſertus ſuꝫ. ecc. Reli
que primo tuo nocenti tibi ⁊ tūc tibi ꝑ/
cāti peccata ſoluent̄. Mirabile eſt. Ho/
mo hoī ſeruat irā et a deo q̄rit medelaꝫ.
Cū tamē xp̄s dicat mat. vj. Si nō dimiſe
ris hoībus peccata eoꝝ nec pater ve. di.
vo. pctā ve. Et nota ꝙ ſupportare defcūſ
aliorū ⁊ dimittere offenſas ſunt due ele/
moſine ſpūales deo valde accepte ⁊ hoī
bus neceſſarie ad ſalutē. Et ſic pꝫ p̄muꝫ
¶ Scd̄o nos hortat̄ apl̄s vt hanc p̄cio/
ſam veſteꝫ baltheo regio ſcꝫ caritate p̄ci
gamus. Omēs eni virtutes defluerent
ad terrena niſi caritate ſtringerent̄ ī aīa
Caritas āt vnit virtutes in aīa. et vnit
hoīem deo ⁊ eccl̄ie. ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns ē vinculuꝫ
ꝑfectōis. et hoc ē qd̄ dī. Sup omīa autē
hec habete caritatē tanq̄ꝫ baltheū omēſ
illas ſupradictas virtutes conſtringen
tem ⁊ ordinanteꝫ que vł qd̄ ē vinculuꝫ
ꝑfectōis ⁊ nō ſeruitutis. ecc. vj. Uincula
illius alligatura ſalutaris. Eſt etiā vīcu
luꝫ ſuauitatis. mat. vj. Jugū eni meuꝫ ſu
aue eſt. ⁊ on. m. le. Eſt etiā vīculū magne
ſalutis ⁊ v̄tutis omīa trahēs. Omē eniꝫ
volūtarie agens trahit̄ ab amore rei. bo
nū eni amatū mouit opantes vt d. phūſ
Hec traxit filiū dei d̄ celo ad t̄raꝫ ⁊ facit
hoīem trahere ad celeſtia. oſee. xj. In fu/
niculis adā trahā eos in vinculiſ carita
tis. hiere. xxxj. In caritate ꝑpetua dilexi
te. iō attraxi te mi. Et ſic pꝫ ſcd̄m. ¶ Ter/
cio nos hortat̄ apl̄s vt cū veſte hac ī pa/
ce xp̄i ⁊ vnitate eccl̄ie exultemꝰ. Solēt. n.
mulieres bene indute ⁊ hōrate ⁊ ī nobi/
li ſocietate exiſtētes ⁊ pace multuꝫ exul/
tare. Sic et nos hac veſte precioſa indu
ti in pace xp̄i ⁊ vnitate eccl̄ie viuētes mł
tū gaudere dēmus. phi. iiij. Gaudete in
do. ſp Et hoc ē qd̄ dī. Et pax xp̄i a xp̄o. ſ.

data vel qual' fuit in xp̄o. io. xiiij. Paceꝫ
relinq̊ vo. pa. m. do vo. Exultet in cordi/
bus vr̄is. i. in cordibꝰ veſtris exiſtēſ exul
tare vos facit. phi. iiij. Et pax xp̄i q̄ exu/
pat oēm ſenſuꝫ cuſtodiat corda veſtra.
⁊ intelligentias vr̄ās. In qua. ſ. pace vo/
cati eſtis in vno corpe. i. ad viuenduꝫ in
vno corpe qd̄ eſt eccl̄ia. q2 ī pace vocauit
nos deus. j. cor. x. Unuꝫ corpꝰ multi ſu/
mꝰ. Et iō xp̄s ingrediens in mundū pa
cē annunciari fecit. lu. ij. In t̄ra pax ho
mibus. Uadēs ꝑ mūdū pacē predicari
fecit. luc. x. In quācunq̄ꝫ domū intraueri
tis p̄mū dicite pax huic domui. Egredi/
ens de mūdo pacē in teſtamētū legauit
io. xiiij. Pacē relinq̊ vobis. Surgens a
mortuis pacē nobis apportauit d. Pax
vobis. io. xx. Et ſic pꝫ terciū ¶ Quarto
nos hortat̄ apl̄s vt d̄ tā p̄cioſa veſte no/
bis in xp̄i pace ⁊ eccleſie vnitate collata
grati exiſtamꝰ. Et hoc eſt. Grati eſtote
ſcꝫ de tātis gratijs. q2 ingratitudo ē ven
tus vrens, ſiccans fontē pietatis: ⁊ rorē
miſericordie ⁊ fontē grē vt dī. ber. Sap.
Ingrati ſpes q̄ſi glacies ybernalis ꝯta/
beſcet. Conſequent̄ cuꝫ dī. Uerbum xp̄i
oſtendit in quo dēt eſſe gratitudo talis.
Et dī. ꝙ dēt eſſe in duobꝰ. Primo in di
ſtributōne talenti accepti a deo q̄ntum
ad primū. et hoc ē. Uerbuꝫ xp̄i habitet ī
vobis. i. hic eſt modus ingratitudis. vt
verbū xp̄i habitet in vobis. i. intellectuſ
⁊ obſeruatō verbi xp̄i. ⁊ hoc abundant
vt ſolū in vobis habitet verbū xp̄i. ſꝫ in
omni ſapīa ſitis docentes ⁊ ꝯmonentes
voſmetipſos. ita vt vnus doceat alterū
Sitis ergo docentes inſcios verbū xp̄i
⁊ ꝯmonentes pigros vt ſeruēt verbum
dei. Et in quibus debeāt ſeipos docere.
oſtēdit d. In pſalmis q̄ de moribꝰ agūt
et in himnis qui de laude dei agūt. ⁊ cā/
ticis ſpūalibus: que ſunt de bono eťno.
ephe. v. Loquētes vobiſmeipis in hīnis

et canticis ſpūalib⁹. Scdo dʒ eſſe iſta gͣ
titudo qntuʒ ad ppriū pfectuʒ interiori ſ
actus. Et hoc ē. Vitis cantātes dnō ad
honorē domini ⁊ hoc in cordib⁹ veſtris
in gracia que data eſt vobis .i. in ꝯſide/
ratōne beneficioꝝ dei que vobis p gra/
tiā dei ſunt collata. Et ſic patet quartū.

Dominica ſeptuageſime de euangelio

Sermo XXVI

Simile eſt regnū
celorū homī patrifamilias: q
exijt pimo mane ꝯducere ope
rarios in vineā ſuā. math. xx. In hac ſa/
cra domīca ſeptuageſime triplex ſimili/
tudo ꝑponitur nobis ſcʒ laborantiuʒ in
vinea. currentiū in ſtadio ⁊ pugnanti/
uʒ in agone. Cui⁹ rō eſt. qꝛ hac nocte re/
colit eccleſia qūo expulſus fuit adam dͤ
padiſo. et in hanc vallē miſerie piectus
In q̄ ꝯſtitutum eſt ei laborare currere ⁊
pugnare. ¶ Primo mandatū eſt ei la/
borare vt laborē manuū ſuaꝝ māducet
gen. iij. Maledicta ter. in ope tuo. In la
bore ꝯmedes ex ea. Et rurſuʒ In ſudore
vultus tui. ve. pa. t. iob. v. Hō naſcit ad
laborē. Laborādū ē ergo qꝛ merces ē ma
gna ⁊ fructus glorioſus. Sap. iij. Bono
rū laborū glorioſus ē fructus. ¶ Scdo
mandatū ē ei currere. vt p velocē curſuʒ
brauiū ciuitatis ſue qd pdidit. recupet.
.j. cor. ix. Sic currite vt ꝯp. Currendum
ē ergo qꝛ brauiū currēti ⁊ nō ſtanti ꝯfer
tur. ¶ Tercō mādatū eſt ei pugnare. vt
p victoriā inimicoꝝ ciuitatē ſuā reintret
iob. vij. Milicia ē vi. ho. ſu. ter. Pugnā
dū eſt ergo qꝛ ſolū vincētes coronantur
ij. thi. ij. Nemo coro. niſi q le. cer. De pri
mo agit in hoc euāgelio. De duobus ſe
cūdis in eplā. Agit enī in hoc euāgelio
de laborantib⁹ in vinea eccleſie ⁊ peni/
tentie. ¶ In quo quidē euāgelio qnqʒ cō
tinent. Primo ibi ſub quadā ſimilitudie
diuine bonitatis magnitudo demōſtra
tur ex opharioꝝ ꝯductōe. in pricipio euā
gelij. Scdo humane pigricie ociū redar
guit ī ocioſoꝝ redargutōe ibi. Quid hic
ſta. to. d. o. Tercō diuine retributōis ma
gnificentia declarat in denarioꝝ collati
one ibi. Cū āt ſero factū eſſet dixit domi⁹
vinee. Vo. op. ⁊ red. il. mer. Quarto fra
terne felicitatis inuidentia ſubinfertur
in operarioꝝ murmuratōe. ibi. Et accipi/
ētes murmurabāt aduer. patrēfamilias
Mi. no. vo. fe. ⁊c. Quinto ꝑſumptōnis
audacia reprimit et deſpatōis deiectio
ſubleuat in pabole adaptatōne ibi. Sic
erunt pmi nouiſſimi. ⁊ n. p. Multi ſunt
vocati pau. v. elec. ¶ Primo ergo ſub
quadā ſimilitudine diuine boitatis ma
gnitudo demōſtrat in opharioꝝ ꝯductō
ne. Et hoc ē qd di. Si'le ē reg. celo. i. ſimi'e
eſt negociuʒ eccleſie militantis huic ne/
gocio qd fuit vel eſſe potuit Lrā plana ē
Et qꝛ hec ē quedā ſi'litudo. ido ē eius mi
ſtica expoſitō requirēda. Iſte ergo pat/
familias ē deus pater: cuius celū ⁊ terra
vna dom⁹ ē vt hic di. Criſ. qui habʒ tres
familias. ſcʒ āgelos ⁊ ſanctos in celo. q
letant. homines in mūdo qui plāt. vn/
de ⁊ eccleſia militans vocat. ⁊ demones
⁊ dānatos in inferno qui tormentantur
Iſte deus pater plātauit vineā ⁊ opari/
os ꝯduxit vt fideliter laborātes in ea ad
celeſtē familiā transferant felicitatis eter
ne denariū recepturi. Ubi nota ꝙ p hāc
vineā duo ſignificari poſſunt que ꝯgrue
cum hac ſimilitudine currunt. Primo
p hanc vineam eccleſia militans ſigni/
ficat. eſa. v. Vinea dnī exercituū domus
iſrael ē. gre. Iſte paterfamilias ē ꝯditor
noſter qui hʒ vineā vniuerſalē eccleſiaʒ
que ē ab abel vſqʒ ad vltimū electū. qui
in fine mūdi naſcitur⁹ ē. q qt ſanctos ptu
lit q̄ſi tot palmites miſit. Hic pater exit
ad colēdā vineā mane hora ſexta nona

et vndecima.et oparios ꝯducit.qꝛ a mū
di huiꝰ initio vſqꝫ ad ſinē ad erudiēduꝫ
fidliū plebē predicatores mittere nō de
ſiſtit. Huiꝰ vinee xp̄s eſt vitis.⁊ omēs fi
deles palmites.io.xv. Ego ſum vitis et
vos palmites. ¶ C ¶ Propt̄ q̄ttuor
aūt eccleſia militans ꝑ vineā deſignatur
Primo rōne apparētie.et hoc q̄ntuꝫ ad
locū ⁊ q̄ntū ad tp̄s. Quantū ad locū.nā
vinea iuxta terrā turpiſſima apparet.ſꝫ ī
frondibꝰ.⁊ in alto pulcerrima ē. Sic ſā
cta eccleſia hic in terra turpiſſima appa/
ret.qꝛ ceci ⁊ claudi ⁊ rugoſe vetule cum
multis miſerijs ſunt in ea.lu.x. Paupe
res et debi.ce.⁊ clau.intro.huc. Supius
aūt in celo eſt pulcerrima.qꝛ omēs ſunt
reges ⁊ regine ⁊ ſancti.j.petr.ij. Regale
ſacerdotiū gens ſcā ppl's acq̄ſitōis. Silr
quātū ad tp̄s. Nā tp̄e hiemali vinea to
ta apparet turpis ⁊ diſſoluta.⁊ nll'a ꝓui/
dētia gubernata. In vere āt ⁊ eſtate ap/
paret tota pulcra ⁊ ordinata. Silr eccīa
in tp̄e p̄ſentis hiemis.i.aduerſitatis to/
ta videt̄ turpis ⁊ diſſoluta: ⁊ nulla ꝓui/
dētia gubernata. qꝛ in ea exaltant̄ mali.
et boni depmunt̄.hiere.xij. Quare via
impioꝝ ꝓſperat̄. bene ē oībus qui īique
agunt. In futuro āt tp̄e eius pulcritudo
⁊ ordo apparebit.j.ioh.iij. Cariſſimi filij
dei ſumus.ſꝫ nondū apparuit qd erimuſ
cū aūt apparuerit ſiles ei erimꝰ. phil.iij.
Reformabit corpꝰ humilitatis noſtre.
ꝯfiguratū cor.cla.ſue. ¶ Secūdo ꝑ vi/
neā eccīa deſignatur rōe exiſtētie. qꝛ to/
ta virtus vitis ⁊ bonitas in vuis apparꝫ
⁊ nō in frōdibus. Sic tota virtus eccle/
ſie ē in opibus caritatis: ⁊ non in folijs
verboꝝ ⁊ veſtimētis ouiū ⁊ religionuꝫ.
math.vij. Nō oīs hō q̄ di.mi.do.do. in.
reg.ce.ſꝫ q̄ f.vo.pa.m. Iac.ij. Oſtēdas mi
hi fidē tuā ex opibus tuis. Unde illa fi/
culnea q̄ nō hēbat niſi folia.maledicta ē
a xp̄o. vt patet math.xxj. Quidā in eccīa
dei habēt ſolū verba ⁊ nō facta. Quidā
nec verba nec facta.ſꝫ ſolū veſtes ſancti
tatis.q̄ ſunt āputādi ⁊ in ignē mittendi.
io.xv. Omnē palmitē in me nō ferenteꝫ
fructuꝫ tol.e. Ille ergo eſt verus palmes
iſtius vinee: q̄ndo in ea vue reſpōdent
frōdibus et frondes vuis.i.facta verbiſ
et habitui.⁊ v̄ba et hītus factis. Oſee.x.
Uitis frondoſa iſrael ⁊ fructus adeq̄tꝰ
eſt ei. ¶ Tercō ꝑ vineaꝫ eccīa deſignat̄:
rōne precidentie. qa ſicut vitis p̄cīſa ad
nullū opꝰ eſt apta niſi ad ignē. ſic palmi
tes eccleſie.i.fideles ſi ꝑ peccatū a xp̄o p̄
cident̄ nihil valēt vltra niſi ad ignē īfer/
ni ꝓjciant̄.ezech.xv. Fili hoīs qd de li
gno vitis ex omibꝰ lignis nemoꝝ nun/
qd tollet̄ de ea lignū vt fiat opus Quaſi
dicat nō. Unde ſubdit. Etiā cū eſſꝫ inte/
gꝝ nō erat aptū ad opꝰ. Unde ſicut pal
mites duꝫ herent viti oībus lignis ſunt
meliores.⁊ p̄cīſa a vite viliores. ſic fide/
les eccīe dū xp̄o adherēt ꝑ fidei ſtabilita
tē oībus alijs natōibꝰ ſunt melioreſ ⁊ di
gniores.et p̄cīſi ꝑ peccata mortalia peio
res.ecc.ix. Melior ē canis viuus leone
mortuo.mat.v. Si ſal euanuerit ad ni/
hilū valꝫ vltra.niſi vt mittat̄ foras ⁊ cō/
culcet̄ ab hoībus. ¶ Quarto ꝑ vineam
eccīa deſignat̄ rōne putatōis ⁊ coligan/
tie.qꝛ ſicut vinea deuaſtat̄ niſi putet̄ ⁊ li
get̄ ⁊ v̄tit̄ in labruſtas et aſcendunt ſuꝑ
eā vepres.ſic eccīa di niſi purget̄ a vicijſ
et tyrānis et ab hereticis. q̄ exterīant
eā deuaſtat̄ et ꝯſumit̄ et aſcēdūt ſuꝑ eaꝫ
vepres.i.hereſes ⁊ peccata.eſa.v. Nunc
oſtēdā vobis qd faciā vinee mee. Et ſub
dit̄. Nō putabit̄ et nō fodiet̄ et aſcēdent
ſuꝑ eā vepres et ſpine.et iō opꝫ eaꝫ pur
gari.lu.iij. Cuiꝰ vētilabꝝ in manu ſua et
purgabit areā ſuā. De hac vinea domi
nꝰ mltū ꝯq̄rit̄.qꝛ cū ita diligēter plātaue
rit eā.nā vt.d.ber.hec vinea ē plātata in
manu dei redēpta ſanguīe xp̄i. irrigata

v̓bo veritatis dei.ꝓpagata grā ⁊ v̓tuti/
bus.et fecūdata ſpūſſancti donis. tamē
oēs vuas magnas aſportat dyabolus
et ipe nō niſi racemos colligere p̄t.mich.
vij.Fact⁹ ſū; ſicut q̇ colligit racemos in
autūno vindemie ¶ Jſta vinea eſt figu
rata p vineā quā noe plātauit. et bibenſ
vinū eius inebriatus ē et nudatus in ta
bernaculo ſuo.vt p; gen.ix. Fili⁹ enī dei
amore iſtius vinee iebriat⁹ ē.et ſicut ebri
us in cruce nudat⁹.Ad iſtā vineā miſit
domin⁹ eruditores et cuſtodes hora.j.ſi
ue mane qḋ fuit ab ada; vſq; noe.q̇ fue/
rūt abel et enoch et multi alij. Similter
hora.iij.que fuit a noe vſq; ad abraa; q̇
fuerunt noe et tres filij eius et iob ⁊ mł/
ti alij.Silr hora.vj.q̄ fuit ab abraā vſq;
ad moiſen.qui fuerūt abraā ⁊.xij .patar
che.Similit hora.ix.q̄ fuit a moyſe vſq;
ad xp̄m.qui fuerunt moyſes et oēs pro/
phete. Silr hora.xj. q̄ eſt a xp̄o vſq; ad
finē mūdi.qui fuerūt apli ⁊ diſcipuli cri
ſti et oēs p̄dicatores in nouo teſtamēto
q̇ mercedē plenā receperūt.⁊ p̄mo dena
rīū dei effigiatū in carne humana.ſ.chri
ſtū qui eſt imago dei.ipi cognouerunt ⁊
receperūt.ioh.xvij. Et ipi cognouerunt
et crediderunt vere q² tu me miſiſti . Et
ideo xp̄s dixit eis Beati oculi q̇ vi.q̄ vo.
vi.lu.x.Latroni eciā de cruce qui in hac
vltima etate venit p̄mo dictum eſt q̄m
omnibus alijs p̄oribus.Hodie mec.er.
in pad.luc.xxiij.Et nota ꝙ multū repre
hendunt qui hac vltima etate:in q̄ nos
ſumus eccliā; dei p verā fide; ⁊ opa bo
na non ingrediuntur.Et hoc ꝓpter tria.
x ¶ Primo q² magna virtus emanat
a paſſione xp̄i ad intrandū et ꝑſiſtendū
et laborandū in vinea.lu.vj.Uirt⁹ de il
lo exibat Et ideo apl's di.Oia poſſum in
eo qui me ꝯ.Jo.xvj.Confidite q² ego vi
ci mundū. ¶ Scḋo q² intrātes hanc vi
neā modicū laborāt et ſtatī remunerā
tur.Antiqui patres p multū tp̄s ſcili; p
octingentos aut ſexcētos annos labora
uerūt.et tarde remunerati ſunt.ſc; ī mor
te xp̄i.qui mortuus eſt.xj.hora.i.vltima
etate mundi.Sed mō modicū laborare
oportet et ſtatim quieſcim⁹ recipientes
denariū felicitatis eterne.ecc.ij.Modi/
cū laboraui ⁊ inueni mihi multa; requi
em. ¶ Tercio q² via eſt illuminata ⁊ ab
breuiata.Nā oli ꝓpter magna; guerra;
via que ducit ad celū ibat p infernum et
tenebras et faciebat magnū circuitum.
modo vadit et ducit ad celū recto trami
te.math.iij.Penitētia; agi.appi.ei.re.c.
y ¶ Nota etiā ꝙ hanc vinea; dnī q̄ttu/
or deuaſtant et īpugnāt Primo v̓ſutia
hereticoꝝ q̇ falſa expoſitōne ſcripture ⁊
peſtifero dogmate ecclia; tota; corrūpe/
re nitunt̄.Can.ij.Capite nobis vulpeſ p
uulas que vinea; noſtrā demoliunt̄ Ta
les enī dent̄ occidi.ſunt enī membra pu/
trida totū corpus eccīe corrumpentia.
Scḋa ꝑſſura tyrannoꝝ.p̄s.Extermina
uit ea; ap d̓ ſilua.Jſti apri frquent̄ eccle/
ſia; ad ſolitudinē reduxerunt.vt d.aug.
Et niſi fuiſſet manu dei retēta oīno ꝑiſ/
ſet. ¶ Tercio ſuperbia prelatoꝝ qui q̄ti
die p malū exēplū vineā iſta;.ſc; eccleſiā
deuaſtāt.hiere.xij. Paſtores multi de/
moliti ſūt vineā meā.Jſta ſupbia ex ma
gnis diuicijs q̄ in eccīa dei ſunt cauſat̄.
Ualde enī dilatatū ē primoniū crucifi/
xi et vtinā ad ſalutē et nō ad pniciem.
Quarto abundātia peccatoꝝ ¶ Unde
iezabel peccatrix vinea; naboth diſſipa
uit.vt p; .iij.reg.xxj.Tot enī mala ī eccle
ſia dei.tā in clericis q̄m in.laycis abun/
dant ꝙ non videt̄ iā vinea eſſe dnī ſ; dy
aboli.Et remota fide magis videtur vi
nea dnī plebs ſaracenoꝝ q̄; xp̄ianorum
et intantū abundant in ea mala ꝙ vide
tur dom⁹ ipam nō cuſtodire. ſ; eā tota
liter reliquiſſe.oſee.iiij.Homicidiū furtū;

adulteriū mendaciū inundauerūt. ⁊ ſan
guis ſanguinē tetigit. ¶ Scđo ꝑ hāc vi
neā penitētia deſignat̄. Et iō hoc ſacro
tpe qđ vocat̄ ſeptuageſima eccleſia hoc
euangeliū legit in q̄ cantica laudiſ omit
tit: ſte deū laudamꝰ. allā. glā in excelſis.
et lamēta penitentie incipit aſſumere d.
Circū. me ge. mor. ꝛc. Et tres magnoſ pec
catores hodie legit ſcꝫ dauid in ꝑncipio
miſſe. qui peccauit pctō luxurie. Paulū
in epl̄a qui peccauit peccato ſuꝑbie. Et
math. in euangelio. q̄ peccauit pctō aua-
ricie. ad que tria peccata oīa pctā reducū-
tur. vt nullus quātūcūqꝫ pctōr: vel in q̄-
cunqꝫ genere pctōꝝ diffidat ad peniten
tiā accede. ¶ Deſignat̄ etiā penitētia ꝑ
vineā ꝓpter q̄ttuor. ſ. rōne māſionis. rō-
ne reſecatōis ⁊ ligatōis. rōne plātatōiſ
et rōne letificatōis. Primo ꝑ vineaꝫ de
ſignat̄ penitētia rōne manſionis. q꞉ ſicut
vinea nō facit fructū niſi palmites māſe
runt in vite. ita penitētia nō facit fructuꝫ
niſi ꝑ fidē ⁊ caritatē penitētes māſerint
in xpo. io. xv. Sicut palmes nō pt̄ facere
fructū niſi māſerit in vite. ſic ⁊ vos niſi ī
me māſeritis. Et iō multi ſaracenorū ⁊
iudeoꝝ et hereticoꝝ aſpere viuunt ⁊ pe
nitentiā agūt. ⁊ q꞉ nō ſūt xpo iūcti ꝑ fidē
nō fructificāt. Et multi xp̄ianoꝝ faciunt
ſil'r penitētiā ſuā. et q꞉ nō ſunt xpo ꝑ cari
tatē ꝯiuncti denariū nō merent̄. ¶ Se-
cūdo rōne reſecatōnis et ligatōis. q꞉ niſi
vinea putet̄ ⁊ liget̄ ⁊ fodiat̄. diſſipat̄ ⁊ v-
tit̄ in labruſtas. Sic oportet ꝙ penitens
vicia reſecet ꝑ purā ꝯfeſſionē. ⁊ abijciat
ſuꝑflua ꝑ elemoſināꝝ largitōnē. ⁊ ligetur
ad paxillū crucis ꝑ ipius virtutis inha
bitatōem. gal. ij. Chriſto ꝯfixus ſum cru
ci. Quia de cruce exit mirabilis virtꝰ ad
penitētiaꝫ agendā. omnia amara dulco
rans. Qđ figuratū fuit in ligno qđ do-
minꝰ in aq̄s marath mitti iuſſit. vt patꝫ
exo. xv. Itē oportet ꝙ fodiat̄. qđ penitēs
facit dū euellit ab anima virulētiā ma-
larū cogitatōnū. vt dum remouet a ſe
terrena deſideria ⁊ ſtat ſequeſtratus ab
omni ꝯſortō malo. q꞉ cum ſancto ſanctꝰ
eris. vt di. pſ. ¶ Tercō rōne plantatōiſ
q꞉ vinea plantata in latere mōtis ī pau-
citate terre melius vinū facit q̄ꝫ plātata
in planicie in terra pingui. Sic peniten
tia debꝫ fieri ī mōte ꝯtēplatōnis: ⁊ ſpūs
pauꝑtate ⁊ nō ī mōo lutoſo ⁊ abūdātia
tpaliū. In cuiꝰ exēpluꝫ xp̄s acturꝰ penitē
tiā deſertū intrauit. ¶ Quarto rōne le
tificatōnis. q꞉ ſicut de vinea exprimitur
ſuccus ſcꝫ vinū qđ letificat deū et homi-
nes. ſic de penitentia. lu. xv. Gaudiū ē in
ce. ſu. v. pe. pe. ag. ¶ Ad ¶ Ad hanc vine
aꝫ. ſcꝫ penitētiaꝫ deus q̄ſdā mittit mane
.i. hora. j. hoīs vel etate que vocatur pu
ericia que durat vſqꝫ ad. xv. annū. q̄a ſi
cut ſol māe nō ē clarꝰ. ſꝫ vaporibꝰ circun
datꝰ ⁊ ꝑui valoris. ſic etaſ pueril'. In hac
hora vel etate miſit iohēm baptiſtam ni
colaū ⁊ beatū dn̄icū ⁊ multos alios. q̄a
cunabulis ceperūt agere penitētiā q̄buſ
deus ꝓmiſit vitā eternā. ꝓuer. viij. Qui
mane vigilauerūt ad me inuenient me. Itē
q̄ſdā mittit hora. iij. q̄ vocat̄ adoleſcētia.
q̄ durat a. xv. āno vſqꝫ ad. xxx. ānū. q̄a ſic
ſol hac hora ſꝑ aſcēdit ſic hō. In hac eta
te vel hora miſit iohēm euāgeliſtā. ſcāū
petrū. ſanctū paulū. ſanc. frāciſcū. ⁊ alioſ
mltos. Itē q̄ſdā mittit hora. vj. q̄ vocatur
iuuentꝰ. q̄ durat a. xxx. āno vſqꝫ ad. xlv.
quia ſicut ſol hac hora vid꞉ figi ⁊ ſtare.
ſic hō in hac hora. i. etate figit̄ ⁊ ſolidat̄.
In hac hora vl' etate miſit beatū petꝝ. ⁊
beatū arſeniū romanū: qui fuit magnuſ
miles et multos alios ¶ Item quoſdaꝫ
mittit hora. ix. que vocatur ſenectꝰ. que
durat. a xlv. anno vſqꝫ ad ſexageſimum
quia ſicut ſol hac hora ſemper deſcen-
dit. ſic homo hac etate incipit deficere.
et vires ipiꝰ et ſenſus debilitantur. In

hac hoꝛa miſit illū latronē de quo fert̄ ꝙ
dū ſemel vidiſſet capillos ſuos canoſ di
xit. Hec etaſ nō ē latrocinia exercendi. ſꝫ
penitentiā agendi. Et cōuerſus magnā
penitentiā egit. Sic hō prudēs ſꝑ dꝫ ſta
tū ſuū ꝯſiderare. ecc. xvj. Oculi ſtultorū
in finibus terre. ſapiētis āt oculi in capi
te ſuo. Multi ſꝑ querūt noua de mūdo
et vana ⁊ nō ꝯſiderāt caniciē ⁊ rugas ſu
as. Itē q̊ſdaꝫ mittit hoꝛa. xj. ſcꝫ veſpere
que vocat̄ ſeniū. q̄ durat a ſexageſimo ā
no vſqꝫ ad moꝛtē. Qꝛ ſicut ſol tūc oīno
incipit deficere. ⁊ nullius caloꝛis eſſe. ſic
iſta etas. Et hec etaſ vltima hoꝛa vocat̄
ſiue in ſene ſiue in iuuene. In hac hoꝛa ł
etate venīūt omēs illi qui vere penitent
⁊ ꝯuertunt̄ in moꝛte. Et nota ꝙ frequen
ter accidit ꝙ q̇ hac nouiſſima hoꝛa veni
unt. pꝛius remunerant̄ ⁊ denariū felici/
tatiſ ꝑpetue recipiūt. q̄ꝫ illi q̇ in. j. hoꝛa ł
etate penitētiā agere ceperūt. Prius. n.
remuneratus ē latro de cruce q̄ꝫ petruſ
vel iohēs qꝛ frequēter accidit ꝙ illi q̇ tar
dius venīūt feruenti⁹ opant̄ ⁊ pluſ ī mo/
dico tp̄e merēt̄ur q̄ꝫ alij in multo. qꝛ de⁹
nō pēſat q̄ntū. ſꝫ ex q̄nto affectu. Unde
illa vidua q̄ miſit duo era minuta ī gaſo
philatiū plus oībus miſit vt xp̄us dixit
Sen. Faciam⁹ illō qd̄ in itinere fieri ſolꝫ
vt qui tardi⁹ exierūt velocitate recōpen
ſant moꝛā. Et nota ꝙ ſunt rep̄henſibileſ
q̇ ſaltē in hac hoꝛa penitētiā nō aſſumūt
qꝛ penā ⁊ ſeruitutē merent̄ eternā. In cu⁹
figura mādatū fuit in lege deut. xv. ꝙ ſer
uo q̇. vij. āno. i. vij. etate nolebat egredi
ſeruitutē debat ſubula pfoꝛari auris. et
ſic in eternū ꝑmanebat ſeru⁹. Itē valde
rep̄hēdendi ſunt q̇ vſqꝫ ad hoꝛā veſp̄ti/
nā differūt vineā penitētie intrare. qꝛ in
illa etate nō poſſūt pn̄iam agere ⁊ volūt
ꝙ illa etas poꝛtet onera toti⁹ vite. Hic
cadit exemplū illi⁹ militis q̇ ibat in ſar
diā. ad ſeruiendū iudici arboꝛee cū q̄nqꝫ
equis quoꝝ q̄ttuoꝛ vēdidit pꝛiſis ⁊ p̄ciū
viuendo voluptuoſe ꝯſumpſit. p⁹ea ſu
ꝑ q̇ntū poſuit totā ſarcinā. ⁊ deſuꝑ ipſe
aſcendit q̇ pōd⁹ ferre nō ſuſtinēs crepu/
it in plano poꝛtus. Tales ſolū feces vo/
lūt dare dō. ⁊ totū vinū bibūt. Hic cadit
exēplū d̄ illo filio q̇ hēbat vegetē vini. ⁊
patri pluries de vino petēti noluit dare
niſi vltimo de fece. In qualibꝫ ergo eta/
te deus ꝑ ſuā miſericoꝛdiā q̄tidie multa
milia ad vineā penitētie mittit. vt null⁹
in aliq̄ deſperet etate. Et idō oēs in q̄cun/
qꝫ etate debem⁹ vineā penitētie intrare.
Et ſic patꝫ p̄mū. ¶ Scd̄o hūane pigri/
cie ociū redarguit̄ cū dꝛ. Quid hic ſtatis
tota die ocioſi. i. toto tp̄e vite veſtre pꝛe/
ſentis. q̄ reſpectu alterius vite vna dies
eſt. imo min⁹ q̄ꝫ vnū momētū. qd̄ tp̄s ita
modicū ⁊ paꝝ ꝯceſſuꝫ ē nobis ad labo/
rādū. vt laborare nō recuſem⁹. Ubi no/
ta ꝙ ꝑ totū officiū ⁊ in ep̄la ⁊ ī euangelio
monemur ociū fugere. ⁊ labori bonoꝝ
opm intēde. Ad quod faciendū indu/
cimur ex octo. ¶ B ¶ Primū ē natu/
ra. qꝛ ad hoc naſcimur. vt laboꝛē⁹. Iob.
v. Hō naſcitur ad laboꝛē. Etiaꝫ in ſtatu
innocētie hō laboraſſꝫ. gen. ij. Tulit eniꝫ
deus hoīem ⁊ poſuit eū in ꝑadiſum vo
luptatis vt opare͛t et cuſtodiret illum.
Quāuis in ſtatu illo ille laboꝛ non erat
hoī penoſus. ſꝫ delectabilis. Poſt⁹ peccatū
āt dat⁹ ē hoī in penā. gene. iij. In ſudoꝛe
vul. t. ve. pa. t. ¶ Scdm ē creata. Omis
eni creatura laboꝛat et non ociat̄ q̄ꝫ diu
voluitur vita p̄ſens. Nā de āgelis dicit
ap̄ls. hebꝛ. j. Omnes ſunt adminiſtrato
rij ſpūs in miniſteriū miſſi. De celo ve/
ro luna ſole et ſtellis patꝫ ad oculū. qꝛ q̊ti
die mouent̄ ⁊ ꝑagūt officium ſibi iniun
ctum. Omnia etiam mouentur elemen
ta. ac etiam terra licet non locali. ſꝫ alte/
rationis motu. Omnia etiaꝫ animalia
cū laboꝛe victū ſibi vendicāt. ꝓuerb. vj.

Uade ad formicã o piger ꝛ ↄſi. vi. eius.
Unde de apibus dr̃. ꝙ nõ patiunt̃ ocio‑
ſa3 in ↄgregatõe viuere. ¶ Terciũ eſt lo
cus. Nõ ſumꝰ enĩ in loco illo: tanq̃3 ĩ lo‑
co quietis. ſ3 laboris. Eſt enĩ mũdus iſte
q̇da3 campꝰ laboris. vbi agricole labo‑
rant. ꝛ tirones ꝓbant̃. miche. ij. Surgite
abite q2 nõ hẽtis hic requiem. io. xvj. In
mũdo p̃ſſurã hebitis. ¶ Quartũ ẽ tẽpuſ
q2 totũ tps p̃ſens ↄceſſu3 ẽ ad laborãdũ:
et bene opandũ ꝛ merẽdu3. gal. vj. Du3
tps habemus opemur bonũ ad omẽs.
Eccl'ſ. ix. Quodcũq3 p̃t manꝰ tua facere
inſtant opare. Sen. Oĩa aliena ſunt tã
tũ tps noſtrũ ẽ. Turpis aũt ẽ iactura q̃ p
tpis negligentiã fit. q2 irrecupabilis eſt.
¶ Quintũ eſt rõis ordo. Hic eſt enĩ rõ‑
nis ordo in tota creatura. vt qui vult q̇‑
eſcere p̃mo laboret. q2 oĩs creatura mo‑
do laborat et poſtea q̇eſcit hoĩe quieſcẽ‑
te. Et iõ omĩs creatura pturit ꝛ ingemi‑
ſcit vſq3 ad huc. quietẽ hoĩs expectãs. vt
dr̃. ro. viij. Et de deo etiã dr̃. ꝙ ſex diebuſ
opatus ẽ. die ſeptima req̇euit. Geneſ. ij.
Unde lucifer qui priꝰ voluit ſedere q̃m
miniſtrare d. ſedebo in monte teſtamẽti
in latere aquilonis. eſa. xiiij. ꝓiectus ẽ de
celo ꝛ labori penoſo ꝛ infructuoſo eſt in
ppetuũ deputatus. Similit̃ hoĩes qui
illũ imitantur ꝛ puertũt ordinẽ dei. vt p̃
us velit ſedere q̃3 miniſtrare vel labora
re. ꝓiciunt̃ ad laborẽ inutilẽ ꝛ penoſum
p̃s. Laborabit in eternum ꝛ viuet adhuc ĩ
finẽ. ¶ Sextũ ẽ exẽplum xp̄i qui factꝰ ẽ
homo. ꝛ in laboribꝰ multis: a iuuentute
ſua fuit vt daret nobis exemplũ laborã
di. p̃s. Paup ſum ego: ꝛ in laboribus a
iuuentute mea. Qui etiã ad laborandũ
nos inuitat. d. Ite ꝛ vos in vineã meam
et qḋ iuſtũ fuerit dabo vobis. Et iõ ne
mo põt dicere. nemo nos ↄduxit. Io. xv
Si nõ veniſſe3 ꝛ eis locutus fuiſſe3 pec‑
catũ non haberẽt. Nũc aũt excuſatõem
nõ hẽnt. ¶ Septimũ ẽ modicꝰ labor: et
magnũ premiũ. q2 q̇lib3 denariũ accipit.
ber. Labor meꝰ vix ẽ viiꝰ hore: ꝛ ſi ãpliꝰ
eſt nõ ſentõ p̃ amore. j. cor. ij. Nõ oculꝰ
nõ vi. n. au. au. n. ĩ. cor. ho. aſc. q̃ p. d. di. ſe.
Octauũ ẽ multorũ malorũ fuga. q2 q̇ oci‑
u3 ſectat̃ in inſta mala incidit. Prouer.
xxj. Deſideria occidũt pigrũ Noluerũt
enĩ q̇cq̃3 manꝰ eiuſ opari tota die ↄcupi
ſcit ꝛ deſiderat. ecc. xxxiij. Multã malici
a3 docuit ocioſitas. ezech. xvj. Hec fuit ĩ
iq̇tas 3odome ſororis tue ſaturitas paĩs
ꝛ vini et ociũ. S3 q̃uo pctõres dicuntur
ociari cum ipi dicãt in ĩferno. Laſſati ſu
mꝰ in via iniq̇tatis. ſap. vj. Et dicendu3
ꝙ ipi multũ laborãt et euiſcerãt ſe ↄplu
mũt vt aranea et circũeũt mare: ꝛ aridã
hiere. ix. Ut iniq̃ agerẽt laborauerũt S3
ꝓ tãto labore eorũ dr̃ ociũ. q2 fruſtra ẽ Q2
ſicut hõ p ociũ nihil ↄſeq̇tur. ita ipi ex la
bore eorũ nihil boni ↄſequunt̃. ſap. v. qḋ
nobis ꝓfuit ſupbia et diuiciarũ iactãtia
qḋ ↄtulit nobis. Et ſic pt3 ſcḋm. ¶ Ter‑
cio diuine retributõis magnificẽtia decla
rat̃ ĩ denarij collatõe q̇ fuit excedẽs mer
ces ſup merita ſingulorũ: tã q̇ venerũt d̃
mane ſicut q̇ venerũt d̃ ſero. ro. viij. Nõ
ſũt ↄdi. paſ. hꝰ tpis ad futã3 glo. q̃ r. ĩno.
Et hoc ẽ qḋ ait. Cu3 ãt ſero factũ eſſet. ꝛc.
Ubi nota ꝙ duplex ẽ ſero. ſ. generale oĩ‑
u3. qḋ ẽ finis mũdi. ꝛ pticulare vniꝰ cuiꝰ
q3 qḋ ẽ mors. In vtroq3 ãt ſero dominꝰ
ſeruis ſuis mercedẽ reddet. q2 ĩ pticula‑
ri retribuet mercedẽ q̃ntũ ad aĩã. in vni
uerſali q̃ntũ ad corpꝰ. q2 in illo ſero vni‑
uerſali erimꝰ beati in corpe et aĩa. Do‑
miꝰ vinee ẽ dñs pater qui vineã ſcẽ eccie
plãtauit. eſa. Uinea elcã mea ego te plã
taui. Miche. xx. Homo erat paterfami
lias qui plantauit vinea3 Procurator
dei patris et iſtius vinee eſt chriſtus hĩc
ꝙ homo cui pater omnia dedit in ma‑
nus Math. xj. Omnia mihi tradita ſũt

a patre meo. Ipſe ergo habꝫ et punire: et
remunerare viuos ⁊ mortuos. Act. x. q̄
ↄſtitutus ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortu-
oꝝ. Eſt ergo xp̄s noſter iudex vt dictū ē
q: noſ iudicabit. Itē eſt noſter ꝓcurator
q: omīa nobis ꝓcurauit. Ro. viij. Q̄uo
nō cū il. o. bo. no. do. Itē eſt noſter aduo
catus. q: cām noſtrā ſuſcepit: et ſp ꝓ no-
bis deū interpellat. j. io. j. Aduocatū ha-
bem⁹ apud pa. ieſuꝫ xp̄m. iuſ. ⁊ ip̄e ē. pp.
p. pe. n. Itē noſtre mercedis ē retributor
vt hic patꝫ. iob. x. Ego vitā eternā do eiſ
Dat ergo oībus ſeruis ſuis denariuꝫ. i.
ſeip̄m qui eſt denarius dei patris ⁊ bea
ta vita animarū vt di. Aug. Geneſ. xv.
Ego merces tua magna nimis. ¶ C
Significatur ergo felicitas eterna p de-
narīū q̄ntuplici rōne. Primo rōe ima-
ginis. Nā in denario q̄ olī dicebat dna-
rius erat imago regis. Felicitas autem
hūana ē ⁊ deitas hūanitas. Xp̄c enī qui
eſt imago dei patris ⁊ deus hūanat⁹ eſt
btitudo noſtra. Nā ↄgnoſcere chriſtuꝫ
īq̄ntū de⁹ ē ⁊ inq̄ntū homo. ē vita eterna
io. xvij. Hec ē vita eterna vt ↄg. te ſo. ve.
de. et quē mi. ieſuꝫ xp̄ꝫ Eſt ergo xp̄s dna-
ri⁹ p̄ris in q̄ ip̄ꝫ habēdo ⁊ vidēdo ↄſiſtit
btitudo noſtra q̄ q̄muis omībus det ta
mē vnus alio clarius videbit: et ꝑfecti⁹
poſſidebit ſm̄ differentiā meritorū. Sic
oēs ſtelle illuīantur a ſole ſꝫ vna magis
illūiat. alia. j. coꝝ. xv. Stella differt a ſtel
la in claritate ſic ⁊ reſurrectō mortuorū
Corpus autē magis erit clarū ex maiori
glā aīe. Vnd̄ differētia claritatis corꝑm
ex differentia glē animaꝝ cauſabit. ita q̄
in ip̄a claritate maiori corꝑuꝫ cognoſcet
maior glā animaꝝ. Et ſic vna erit glo-
ria omniū. et de eiſdē ſcꝫ de euaſione ma
li et d̄ adeptōe boni. Et q̄ntū ad oīa hec
erunt pares. Et hoc ē qd̄ hic dr̄. Pares
illos nobis fe. Sed illā glāꝫ nō omēs eq̄
liter ꝑticipabūt vt dictū ē. ¶ Scd̄o rōe
valoris. Denarius eniꝫ dr̄ a deceꝫ. quia
olim decem ꝑuulos valebat Vita autē
eterna pro obſeruatione deceꝫ precepto
rum datur. Mathe. xix. Si vis ad vitaꝫ
ingredi ſerua mandata. Ipſa ergo obſer
uatō decem preceptoruꝫ gratia informa
ta valet denarium regni celeſtis. Quia
vt dicit aug. Regnū celoꝝ tantum valet
quantuꝫ habes. Homo autē gracia dei
adiutus ſeruat precepta. ergo regnuꝫ di
meretur. ¶ Tercio ratione literarum.
Sunt enim litere in denario exprimētes
nomen regis per quas ſcientia deſigna
tur. ſic ⁊ in denario vite beate erit ſciētia
omniuꝫ rerum. quia in ipſo deo cogno-
ſcemus deū et omnia alia. j. coꝝ. xiij. Nūc
cognoſco ex ꝑte tūc āt cognoſcaꝫ ſicut ⁊
cognitus ſum. Videmus eniꝫ nunc per
ſpeculuꝫ in enigmate. tūc auteꝫ facie ad
facieꝫ. greg. Quid eſt quod neſciant qui
videntem omnia vident ¶ Quarto ra-
tione ſufficientie quia in denario eſt om
nis ſufficientia corporalis vite: que emi
poteſt. eccl̄s. x. Pecunie obediunt om-
nia. Sic in denario regni erit ſimilit̄ ſuf-
ficientia et ſuꝑabundantia omnis boni
exo. xxxiij. Oſtendam tibi omē bonum.
¶ Quinto ratione figure rotunde in q̄
non eſt finem vel principium inuenire.
Sic illa vita beata que eſt deus non ha
bet principiuꝫ nec finem ¶ Et quicunqꝫ
vitam btāꝫ ſemel habuerit perpetuus ef
ficietur in ipſa. Ioh. vj. Omne quod ve-
nit ad me nō ei. fo. Et ſic patet tercium.
Quarto fraterne felicitatis inuidentia
ſubinfertur. quia primi videntes q̄ vlti-
mi acceperunt ſingulos denarios. et ip
ſi non ampliuſ acceperunt murmuraue
runt. nō aduerſus ꝓcuratoreꝫ. ſꝫ aduer-
ſus patrēfamilias. d. Hi nouiſſimi vna. h.
fe. ⁊ pes illis. no. fe. q̄ ꝑt. p. di. ⁊ eſtus. Sꝫ
cū boni nūq̄ꝫ murmurēt de oīb⁹ q̄ de⁹ fa
cit ſed dicunt cū iob. domi⁹ de. do. abſtu.

ſicut d.pla.i.fa.ē ſit no.d.be.q̄uo cū omēſ
iſti oparij boni fuerūt q̄ꝛ oēs denarium
acceperūt.dicunt̄ murmuraſſe ¶ D ¶
Ad quod dicendū q̄ murmuratō ex mł'
tis pōt accidē. Primo.n.et ꝓprie cauſat̄
murmuratō ex motu impatiētie.ex eo.ſ.
q̄ nō patient̄ ſuſtinēt aliq̄ ea que d'ſ facit
ſibi vł'alijs ſiue bona ſiue mala Sic filij
iſrael in deſerto nō patient̄ tulerūt ea: q̄
deꝰ fecit eis.⁊ iō murmurauerūt.j.coꝝ.x.
Neqꝫ murmuraueritis ſicut quidā co
rū.Et talis murmuratō nō ē int̄ ſanctoſ
vt dictū ē.greg. Regnū celoꝝ nullꝰ mur
muranſ accipit.⁊ nullꝰ q̄ accipit murmu
rare pt̄. ¶ Scdo pt̄ cauſari ex longa expe
ctatōe ⁊ cordiſ ſuſpiratōe.et iſta fuit ī an
tiq̄s patribꝰ.greg. Accipiētes murmura
bāt.q̄ꝛ antiq̄ patres in infernū deſcēden
tes a glīa dilati ſunt.q̄ſi ergo pꝰ murmu
ratōez denariū accipiūt qui pꝰ lōga tp̄a
inferni ad gaudia reḡ ꝑuenerūt. ¶ Ter
cio pōt cauſari ex admiratōe diuine cle
mentie.Talis murmuratō q̄ndoqꝫ ē in
ter ſanctos viros.qui vidētes q̄ deꝰ tā
copioſe remunerat ⁊ citiꝰ aliq̄ndo remu
nerat tarde veniētes.q̄ꝫ ſibi lōgo tp̄e ſer
uientes.quodāmō murmurāt dei ſuper
hoc liberalitatē ⁊ miſīcordiā admirātes
Sic petrꝰ murmurare potuiſſet q̄ latro
citiꝰ eo ad regnū ꝑueniſſet.Et de tali mur
muratōe intelligi pt̄ qd̄ hic d̄r. ¶ Quar
to pōt cauſari ex amiratōe diuine patiē
tie.Et hanc etiā habēt ſancti viri qui vi
dētes malos in hac vita florere.q̄dāmō
murmurant.di ſup hoc patientiā admi
rātes.hiere.xij. Quare via impioꝝ ꝓſpa
tur:bene ē omibꝰ q̄ ꝑuaricant̄: ⁊ inique
agūt.Abac.j. Quare reſpicis ꝯtēptoreſ
tacēs ꝯculcāte impio iuſtiorē ſe. Vel di
cendū.q̄ murmurauerūt.i.murmurare
potuerūt.q̄ꝛ nō omis ſimilitudo currit
q̄tuor pedibꝰ.Criſ. Nō autē oportet ea
que in ꝑabolis ſunt ſm totū qd̄ d̄r inue
ſtigare.ſꝫ intētōez ꝓpter quā ꝯpoſita ē ī
telligere ⁊ nihil vltra ſcrutari. Nō ergo
inducit hoc vt oſtēdat aliq̄s inuidia mor
ſos.ſed vt oſtēdat hos in tāto poſitos eſ
ſe hōre.qd̄ inuidiā alijs potuit generare.
Et ſic patet q̄rtū. ¶ Quinto ꝑſumptōiſ
audacia reprimit̄ ⁊ deſpatōis ſubleuat̄
dilectō ī ꝑabl'e adaptatōe.q̄ꝛ ſic erūt p̄mi
nouiſſimi.i.iudei: q̄ p̄mo ad hanc vineā
ſunt vocati erunt nouiſſimi in laboratō
ne ⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns in remuneratōne.q̄ꝛ vltīo
cōuertent̄.⁊ nouiſſimi ſcꝫ gentiles q̄ no
uiſſima hora in hāc vineā intrauerunt
erūt p̄mi in regno. Nō tamē omēs qui
ad hanc vineā vocant̄.neqꝫ omēs in ea
laborant recipiāt denariū regni q̄ꝛ mul
ti ſunt vocati ad fidē ⁊ penitēnaꝫ.pauci
vero electi ad regnū. Multi ſunt electo
res epoꝝ ⁊ alioꝝ dnoꝝ.⁊ pauci ſunt epi
⁊ prātes reſpectu alioꝝ Sic dēt intelligi
hoc exemplū de filijs iſrael qui ꝑ moyſē
ſunt vocati ad intrandū terrā ꝓmiſſiōiſ
et fuerūt vltra ſexcenta milia ⁊ nō intra
uerūt niſi duo ſcꝫ caleph ⁊ ioſue.ex quo
magnus timor debet incuti nobis.⁊ de
bemꝰ niti de illis paucis electis eſſe.hoc
aūt qd̄ di. Erūt p̄mi nouiſſimi ⁊ nouiſſi
mi p̄mi tripliciē pt̄ intelligi ¶ E ¶ Pri
mo vt nouiſſimi ī ocul'ſuiſ ſit p̄mi ⁊ ma
ximi ī oculis dei. Et hoc veꝝ eſt.q̄ꝛ hūili
tas ē que exaltat.j.reg.xv. Nōne cū ꝑuu
lus eſſes ī oculis tuis.caput in tribubuſ
iſrael factꝰ es.luc.xiiij. Omiſ q̄ ſe exaltat
hūiliabit̄.⁊ q̄ ſe hūiliat exaltabit̄. Et ecō
uerſo qui ſunt p̄mi ⁊ maximi in ocul'ſu
is ſint mīmi ⁊ nouiſſimi ī ocul'dei. Q̄ꝛ q̄
ſe exaltat hūiliabit̄ vt ibidē d.lucas. Se
cūdo vt nouiſſimi in iudicio hominum
ſint primi in iudicio dei Quia homineſ
vident que foris patent.deus autem in
tuetur cor.j.Reg.xvj. Et ideo frequent̄
aliter iudicat deus q̄ꝫ homines quum
ma aſpicit. Et idō eꝯuerſo p̄mi ī iudicio

hoīm ſint nouiſſimi in iudicio dei. ¶ Tercō vt dictū eſt: ſcʒ qui primo venerūt vltimo remunerent̄. ⁊ q̄ vltimo venerūt p̄mo. Cui⁹ rō pōt eſſe duplex. Prima que dicta eſt ſcʒ q̄ illi q̄ tardius veniūt feruētius operant̄. Scd̄a ē ſola grā ⁊ volūtas dei. q̄ tangit̄ in lrā cū dr̄: An oculus tu⁹ neq̄ʒ eſt q̄r ego bonus ſuʒ. nō licet mi. qd̄ volo facere. Qr̄ vt di. apo. ro. vj. Gratia dei vita eterna. Cū ergo gratia nō ſuppo nat meritū. al's gracia nō eſſet grā. vt di. apl's ibidē. ⁊ vita eterna det̄ gratis. ergo nouiſſimi poſſunt eſſe primi. ⁊ primi nouiſſimi. Qr̄ vt di. apl's ibidē. Nō ē volētis. neq̄ʒ currentis ſed dei miſerentis Et ſic patet quintum.

¶ De ep'la Sermo. XXVII

Neſcitis q̄ hi q̄ in ſtadio currūt omēs quidē currunt. ſed vn⁹ accipit brauiū. j. cor. x. Conſuetudo ē aliquarū terrarū q̄ tp̄e iſto currere faciūt brauiū et in aliquib⁹ terris agoniſte frequētāt agones armati ſcutis galeis et baculis ligneis ⁊ agoniſant in plateis et vijs. Eccl'ia autē iſto ſacro tp̄e ſeptuageſime īcipit per lamēta penitētie ad brauiū eterne felicitatis veloci⁹ currere ⁊ in agone ſpūs fortius dimicare. Et iō hoc tp̄e facit legi q̄n daʒ ep'laʒ pauli in qua btūs paul⁹ ſub ſimilitudine currentiū brauiū ⁊ agoniſātiū in plateis nos hortat̄ vt ad brauium ſupne vocatōis cū firma ſpe pcipiēdi curram⁹. et in agone ſpūs ꝯgrue dimicem⁹ nō q̄ licitū ſit predicta etiaʒ ꝯſpicere nedū facere. ſed ſicut xp̄s prudentiā vilici iniq̄tatis allegauit. ſic apl's prudētē actū illoꝝ allegat: vt in eo q̄ prudent̄ faciunt facta ſua eos ſequamur prudenter facta ſpūs faciendo. mat. x. Eſto pru. ſicut. ſer. In qua quidē ep'la apl's quattuor facit. Primo enī ſub ſimilitudine currentiuʒ in ſtadio nos hortat̄ vt ſic curramus: q̄ brauiū regni celeſtis ꝯprehēdere valeam⁹ in p̄ncipio ep'le. Scd̄o ſub ſimilitudine agoniſtaꝝ nos hortat̄ vt legitime certem⁹. q̄ten⁹ coronā glīe pcipiam⁹ ibi. Oīs qui in agone ꝯtēdit ab oīb⁹ ſe abſtinet. Tercō in predictis duob⁹ ſe adducit ī exēplū vt ip̄m inſpicere valeamus. ibi. Ego ſic curro nō q̄ſi ⁊c. Quarto multa beneficia antiq̄s patrib⁹ p̄ſtita reducit ad memoriaʒ nrā beneficia figurantia ꝓpter q̄ fiducialiter currere et ſecure poſſum⁹ dimicare in. x. ca. ibi. Nolo autē vos ignorare fratres q̄ patres noſtri omnes ſub nube fuerūt. Primo ergo ſub ſimilitudine currentiuʒ in ſtadio hortat̄ nos vt ſic curramus q̄ brauiū regni celeſtis accipe valeam⁹. Et hoc ē. Neſcitis q̄ hi q̄ ī ſtadio currūt. i. octaua pte miliarij Stadiū enī ē octaua ps miliarij. Miliariuʒ āt ꝯſtat ex paſſib⁹ mille. Paſſ⁹ āt ꝯtinʒ q̄nq̄ʒ pedes. Et ſic ſtadiū ꝯtinet paſſ⁹ cētū. xxv. Et dr̄ ſtadiū fuiſſe īſtitutū ab hercule. vt tātuʒ curreret̄ ſub ſpe adipiſcēdi p̄miū aliqd̄ in fine curſus. et daret̄ ei qui citi⁹ pueniret. Ipe āt hercules vno ābelitu tātū ſpaciū ptranſibat. Et dr̄ ſtadiū a ſtādo. q̄r tūc hercules ſtabat. In tali ergo ſtadio omēs q̄ ꝯueniūt vt accipiāt p̄miū in fine curſus reddēd oēs currūt ad finē ſtadij. ſʒ vn⁹ q̄ meli⁹ oīb⁹ currit ⁊ vſq̄ʒ ad finē ptingit accipit brauiū. i. p̄miū curſus qd̄cūq̄ʒ ſit illd̄. nō ē vbiq̄ʒ equale ſpaciū qd̄ ſtatuit̄ ad currend̄. Poſita ſimilitudie adaptat. d. Sic ergo vos currite vt ꝯp̄hēdatis p̄miū. ſ. curſus vrī. qd̄ ē denari⁹ regni celeſtis. q̄ vt in hodierno euangelio habet̄ dat̄ omibus q̄ in vinea penitentie pſeuerāt Unde nō ē ſicut brauiū qd̄ ſolū vni tribuit̄ ſʒ oīb⁹ q̄ vſq̄ʒ ad finē currunt pleniſſime elargitur. ¶ In hoc ergo eſt ſimilitudo: vt ſi volumus brauium eternum recipere vſq̄ʒ ad finē curſ⁹

curramꝰ. qꝛ ſolum ſic currēti attribuitur
Circa hoc pmū mēbꝝ tria ad edificatō/
nē nrāȝ videamus .ſ. q̄ ſunt equi ad hoc
brauiū currētes q̄ ſunt neceſſaria ad be/
ne currendū et q̄ nos mouere debent ad
bene currēd ¶ Primo videamuꝰ q̄ ſūt
equi ad hoc brauiū currētes omnes enī
currūt qꝛ omnes ī fide ſua credūt ſaluari
ſȝ vnꝰ tamē ꝑplꝰs. ſ. xpianꝰ accipit brauiū
F ¶ Et dicēdum ꝙ ſūt ſex eq̄ ad hoc bra
uium currentes ſex ꝑplos ſigficantes: et
omnes fruſtra currūt p̄ter vnum q̄ acci/
pit brauiū ¶ Primꝰ equꝰ eſt pallidus
de q̊ dꝛ apocalipſ. vj. Uidi ⁊ ecce equꝰ
pallidus et q̄ ſedebat ſup eum nomē illi
mors ⁊ infernꝰ ſeq̄bat eū. Et iſte ſignat
genꝰ iudeoꝝ q̊ꝝ merces erat tpalis abū
dātia quā pallor dſignat Eſa. x. Si audi
eritis me bo. t. cō. Quia omnes moriunt
ad inferos deſcēdētes. et iō ad brauium
nequeunt ꝑuenire. ſȝ mors vel infernus
ſequit eos. De quoꝝ numero ſunt oēs
xpiani qui ꝑ terrenis deo ſeruiūt. ps Cō
fitebit tibi cū bene. ei. io. vj. Queritis me.
qꝛ manducaſtis ex panibus meis d qui
hꝰ dꝛ math. v. Amē dico vobis re. mer. ſ.
¶ Scdꝰ eſt equꝰ emiſſariꝰ de quo dꝛ in
eccl. Equus emiſſarius ſic et amicꝰ ſub/
ſannator ſub omi ſupra ſedente hinnijt.
Iſte ſignificat genus ſaracenoꝝ: quorū
vita tota ē in luxuria delicijs corpalibꝰ
et hmōi currūt qꝛ dicūt in alia vita hoī/
nes plures vxores habere ⁊ iuxta flumē
lactis ⁊ mell cōſiſtere. et iō brauiū nō acci
piunt felicitatis eterne. de quoꝝ nume/
ro ſunt omēs xpiani quoꝝ deꝰ vēter eſt.
qui in corporalibus delicijs finem ſuuȝ
cōſtituunt eccl's. vj. Omnis labor hoīſ
in ore eiꝰ. Terciꝰ ē equꝰ rufꝰ apoc. vj. Et
exiuit alius equꝰ rufus ⁊ qui ſedebat ſu/
per eum datū ē ei vt ſumeret pacē de ter
ra ⁊ vt inuicē ſe interficiāt: ⁊ datus ē illi
gladius magnus Iſte ſignificat genꝰ tar
taroꝝ ꝓpter magnā effuſionez ſanguīs
quā fecerūt. quibus magnus gladius ē
largitus ad ſeipos et alios interficiend
⁊ pacifice ſup totam orientalem plagam
regnant. Iſti inanit currunt. qꝛ d modo
currendi nullā legem habent. ſed quili/
bet currit ſicut ſibi placet d quoꝝ nume
ro ſunt oēs xpiani qui ſub lege euāgelij
nolunt cōſtringi. ſed volūt viuere pro li/
bito volūtatis. ¶ Quartus equꝰ ē nig
apoc. vj. Ecce equuſ niger ⁊ qui ſedebat
ſup eum hēbat ſtaterā in manu ſua. Iſte
ſignificat genus hereticoꝝ qui ſtateraȝ
doloſam habet in manibꝰ dū verba euā
gelij et ſacre ſcripture non ponderāt re/
cto modo. ſed falſe exponētes que nō in
telligunt. ⁊ idō ſicut falſarij literaꝝ ⁊ pō
derū debēt cōburi. de quoꝝ numero ſūt
omēs xpiani qui falſa loquunt ⁊ opant
¶ Quintus equꝰ eſt varꝰ qui eſt fallax
ad ſalutē. zacha. vj. In quadriga q̄rta eq̄
varij ⁊ fortes. Iſte ſignat genus ypocri/
taꝝ ⁊ falſorū xpianoꝝ qui ſunt varij. q̄a
ſunt aliud interius ⁊ aliud exteriꝰ. ⁊ ſub
pelle ouina habēt morſuȝ caninū. math.
vij. Attēdite a fal. ꝓph qui ve. ad vo i v.
o. int. aūt ſunt lu. ra. Iſti vident currere
ſed non currunt ⁊ ideo. brauium nō ac/
cipiunt. Iſti ſunt valde fortes ad nocēd
⁊ dcipiend. qꝛ hoīes nō. cauēt ſibi ab eis
Sextꝰ eqꝰ ē albꝰ. apoc. vj. Et ecce equuſ
albꝰ. ⁊ ſe. ſup eū hēbat arcū. ⁊ data coro/
na. ⁊ exiuit vicēs vt vincerȝ. ⁊ iſte ſigt ge
nꝰ veroꝝ xpianoꝝ q̄ oīa vincūt ⁊ ꝑueni/
ūt vſqȝ ad brauiū. ⁊ iō coronāt q̄ hēnt al
ba ⁊ cādida veſtimēta. i. opa ecc. ix. Omi
tpe veſtimēta tua ſūt cādida. ro. xiij. Abi
jciamꝰ ergo. opa. te. ⁊ ind. ar. l. i. opa luci
da. Iſti ſoli accipiūt brauiū. Scdō vide
amꝰ q̄ ſunt neceſſaria ad bene currendū
ita ꝙ brauiū hēamꝰ. ſicut ei legere ⁊ nō i
tel. ē neg. Ita currere. ⁊ nō bene currere ē
opꝰ ꝑde ¶ G ¶ Et ſciēd ꝙ ad bene currēd

q̄nqȝ exigunt̄. q̄ etiā̄ exigunt̄ in curſu cor/
pali et ſūt neceſſaria ¶ Primū eſt forti
tudo pſone et ꝯgrua diſpoſitio q: nec ce
cus. nec claudus nec debilis vel infirm⁹
bene currere pōt. Ita hō debet eſſe diſpo
ſitus et ſanus in mente: p v̓tutes ꝛ grāȝ
dei que diſponūt et faciūt hoīeȝ aptū ad
bene currendū. Extere natōnes nō poſ/
ſūt currere. q: ſunt cece ꝛ claude. nec ma
li xp̄iani. q: ſunt debiles ꝛ infirmi di for/
titudine ꝛ ſpūſſancti donis carentes. Et
idō cū via dei ſit arta ꝛ dificilis nō poſ
ſunt p eā currere. aug⁹. Anguſta ē via q̄
ducit ad vi. et. ꝛ ad ipāȝ niſi dilatato cor
de nō currit̄. q: iter v̓tutū q̄ ḡdiunt̄ pau/
pes xp̄i ē amplū ſpei fidelū. ꝛ ſi artū ſit ī
fidelū vanitati. ¶ Scdm̄ ē impedimē/
toꝝ remotō. Sūt. n. multa īpedimēta ſpū
aliter currere volētē. Et p̄cipue ſūt duo
Primū ē vinculatō peccatoꝝ. Catena/
tus. n. vt ē pctō: nō pōt currere. puer. v.
Iniqtates ſue capiūt impiū. ꝛ funib⁹ pec
catoꝝ ſuoꝝ ꝯſtringit̄. Et iō p verā ꝯtriti
onē ꝛ ꝯfeſſionē optet q̓ p̄mo ab his vin
culis abſoluatur q: alʼs non poſſȝ pgere
nedū currere. io. xj. Soluite euȝ et ſinite
abire. Hoc dixit xp̄s de lazaro p quē pec
cato: d̓ſignatur. Scdȝ impedimētuȝ eſt
onus tpaliū. Nō enī oneratus p̄t velo/
citer ābulare nedū currere. ber. Tu onuſt⁹
auro et argento putas te xp̄m ſeq̄ q̄ exul
tauit vt gigas ad currendū viā. Et quia
iſtud on⁹ ē on⁹ aīe q̄ currere d̓ȝ igit̄ hec al
leuatō dȝ ſicut it⁹ in aīa. vt aīa nō afficia
tur nec ꝯcupiſcat tpalia que q̄ȝuis aliq̄ſ
nō hēat. afficiat̄ tamē ꝛ ꝯcupiſcat ea ha/
bere. ita ē onerat⁹ ac ſi haberȝ. et q̄ nō cō
cupiſcit nec afficit̄ ē leuis et aptuſ ad cur
rendū q̄ȝuis tpalia poſſideat. Et attēde
q̓ curſo: p̄cingit ſe ꝛ habȝ veſtes curtas
nō defluētes in terrā vt meli⁹ currat. ſic
ſpūalit̄ currere volētē opoꝛtȝ cingi p cō/
tinētiā carnalʼ voluptatis. lu. xij. Sint lū.

ve. p̄cin. Dȝ etiā veſtes curtas hrē vt de
tpalib⁹ ſolū accipiat neceſſaria. j. Thi. vj
Habētes ali. et qb⁹ te. h. ꝯtē. ſim⁹ Qui/
dā: hēnt veſteſ muliebres pcenū defluē/
teſ ſic viri effeminati q̄ totalit̄ carnis vo/
luptatib⁹ imergūt̄ et iō currē nō poſſunt
vnd̓ ī h⁹ figura mādatū eſt in lege deut̄.
xxij. q̓ viri veſte feminea indui nō debēt
Tertiū qd̓ exigit̄ ad bene currēdū vt bra
uiū habeat̄. eſt velox curſ⁹ arreptō. vt ci/
to hō arripiat curſū Nā in curſorib⁹ bra
uij mag̃ p̄rogatiua eſt anticipare curſū.
Ita ſpūalit̄ cito incipe curſū maximum
bonū eſt ad brauiū p̄cipiēdū Tren. iij.
Bonū erit vi. cū pta. iu. dn̄i ab ado. ſua.
Multi ſunt q̄ dicunt. ſtatī volo currere
et ſp vadunt ſe vertēdo ꝛ nunq̄ȝ currunt
puer. xxvj. Sicut oſtiū vertit̄ in cardine
ſuo ſic piger ī lectulo ſuo. ecc. xxxiij Pre
cordia fatui quaſi rota carri. Rota car/
ri ſemp vertit̄ circa axem neqȝ ab axe vn
q̄ȝ ſepatur. ꝛ ſilr̓ oſtiū in cardine Sic mlʼ
ti dicūt ſe velle recedere a mundanis et
nūq̄ȝ recedūt. Quartū eſt deuiatōis cau
tio vt currēs a deuiatōe caueat. q: ſi mo
dicū d̓uiat mltū errat. nu. xx. Nō ibim⁹
p agros neqȝ p vineas. neqȝ bibem⁹ aq̄ſ
de ciſternis tuis. ſed via publica gradie
mur neqȝ ad dexterā neqȝ ad ſiniſtrā de
clinantes. Quidaȝ vadūt ad ſpectacula
ꝛ ludos ꝛ p tabernas declināt ad dexte
rā mundi. Quidā v̓o ſeculi triſticia ab/
ſorbent̄ que moꝛtē opatur. vt di. apl̓s. ij.
coꝛ. vij. Exemplū h⁹ hēm⁹ in filijs iſrael
q̄ circuierūt p. xl. ānos in deſerto. ꝛ viaȝ
quā in duobus menſib⁹ facere d̓bebant
diſtulerūt facere p. xl. ānos. pſ. In circui
te impij ābulāt. Et idō qui nō vult deui
are vadat p⁹ xp̄m q̄ via eſt. Io. xiiij. Ego
ſum via v̓itas ꝛ vita. ber. Btūs eſt dn̄e
ieſu q̄ te hoīem int̄ hoīes ꝯuerſantē obſ̓
uans diligēter p viab⁹ ſe prebet imitato
rē tui. Quintū ē curſus ꝯtinuatō Eſt. n.

ſola pſeuerãtia bereſ regni eterni.math.
.x. Qui.pſe.vſqȝ in.fi.hic ſal.erit. In cuꝰ
figura mãdatū eſt in lege.ꝙ ſemp cauda
aīalis dēret in ſacrificio offerri. Multi
incipiūt feruent̄ currere.ſed nō ꝯtinuant
neqȝ opus penitētie conſummāt. ⁊ ideo
nihil faciūt.puerb.xviij. Qui mollis eſt
et diſſolutus in opere ſuo frater eſt ſua
opa diſſipantis. Mollis ē qui cedit du
ris.⁊ iō q̄n̄do occurrit ei aliqđ difficile ī
ope incepto deſiſtit: qđ tale ē ac ſi illud
opus diſſiparet. Cōtra qđ d.apl's.ij.thi.
iiij. Bonū cer.cer.cur.cō.fi.ſ. ¶ Tercō vi/
deamꝰ q̄ nos mouere debeāt ad bene et
ſtrenue currendū. ¶ I ¶ Et dicendū ꝙ
ſex debent nos mouere ⁊ incitare ad be
ne currendū.q̄ etiā corpaliter currenteſ
ſolēt incitare. Primū eſt p̄miū ⁊ brauij
p̄cioſitaſ Plures eni venīūt ad currēdū
et melius ſatagunt currere.vbi brauiuȝ
precioſius cernit̄. In hoc aūt curſu poni
tur brauiū ꝯtinens oē bonū in ſe. Exod.
xxxiij. Oſtendā tibi oē bonuȝ. Eſa.lxiiij.
Oculus non videt deꝰ abſqȝ te q̄ p̄para
ſti expectantibus te. Eſt etiā hoc brauiū
bonū ꝑpetuū ⁊ nunq̄ȝ finiendū.eſa.lj. le/
ticia ſempiterna ſup capita eoꝝ. ¶ Se/
cūdū eſt nobilitas ⁊ mltitudo pſonarū
expectantiū nos currētes. Nā q debent
currere corā rege et regina ⁊ omnibꝰ ba
ronibus et dn̄abus regni totis viribus
bene currere nitunt̄. Nos aūt corā deo
et beata maria ⁊ angelis et ſanctis omī/
bus currimꝰ.ber.expectāt nos āgeli: vt
eoꝝ ruina reſtauret̄.ſancti vt eoꝝ glā cō
pleat̄ Deus pater q̄ſi filios et heredes
vt ſup omīa bona ſua ꝯſtituat Filiꝰ qua
ſi fratres ⁊ coheredeſ vt fructū natitatiſ
p̄cium ſanguinis pr̄i ſuo offerat. Et ipe
ſpūſſanctus q̇ eſt ipa caritas et benigni/
tas in q̄ pater noſ p̄deſtinauit ad regnū
Et maxime nos religioſi dēmꝰ niti bene
currere.q̄ nō ſolū celū ſȝ etiā mūdꝰ nos
currere aſpicit.⁊ aliqui vt adiſcāt.⁊ aliq̄
vt derideant et infamēt.j.coꝛ.iiij. Spe/
ctaculū facti ſumꝰ mō ⁊ angel' et hoībus
¶ Tercū ē tp̄is breuitas. Breui eni tē/
pe currere habemꝰ.zach. Que ē vita n.
ni.va.ad modicū pa. Antiq magno tp̄e
currebant ⁊ tandē ad inferoſ d'ſcēdebāt.
Nos aūt vltima hora venientes modi/
cū in vinea patiētie et penitētie nolumꝰ
laborare ⁊ in ſtadio currere. Quartuȝ ē
miſeria loci in quo ſumꝰ et maloꝝ habi
tantiū in eo copioſitas q̄ totꝰ mundus
eſt plenus malis.j.io.v. Totus mūdus ī
ma.ē poſituſ.gre. Mala q̄ noſ hic p̄mūt
ad deū ire ꝯpellūt. Optime fecit deus q̄
locū incolatus et pegrinatōiſ noſtre tot
malis et oī inſtabilitate repleuit. vt noſ
bonitate ſua nō detineret.ber. O mūde
immunde ſi ſic tranſiens allicis.qđ face
res ſi maneres.certe omēs capes De lo
co aūt malo feſtinat hō exire. Sic feſtia/
uit loth exire d' ſodomis.gen.xix. Quītū
eſt inimicoꝝ nos inſequētuȝ crudelitaſ
q̄ demones in hoc curſu fortiſſime inſe
quunt̄ pdere cupiētes.j.pet.v. Aduerſa
rius no.dy.tan.leo ru.cir.q̄.quē de. Con
ſueuerūt aūt oēs homīes inſequētibus
inimicis fortiſſime currere fugiēdo.act.
xij Percuſſoqȝ latere petri excitauit eū
d. Surge velo. ¶ Sextū ē pditōis ⁊ cō/
fuſionis multiplicitas.q̄ ſi nō bene cur/
rerimꝰ expoliabimur armis et in carce
reȝ dyaboli detrudemur.et erimꝰ in per
petuū ꝯfuſi.et auferent̄ a nobis corpꝰ et
anima et oīa bona noſtra.luc.viij. Et q̄ āt
qui nō habet et qđ vid' ha.au.ab eo. ꝛc.
Cariſſimi curramus fortiter ſup equuȝ
albū.vt non ꝯfundamur: ⁊ tanq̄ȝ victi ī
carcere recludamur ſȝ tāq̄ȝ victores bra
uiuȝ hēamus. Et ſic pȝ p̄mū. ¶ Secūdo
ſub ſimilitudine agoniſtaꝝ nos hortat̄
apl's vt legittime decertemꝰ quatenꝰ co/
ronā glīe pcipere mereamur. Et talis eſt

rō. Omnis pugnans in agone ꝓ modi⸗
co p̄mio ab omibuſ abſtinet ⁊ fortiᷓ di
micat ergo multo fortius in agone ſpūs
debemꝰ nos ꝓ magno p̄mio ab oibꝰ ab
ſtinere ⁊ fortiter dimicare. Et hoc ē Diſ⸗
.n. vel aliquis qui in ago. cō. Hoc ē Diſ
qui in agone certaminis pugnat cū alio
ab ōibus impedientibꝰ pugnā ne victꝰ ef⸗
ficiatur abſtinet ſe. ſꝫ nos ſumꝰ in agone
et pūgna q̄ꝫdiu ſumꝰ in hac vita iob. vij
Milicia ē vi. ho. ſup ter. Ergo ꝑ totā vi
tā ab his que nos in pugna ſpūs impe⸗
diūt abſtinere dēmꝰ ¶ R ¶ Ubi nota ꝙ
inter alia maxie ſunt tria q̄ deuaſtāt ho
minis militiā ⁊ faciūt homines ſuccūbe
re inimicis etiā in ꝑlio mūdi ¶ Primū
ē deſideria carnalia ⁊ delicie carnis Un
de ō militibꝰ hambalis dꝛ in tito liuio
Quoſ nec ferrū nec alpes nec niues po⸗
tuerūt vincere delicie campanie enerua
uerunt. Unde ibidēꝫ legiᷓ ꝙ ſenatus ro⸗
manus miſit quendā capitaneū ad quā
dā militiā. qui inueniens eaꝫ delicijs et
meretricibuſ diſſolutā ſtatiꝫ exbanniuit
de exercitu omēs feminas ⁊ mādauit ꝙ
nullus poſſet habere niſi vnū equū nec
aliquē famulū et ſtatiꝫ fuit milicia repa
ta et deuicerunt hoſtes. Simile ē in pre
lio ſpūs. Et idō beatus petrus capitane
us illius prelij clamat. Obſecro vos tā⸗
q̄ꝫ adue. ⁊ ꝑegri. abſti. vos a car. de. que.
mi. aduer. animā. j. petr. ij. In cuiꝰ figura
mandatū eſt in lege ꝙ ꝓcedentibuſ filijs
iſrael ad bellum ꝑco deberet clamare d.
Si quis duxit vxorē de nouo reuertatᷓ ī
domū ſuā. vt patet deut. xx. ¶ Scdm ē
multitudo ſpolioꝝ. qꝛ magnū ꝑiculuꝫ ē
donec hō eſt ī bello ſpolijs intendē. Exē
plū de ꝯflictu cōradini nepotis frideri
ci imꝑatoris qui debellatꝰ eſt a rege ka
rolo qꝛ milites eius erāt diſperſi ad ſpo
lia. Propterea iudas machabeus ait.
j. mach. iij. Nō ꝯcupiſcatis ſpolia. quia
bellū contra nos eſt. Sed vt notū ē nos
ſumꝰ in ꝯtinuo bello. et idō nullo tp̄e de
bemus ſpolijs intendere vel ſpolijs one
rari ſꝫ ſp ſub armis virtutū ſtare. j. theſſ.
v. Sobrij ſimꝰ induti lo. fi. ⁊ car. ⁊ ga. ſpē
ſalutis. ¶ Terciū eſt inobediencia mili⸗
tū qꝛ de facili debellatur exercitus ſi mi
lites nō obediūt duci. Et idō prelatis ec⸗
cleſiaꝝ tanq̄ꝫ ducibus iſtiꝰ exercitꝰ obe⸗
dire oportet. Hebr. xiij. Obe. ꝑpo. ve. ꝑ
om. ⁊ ſubia. il.. Et ſic patet ꝙ a tribuſ ma
xime abſtinere dēmus ſcꝫ a deſiderijs ⁊
delicijs carnis. ⁊ a ſpolijs tp̄aliū ⁊ ab in
obediencia prelatorū. Et ſi pugnātes in
agone mundi abſtinēt ab his tribus vt
corruptibilē coronā accipiant. i. glām et
mercedē trāſitoriā q̄ corrumpiᷓ et deficit
multomagis nos abſtinere dēmus q̇ in
corruptā coronā accepturi ſumꝰ. i. eter⸗
nā que nunq̄ꝫ corrumpiᷓ. nec vnq̄ꝫ defi⸗
cit. nec marceſcit. j. pet. v. Ut cuꝫ venerit
princeps paſtoꝝ ꝑcipiatis īmarceſcibi⸗
lē eterne glīe coronā. Et ſic patet ſcdm.
Tercō in duobus p̄dictis ſe adducit ad
exēplū vt ip̄m ſequi debeamꝰ d. Ego igi
tur q̇ ad finē curſus in pugna venire vo
lo ſic curro ad brauiū regni q̄ntū ad pri⸗
mū. nō q̄ſi ad incertū. i. nō tanq̄ꝫ incertꝰ
de p̄mio. Nꝛ qui de p̄mio eſt incertꝰ pi⸗
gre ⁊ lēte ⁊ male currit. Qui āt verā ſpē
hꝫ de p̄mio optime currit. ſicut paulꝰ. ſi⸗
miliᷓ ſic pugno q̄ntū ad ſecūdū ſup. con
tra dyabolū carnē et mūdū. nō q̄ſi aereꝫ
verberās. i. inaniᷓ pugnans. Qui. n. pro
hoſte aerē ꝑcutit. ꝓpter inanē ictū mag̃
ſeip̄m grauat. Uel q̄ſi aerē verberās pu
gnat. qui tantū verba hꝫ q̇bus ad literā
aer v̇berat. ⁊ opibus bonis caret q̇bꝰ p̄⸗
dicti inimici vincunᷓ. puer. xix. Qui tan
tuꝫ v̇ba ſectaᷓ nihil hēbit. Talis qd̄ v̇bo
edificat facto deſtruit. ecc. xxxiiij. Unus
edificans ⁊ alter deſtruēs. qd ꝓdeſt illiſ
niſi labor. Nō ſic ergo pugno ſꝫ caſtigo

coꝛpuſ meū.i.diſciplinis vigilijſ ⁊ ieiuni
is caſtū facio et i ſeruitutē redigo.ſcȝ aīe
.i.facio ipm rōni obedire.vt que rō dcāt
facienda faciat.⁊ que nō dictat facienda
caueat. Et ꝓpꝛie d. Caſtigo coꝛpꝰ meum
qꝛ coꝛpus ē qđ impedit animā in curſu:
et in certamine ꝓdit.retrabit enī coꝛpus
aīmā ne bene currat ⁊ ꝓdit ⁊ impugnat
vt ſuccūbat. Et iđo q̇ vult bene currere
⁊ bene dimicare.opoꝛtet ꝙ corpꝰ caſtigꝫ
et membꝛa moꝛtificet.colˡ.iij. Moꝛtifica
te mēbꝛa vrā. Et nō d.occido.coꝛpꝰ meū
ſꝫ caſtigo.roꝝ.xij. Rōnabile obſequium
veſtꝝ. Et maxime hoc eſt neceſſariū pꝛe-
dicatoꝛi ne repꝛobus efficiat̄. qđ tūc eſt
q̄ndo illud qđ p̄dicat verbis factis non
iplet. Ro.ij.q̇ p̄dicas nō furād furaris.
Debet enī p̄dicatoꝛ oīa que docȝ imple
re.ro.xv. Nihil audeo loqui eoꝝ que p
me nō effecit xp̄s. Et hoc eſt. Ne forte cū
a.p̄di.ip.rep.eff. Et ſic patꝫ terciū. Quar
to aplˢ multa beneficia antiquis p̄ſtita
reducit ad mēoꝛā.noſtra beneficia figu
rātia ꝓpter q̄ fiducialiter currere ⁊ ſecu-
re poſſumꝰ dimicare. Et hoc ē Nolo aūt
vos ig.fra.q̄niā pa.noſtri non carnales
coꝛintheis enī loquebat̄.ſꝫ fidei iſtructo
res omēs tā boni q̄ȝ mali ſub nube fue-
rūt. Ecce pmū beneficiū multū in ſe cōti-
nens.qꝛ a nube multa bona habuerūt.
Protegebat enī eos a pſequētibꝰ inimi
cis. Exo.xiij. Colūna nubis ſtetit int̄ ca-
ſtra egiptioꝝ ⁊ caſtra iſrael.erat tenebꝛo
ſa.ita vt ad ſe inuicē toto noctis tpe ac-
cedere nō valerēt. Itē illumīabat.exod.
xiij. Per dieȝ erat colūna nubis ⁊ p no-
cte colūna igs. Nā filijs iſrlˡ erat luīoſa ⁊
egiptijs tēbꝛoſa. It ducatū p̄bebat. Exo
xiij. Dominꝰ p̄cedebat eoſ in colūna nu
bis. Itē refrigeriuȝ exhibebat in ardoꝛe
diei.et ꝓtectōeȝ a vento ⁊ pluuia ⁊ tēpe-
ſtate.eſa.iiij. Erit in vmbꝛaculuȝ diei ab
eſtu ⁊ in abſconſionē a tempeſtate ⁊ plu

uia. Scđm beneficiū tangit cū d. Et oēs
mare tranſierunt.ſ.ſicco pede ab egiptijſ
liberati et ipis egiptijs ſubmerſis.exod.
xiij. Filij iſrael pretereūt p medium ſicci
maris et aque erāt eiſ ꝓ muro a dextris
et ſiniſtris. Terciū benefitiū tāgit cū di.
⁊ oēs in moyſe.i.in ducatu moyſi bapti
ſati ſunt.i. ab ignorantia dei purgati. p
viſa ſigna in nube ⁊ in mari.i.i ſignis vi
ſis in nube p̄cedente ⁊ in mari cedente ⁊
locū faciente ſunt purgati ⁊ illuminati.
exo.xiiij. Submerſis egiptijs timuit po
pulus dominū ⁊ crediderūt dnō ⁊ moy
ſi ſeruo eius ſcȝ timoꝛe purgati. Quartū
beneficiū tāgit d. Et oēs cādē eſcaȝ ſpūa
leȝ manducauerūt ſcȝ manna qđ de celo
cadebat ꝓpter qđ d.ſpūalē ſiue angelicā
ſap.xvj. Angeloꝝ eſca nutriuiſti ꝑplum
tuū. Quintū beneficiū tāgit di. Et omēs
eundē potū ſpūalē biberūt.qꝛ.virtute di
q̇ ſpūs eſt ſibi ꝓpinatū de petra oꝛeb ⁊ đ
petra cades vt pȝ nu.xx. Percuſſit eniȝ
moyſes ad impiū dni virga bis ſilicē. et
egreſſe ſunt aque largiſſime ita vt bibe-
ret pplˢ et iumenta. Et ne crederet̄ ꝙ aq̄ſ
dediſſet ad momentū ſubdit. Biberunt
aūt de ſpūali ꝯſe.e.pe.i.voluntati eoruȝ
ſatiſfaciēte. Quocunqȝ enī ꝓcederēt aq
rū fluenta eos ſequebant̄ d.glo. Sȝ con
tra Si ſeq̄bat̄ eoſ aq̄ ex ꝑcuſſione pma i
oꝛeb.cur murmurauerūt poſtmodū i ca
des ⁊ neceſſariū fuit eis aquā dare. Re-
ſponſio dr ꝙ glo.referenda ē ad illā per-
cuſſioneȝ que facta eſt in cades.et nō ad
pmā. Petra āt erat xp̄s.i. p petraȝ illaȝ
figurabat̄ xp̄c a quo ⁊ p queȝ omia ſup-
dicta beneficia nos hēmꝰ maioꝛa ⁊ meli
oꝛa.ſicut res ē melioꝛ ⁊ dignioꝛ figura ſi
cut vinū circulo. Dia enī ſupꝺcā benefi
cia fuerūt figa nroꝝ beneficioꝝ q̄ maio
ra ſunt.qđ pȝ. Qꝛ illi habuerunt ꝓduce
moiſē ⁊ nos xp̄m q̇ educit noſ de egipto
tenebꝛarū huiꝰ mūdi in celeſtem hirlm

Illi habuerũt nubẽ. ⁊ nos ſpiritusſancti
grãm q̃ ꝓtegit nos ab omnibus inimicis
mltomagis q̃ȝ colũna nubis filios iſrael
q̃ grã aplĩ roborati ante reges et pſides
inpauidi ſtabãt. q̃ prius clauſis ianuis
morabant̃. Iteȝ illuminat de credendis
⁊ agendis. ſ. Iob. ij. Unctõ docebit vos
de oib⁹. Et iob. xvj. Cum aũt venerit ille
ſpũs veritatis do. vos om. ve. Colũna illa
illuminabat corp⁹. ſȝ grã ſpiritus ſancti
mentẽ. Itẽ pbet nobis ducatũ ⁊ nobiſcũ
graditur p totũ deſertũ mũdi. Mᵃa. xxviij
Ecce ego vobiſcuȝ ſum om. die. vſqȝ ad
ꝯſu. ſe. ſ. p grãm ſpirit⁹ ſācti. Qḋ colũna
illa nõ fecit. Itẽ refrigeriũ mẽtis pſtat in
omib⁹ aduerſis. Unde paclit⁹ dr̃. i. ꝯſola
tor. Et iõ cãtam⁹. Cõſolator op. dul. ho.
ani. dul. re. Propterea aplĩ recepto ſpũ
ſancto ib. g. a cõſ. ꝯſi. q̃niã di. h. ſũt p no.
ie. ꝯ. pa. act. v. q̇ pus erãt triſtes ⁊ deſola
ti. Colũna illa pbebat refrigeriũ contra
ſolis incendiũ. et aeris intemperieȝ. gra-
cia vo ſpũſſãcti ꝯtra incẽdia vicioꝝ ⁊ cõ
tra cũcta nobis aduerſantia nos defen-
dit. Illi baptiſati. i. purgati fuerũt in ma
ri rubro. ⁊ nos in baptiſmo xp̃i ſanguĩe
rubricato. in quo ſubmergit̃ pharao: id
eſt dyabolus cũ toto exercitu vicioꝝ: et
renaſcimur in filios dei. Illi habuerunt
manna cibũ celeſtẽ. et nos corp⁹ xp̃i ve-
rũ. quod ſine ꝯpatõne excedit mãna. q̇a
habet dare vitã eternã. qḋ mãna non fe
cit. io. vj. Ego ſum pa. vi. q̇ d. ce. d. ſi q. m.
ex hoc pa. vi. inet̃. Pa. ve. mã. mã. in dẽ.
et moꝛ. ſunt. Illi habuerũt aquã ḋ petra
et nos doctrinã a xp̃o intelligentiã nr̃aȝ
replẽtẽ in ſatietatẽ. et ei vitã eternã dan-
tem. io. vj. Uerba que ego locut⁹ ſuȝ vo-
bis ſpũs ⁊ vita ſunt. Et ſic patet ꝙ potõ-
ra beneficia ſumus nos p miſericoꝛdiaȝ
dei ꝯſecuti q̃ȝ illi. ꝓpter que ⁊ in quoruȝ
vĩute optime ad brauiũ currere ⁊ i ago-
ne ſpũs poſſumus decertare. Et ſic patȝ
quartuȝ. ⁊ ꝯſequenẽ totũ de eplã.

Dominica in ſexageſima de euangelio

Sermo XXVIII.

Cum turba plu
rima ꝯueniret et ḋ ciuitatib⁹
ꝓparẽt ad ieſuȝ. dixit p ſilitudi
nẽ. Exijt q̇ ſemiat ſeminare ſemẽ ſuũ. Lu.
viij. Pluries domin⁹ turbis in pabolis
loquebatur vt quod dicebat mẽoꝛie mã
daret̃. qꝛ qḋ p ſimilitudinẽ accipit̃ meli⁹
ſeruat̃. et phũs etiã dixit ꝙ nõ eſt intelli-
gere ſine fantaſmate. i. niſi illud qḋ dr̃ in
vniuerſali nõ applicando ad aliq̇d in ali
quo exẽplo imaginabili ꝯſpiciatur. ¶ Et
idõ intellect⁹ ſp reflectit̃ ſupꝛa fantaſma
ta in quib⁹ ꝯſpicit qḋ intelligit. Eſt aũt
vt di. Orig. pabola ſermo q̃ſi fact⁹ nõ ãt
iuxta qḋ dr̃. poſſibilis aũt fieri reꝝ ſigni
ficatiu⁹ p tranſſumptõem eoꝝ que i pa-
bola tradunt̃. Sic ergo in hoc euãgelio
xp̃s pabolice loquit̃. vt qḋ p ſimplex di-
ctuȝ retineri nõ pt̃ p ſimilitudinẽ melius
teneat̃ ſaltẽ a diſcipulis qui ſilitudis ex-
poſitõem intelligere meruerũt. ⁊ ſupbis
et nõ curantib⁹ intellectus dicti claudat̃
mat. xj. Confitebor tibi pater. qꝛ abſcõ. h.
a ſa. ⁊ pru. ⁊ reu. ea p. In quo quidẽ euã
gelio q̃ttuoꝛ ſummarie ꝑtinent̃. Primo
enĩ xp̃i pdicatõ facta ad turbas in pabo
lis recitat̃. In principio euãgelij vſqȝ ibi
Qui hȝ au. au. Scḋo diſcipuloꝝ iterro
gatio de pabole expoſitõe ſubiungit̃. ibi
Int̃. ãt e. diſ. e. q̃ eſſet hec pabola. Tercio
quare q̇buſdã in pabolis ⁊ quib⁹dã ap
te ſit loquendũ a xp̃o inuit̃ ibi. Uobis
datũ eſt noſſe miſterium regni dei. ꝛc.
Quarto ipſius pabole a xp̃o expoſitõ p
oꝛdinẽ apitur ibi. Eſt ãt hec pabola. Se
mẽ eſt verbũ dei. ¶ Primo ergo xp̃i p
dicatõ facta ad turbas in pabolis recita
tur. Et hoc ẽ. Cũ tur. plu. ꝯue. Multi. n.
de ciuitatib⁹ ⁊ de caſtris multis ad ieſuȝ

cũ feſtinãtia veniebãt audiẽtes doctri/
nã et miracula eiꝰ. ⁊ videẽtes tp̃s meſſie
in lege ꝓmiſſi iã veniſſe. ita ꝙ magna cõ/
motõ in tota patria fiebat. ⁊ iõ multi ve
niebant quidaꝫ vt inſtruerent̃. multi vt
ſanarent̃. q2 virtus de illo exibat ⁊ ſana
bat oẽs. luc. vj. Multi vt miracula eiuſ
viderẽt. luc. v. Vidimꝰ miracula hodie.
Multi vt frequent̃ credẽteſ ipm ee mеſ
ſiaꝫ qui in mũduꝫ ad ꝑplꝫ iudeoꝝ liberã/
dũ venire debebat. io. vj. Hic eſt vere ꝓ/
pheta qui vẽturꝰ ẽ in mundũ. Dũ ergo
talis ꝯcurſꝰ ꝑploꝝ fieret. xp̃c iuit ad ma/
re et aſcendit vnã naviculã ꝓpter tumł
tũ ꝑpli. et de navicula ꝓpoſuit hanc ſimi
litudinẽ et multas alias. vt pꝫ mat. xiij.
Eſt aũt ſimilitudo hec de ſeminatore ſe/
minante. et de ſemĩe iacto. et de vario ſe/
minis evẽtu. q2 aliud cecidit ſecus viaꝫ
aliud in petroſa. aliud int̃ ſpinas. aliud
in terrã bonã. vt infra pꝫ. Et ꝙ hec ſilitu
do ⁊ in his ſit miſtica ſignificatio reqrẽ/
da pꝫ ꝑ illud qđ in fine ſimilitudinis đr
Qui hꝫ aures audiẽdi audiat. ¶ Ubi d.
hed. Quoniẽs hec ãmonitõ vel in evãge
lio vel in apoc. ioh. int̃ponit̃ miſticũ eſſe
qđ đr ꝯrendũqꝫ a nobis intentiꝰ oſtẽdit̃
Et iõ in hac prima pte ẽa vide debemus
ſcꝫ quis ſit iſte ſemiator. et qđ eſt eius ſe/
men. et qũo hoc ſemẽ diverſimode cadit
¶ Circa primum nota ꝙ iſte ſeminator
filius dei eſt cui ꝓpriuꝫ eſt ſeminare. Et
hoc ẽ qđ hic đr. Exijt ſeminare. i. ad ſemi
nandũ. q̇ ſemĩat. i. qui habet officiũ ſemi
nandi. qui tũc exijt dũ viſibilis nobis in
carne apparuit. io. xv. Ego exivi a patre
meo ⁊ veni in mundũ. qui ab initio mũ/
di ſeminavit et ſeminare nõ ceſſat. ecc. xj
Mane ſemina ſemẽ tuũ ⁊ veſpe ne ceſſꝫ
manus tua. iohã. v. Pater meus vſqꝫ
mõ operatur ⁊ ego operor ¶ Qui ſeminavit
ſex agros ſcꝫ celũ. paradiſũ terreſtrẽ. mũ
dũ. ſanctã eccleſiã. animã hoĩs. ⁊ beataꝫ

virginẽ. Si de hoc vis p̄dicare q̃ras ſu/
pra dñica q̃rta pꝰ octavã ephi. in primo
mẽbro ſermonis de evãgelio. Sic ergo
filius dei eſt ꝓprie ſeminator. oẽs alij p̄/
dicatores et ſeminatores q̃rucunqꝫ bo
noꝝ ſunt cophini. Unde aug. ait. Quis
ego niſi cophinꝰ ſeminãtis. in me ipe po
nere dignat̃ qđ velit ſpargere ¶ M ¶
Iſte ſeminator p̄mo exivit ad creanduꝫ
agꝝ vt haberet vbi ſeminaret. et hoc fe/
cit q̃ndo mđm creavit. mathe. xiij. Ager
ãt eſt mundꝰ. quẽ fecit magnũ pulcrum
et f cundũ vel abundantẽ. Sed magni
tudinẽ eius vſurpavit ſibi ſupbia et di/
viſit. Ex ſupbia enĩ ceperũt hoĩes vſur/
pare ſibi dñia ⁊ terras. ſicut pꝫ de nem/
roth. q̇ incepit eſſe venuſtꝰ venator corã
dñõ. Gen. x. Ipe cepit eſſe potens in ter/
ra. ⁊ erat robu. ve. co. do. Pulcritudinẽ
vo eius vſurpavit luxuria. gen. vj. Vi/
dẽtes filij dei filias hoĩm ꝙ eſſent pulcre
acceperũt ſibi vxores ex omibꝰ q̃s elege
rãt. Abũdantiã ãt eius vſurpat ſibi ava
ricia q̃ ꝯmunia facit ꝓpria et omĩa reti/
net ⁊ abſcõdit ꝓpter qđ generat̃ cariſtia
in terra. ⁊ iõ oibꝰ ẽ odioſa. ꝓuer. xj. Qui
abſcondit frumẽta maledicetur in ꝑplis
benedictõ ãt ſup caput vendentium. Et
q2 bona iſtius agri ſic ſunt occupata. iõ
nõ ġminat niſi ſpinas ⁊ tribulos. Gen.
iij. Spinas ⁊ t̃bulos germinabit tibi. et
iõ ſcđo iſte ſemiator exijt ad hunc agruꝫ
purgandũ ꝑ diluuij inũdatõeꝫ. geneſ. vj
Finis vniverſe carnis venit corã me re
pleta ẽ terra iniquitate. Tũc enĩ magni/
do: pulcritudo ⁊ fecunditas vel abũdã/
tia creaturaꝝ delete ſunt. Tercõ iſte ſemi
nator exivit ad hũc agruꝫ ſeminanduꝫ
dũ factus ẽ hõ. ⁊ cũ hoibus ꝯverſatus ẽ
baruch. iij. Poſtꝰ hoc in t̃ris viſus ẽ. ⁊ cũ
hoibꝰ ꝯverſatꝰ ẽ. mat. iiij. Circũibat ieſꝰ
totã galileã docẽs in ſynagogis. In quo
agro ſeminavit exemplũ ꝯverſatõnis.

verbū p̄dicatōis. et meritū ſue paſſiōis
Q: ſuo ſancto exēplo mundū informa/
uit. io. xiij. Exemplū enī dedi vo. vt quē.
e. fe. vo. ita. et vo. fa. Suo vero v̄bo mū/
dū erudiuit. io. xviij. Ego palā locut⁹ ſū
mundo. Ego ſp̄ docui in ſynagoga ⁊ in
templo quo oēs iudei ↄueniunt Et ſue
paſſionis merito mundū redīmit. j. petr. j.
Non auro vel ar. re. eſ. ſʒ p̄cio. ſan. ag.
in cō. Et nota q̄ d. ſemē ſuū Tunc. n. p̄di
cator ſeminat ſemē ſuū: q̄ndo verbū dei
p̄ ſcientiaʒ habet in corde. ⁊ per iuſticiā
habet in ope. Sic p̄dicabat apl̄s qui di/
cebat. ro. xv. Nihil audeo loq̄ eoruʒ q̄ p̄
me nō effecit xp̄s. Quando v̄o p̄dicator
nō facit q̄ p̄dicat. nec qḋ p̄dicat hʒ in cor
de ſʒ in q̄tno ſemīat ſemē alienuʒ Jeſ⁹ g°
ſemen ſuū ſemiauit. q: verbū dei hēbat ī
ſe imo ip̄e erat fons verbi dei. et cepit p̄/
us facere q̄ʒ docere. Multi autē ſtati q̄
habēt vnū q̄ternū ſermonū volūt doce/
re ⁊ p̄dicare. ſimiles pylato qui p⁹ q̄ʒ q̄ſi
uit a xp̄o quid eſſet veritas a xp̄o ſtatim
exiuit foras ad ꝓplm̄ nō expectata reſpō
ſione. Tales ſi error ſit in q̄terno errorē
p̄dicabunt Quarto exibit ad hunc agꝝ
metendū et fructus ↄgregandū. ſcʒ in fi/
nali iudicio. Quāuis enim q̄tidie in p̄ti
culari iudicio vniuſcui⁹ q̄ʒ mortis. deuſ
metat hūc agꝝ. tamē in fine mūdi meſſi/
onē faciet generalē. In qua tria faciet.
N ¶ Primo eniʒ me. et omēs homīes
apoc. xiiij. Mitte falcē tuā ⁊ mete q: ve/
nit hora. Secūdo vētilabit per quā ven
tilationē ſepabunt̄ boni a malis p̄ ven/
tilabꝝ diſcretionis. luce. iij. Cui⁹ ventila
brū in manu ei⁹ ⁊ purgabit areā ſuā ¶
Tercio ↄgregabit in duplici horreo. ſcʒ
celi in quo ↄgregabunt̄ electi ⁊ inferni: ī
quo ↄgregabunt̄ reprobi. lu. iij. Congre/
gabit triticū in horreū ſuū. paleas v̄o cō
buret igni inextinguibili. Prim⁹ ergo
exitus p̄tinet ad opus creatōis. Scd̄uſ

ad opus purgatōis. Tercius ad op⁹ re
demptiōis. Quart⁹ ad opus retributio
nis. ¶ Scd̄o v̄o videam⁹ d̄ ſemīe qḋ ſe/
minatū eſt. Hoc āt ſemē ↄgrue p̄t intel/
ligi corpus xp̄i et verbū dei. De corpo/
re enī ſuo d. xp̄s. iob. xij. Niſi granū fru.
ca. in t̄. mor. fu. ip̄m ſolū manet. Si autē
mortuū fuerit multū fructū affert. ga. l. iij
Semini tuo qḋ eſt xp̄s Et ↄuenienē val
de d̄r ſemen. Sic eī ſemē p̄mo ſemīatur
ſecundo in terra mortificat̄. tercō incipit
pullulare. quarto aſcendit ſurſum. q̄nto
p̄ducit ſpicā. ſexto matureſcit. ſeptīo me
tet̄. octauo in horreo recondit̄. ſic iſtḋ ſe/
men ſcʒ corpus xp̄i. p̄mo fuit ſeminatū ī
terra bona. ſcʒ in vētre v̄giſ in īcarnatōe
Scd̄o fuit mortuū in paſſiōe Tercō pul
lulauit et frōduit in reſurrectōe. Quar/
to aſcendit ſurſuʒ in aſcenſione. Quīto
p̄duxit ſpicā in ſp̄ūſſancti miſſione ⁊ gē/
tiū vocatōe. Sexto matureſcit ⁊ ↄplebi
tur iſta ſpica in vniuerſali ecc̄ie ↄgrega
tōne. q̄ndo ↄuertent̄ reliq̄e iudeoꝝ. Se/
ptimo metetur in mundi ↄſummatōne.
Octauo recondet̄ in horreo vite eterne
in p̄fecta retributōe. Prima q̄ttuor cō/
petunt corpi xp̄i vero. reliq̄ v̄o corpi xp̄i
miſtico. Itē p̄ hoc ſemē ↄguenti⁹ omni
bus intelligit̄ verbū dī. Unde de hoc ſe
mine dicere ad lrām xp̄s intendit vt ī fi/
ne euāgelij in expoſitōne ſimilitudinis
apparet. ¶ O ¶ Habet enī verbuʒ dei
oēm virtutē oīm ſeminū. Et hoc p̄tʒ q̄n
tū ad decē. Eſt enī verbū dei calefactiuū
illumīatiuū. letificatiuū. caſtificatiuū. ſa
natiuū. nutritiuū vel viuificatiuū. gene
ratiuū. renouatiuū. eſt virtute maximū
⁊ q̄ntitate p̄uū. eſt cū puritate ſemināḋū
Hec āt oīa in ſemīb⁹ inueniunt̄. Naʒ p̄
mo qḋdā ſemē eſt. habens virtuteʒ cale
factiuā ſicut granū ſinapis. ⁊ pipis. ſic v̄
buʒ dei habet inflamare aīmā. ps. Igni
tū elo. t. ve. Tren. j. De excelſo mi. ig. i. oſ.

m.id ē v̄bū ignitū ⁊ erudiuit me.lu.xij. Ignē ve.mit.in.ter.id eſt verba ignita. Secundo eſt quoddā ſemen illuminatiuū vt ſemen rute ⁊ feniculi.ſic verbū dei habet aīam illuminare.ps. Lucerna pedibus m.v̄.t. Tercīo eſt quoddā ſemē habens virtutē letificatiuam.vt cardamomū et ſemen croci.ſic verbū dei habet aīmā letificare.ſicut iohēs baptiſta ad verbū marie ſalutantis elizabeth exultauit luc.j. Ex quo facta eſt vox ſa.t.in au.me. exulta.in gaudio infans in vte.me. Sicut ſibi exltauit maria ad v̄bū elizabeth dicentis. Beata q̄ credidiſti.et ait. Magni.a.m.d. Et ex.ẑc. Quarto eſt quoddā ſemē habēs virtutē refrigeratiuā ⁊ caſtificatiuā.vt ſemen lactuce ſi deferatur ab homīe.ſic etiā verbū dei habet animam caſtificare ⁊ ſanctificare.act.x. Loquēte petro ꝯpunc.ſunt cor.⁊ ceci. ſp̄ūſſanctuſ ſup eos q̄.au.ver. Qui ſcȝ ſp̄ūſſanct⁹ habet animā ſanctificare ⁊ caſtificare Quīto multa ſemina habēt virtutē ſanatiuā et iō ponunt̄ in medicinis et ꝯfectōibuſ. vt ſemen cucumeris ⁊ peponis.ſic verbuȝ dei habet animaȝ ſanare.ps. Miſit verbū ſuū et ſanauit eos.ſap.xvj. Neqȝ herba neqȝ melagma ſanauit eos. ſȝ ſermo tuuſ dn̄e qui ſanat vniuerſa. Sexto quaſi omīa ſemīa terre habēt virtutem nutritiuā viuificatiuā ⁊ ꝯſeruatiuaȝ.ſic verbū dei habet animā viuificare conſeruare et nutrire. Math.iiij. Nō in ſo.pane.vi.hō.ſȝ in omī verbo qđ pc.d ore.di eſa.j. Niſi domin⁹ exercituū reliquiſſet nobis ſemen quaſi ſodoma fuiſſem⁹.et quaſi gomorre ſiles eſſem⁹. Sic ꝯſeruatus eſt moiſeſ in colloquio diuino.xl.diebus.vt ptȝ.exo.xxxiiij. Septimo omīa ſemina terre habēt virtutē generatiuaȝ qꝛ vnūq̄dqȝ generat aliud. ſic filius hoīs regenerat hoīem in filium dei. vt pȝ in baptiſmo. Jn quo dum accedit v̄buȝ ad elementū fit ſacramentū.vt d.auguſ. Jn quo hō regenerat̄ in filiū dei.iaco.j. Uoluntarie genuit noſ verbo veritatiſ j.cor.iiij. Per euangelium ego vos genui. Octauo in ſemīb⁹ totus mūd⁹ renouatur.ſic ꝑ verbū dei totus mūd⁹ renouatus eſt ad nouū cultū.ad nouā doctrinam.et ad nouam vitam.iohan.xiij. Mandatū nouum do vo.apoc.xxj. Ecce noua facio omnia. Nono ſemina ſūt modica q̄ntitate ⁊ maxima virtute ſic v̄bum dei breue eſt.qꝛ verbū abbreuiatuȝ fecit dominus ſup terrā.ro.ix.ſed ſuper omīa maximū eſt virtute qꝛ ꝑ ip̄m omīa facta ſunt. Decimo ſicut ſemina mūda et pura debent ſeminari.ſic verbum dei cuȝ magna puritate dȝ p̄dicari.ij.cor.ij. Non ſum⁹ ſicut plurimi adulterātes v̄bū di.ſȝ ex ſinceritate corā deo in xp̄o loq̄mur.phi.j. Quidā ex ꝯtētōne xp̄m annūciant non ſincere. Recte ergo ſemē ē verbum dei.et ꝯgruenter verbuȝ dei ſemē vocatur ꝓpter decē predicta ī quib⁹ cū ſemine materiali ꝯueniūt. Et qꝛ verbū dei tot habet virtutes.⁊ ita magne efficatie eſſe ꝓhibetur.iō d.aug.ꝙ cū tāta diligentia eſt audiendū cū quāta eſt corp⁹ xp̄i videndū. Tercīo videamuſ.q̄uo hoc ſemē diuerſimode cadit. Qꝛ aliō cecidit ſecus viam. Ubi nota qꝛ vt di.theophilus nō dr̄ hic ꝙ ſemiator ſemīauerit ſec⁹ viaȝ vel ſupra petrā.vel int̄ ſpinas.ſȝ dr̄ ꝙ ſemē ſic diuerſimode cecidit. qꝛ verba dei in corda audientiū ſemīant̄. ſed quidā ſic ip̄m recipiunt ſicut granuȝ recipit̄ iuxta viā.qꝛ illō ꝯculcāt. Et quidā ſic recipiūt: ſicut ḡnū recipit̄ ſup lapides.qa in eis nō mittit radices. Quidā ſic recipiūt ip̄m ſicut ſemē recipit̄ int̄ ſpinas.qꝛ ſuffocat̄ in eis ⁊ non refert fructū. Quidā ſic ip̄m recipiunt.ſicut ſemē recipit̄ ī terram bonā ⁊ bene parā.qꝛ in talib⁹ multū fructificat verbum dei. Uel ſi dicat̄ ꝙ

directe ſicut in terrā bonā ſic ſecus viaꝫ
et ſupra petrā ⁊ inter ſpinas ſeminauit.
Dicendum ē ſicut di. card. ꝙ ſecus ē de ſe
minatore materiali ⁊ de ſeminatore ver
bi dei. q2 ille nunqꝫ ſeminat ſecus viam
vel ſupra petrā vl' int' ſpinas. q2 nō p̄t fa
cere. ꝙ via nō ſit via. ⁊ petra nō ſit petra
et ſpine nō ſunt ſpine. Sed verbū dei eſt
tāte virtutis ꝙ frequent' facit viā bonaꝫ
terrā. lapidē ꝯuertit in terram et ſpinas
euellit d' terra. eſa. lv. Sicut imber deſcē
dit d' celo et inebriat terrā ⁊ infundit eaꝫ
et germinare eaꝫ facit ⁊ dat ſemē ſerenti
et panē ꝯmedenti ſic erit verbū qd' egre
dietur de ore meo nō reuertetur ad me
vacuū. Et iō verbum dei: ⁊ in via ⁊ iu/
xta viā et ſupra petras ⁊ inter ſpinas et
vbiqꝫ eſt ſeminandū. math. xvi. Predi/
cate euangeliū oī crea. ¶ Notandū er/
go vt hic apparet ꝙ ſemē verbi dei q̄dru
plicē euentū hꝫ ⁊ q̄drupharā diuidit' ⁊ d'
q̄ttuor ptibus tres ꝑdunt'. ¶ P ¶ Et
ꝑut hic innuit' q̄ttuor ſunt impedimēta
ne verbū di fructificet in aīa hoīs ſemia
tū. ſ. ſocietas mundanoꝝ. q2 ꝯculcatuꝫ ē
ab hominibus. ꝑuerſitas inimicoꝝ. qa
volucres celi comederūt illud. ariditas
auditoꝝ. q2 natum aruit. qa non hēbat
humorē. ⁊ ſolicitudo terrenoꝝ. q2 ſimul
exorte ſpine ſuffocauerūt illud. ¶ Pri
mū impedimentū eſt ſocietas mūdano/
rū. Stare. n. tota die in plateis vbi audi
unt' diuerſa noua. Stare in foro ſeu apo
thecis vbi audiuntur diuerſa mēdatia.
Stare in curijs vbi audiunt' diuerſa ꝑ/
iuria et deceptōnes ſuffocat verbuꝫ qd'
homo de mane in p̄dicatōe audiuit. Et
hoc eſt qd' hic dr. ꝙ illud qd' cecidit ſecuſ
viā ꝯculcatū eſt ab hoībus ⁊c. Remedi
uꝫ ꝯtra hoc eſt fugere hoīes. Tre. iij. Se
debit ſolitarius ⁊ tacebit Unde arſeniꝰ
cogitans quō poſſet ſaluari audiuit vo
ceꝫ dicentē ſibi. Arſeni fuge homines ſi
vis ſaluꝰ fieri. Sen. Quotiens int' hoīeſ
fui minor homo redij. Quia ſicut bonꝰ
homo d' bono theſauro ſuo profert bo/
nū. vt ipſa veritas di. math. xij. ſic malꝰ
de malo profert malū. Sed vt dr. j. Joh.
v. Totus mundus in maligno poſitus
eſt. Et ideo ꝯuerſans cum mundanis ī
mundo non niſi malū ibi audire poteſt
Propterea angelus dixit loth. Gen. xix
In monte te ſaluum fac Et vxor eius q2
vertit ſe ad ciuitatem ꝯuerſa eſt in ſtatu
am ſalis. vt eſſet poſteris ī exempluꝫ cō/
monendi omnes q̇ volunt ſaluari qua/
tenus ciuitates relinquāt. nec vnq̄m ad
eas redire preſumant. Eſa. lij. Exite de
medio eius. Et apoc. xviij. Exite de illa
popule meus et participes ne ſitis. deli/
ciarum eius. ¶ Secundum eſt impedi
mentum peruerſitas inimicorum. quia
volucres celi comedebant illud. quod p̄
mo impedimento coniunctum eſt. quia
ex quo homo non curat verbuꝫ dei re/
condere in corde ſed dimittit illud diſco
opertuꝫ in auribꝰ ſuiſ. qd' tūc ē q̄ndo nō
facit clauſurā auribꝰ ſuis et a vanis no
uis ſuꝑuenīētibus ꝯculcat'. ⁊ tunc volu
cres celi. i. demones q̇ in hoc caliginoſo
aere ꝯmorant'. et ꝑ ipm̄ tanq̄m aues di/
ſcurrūt. ꝓpter qd' volucres celi dicunt'.
rapiūt vbū dei d' auribꝰ pctoꝝ ne credē
tes ſaluentur. ¶ Q ¶ Ubi nota ꝙ demo
nes maxīe inſidiant' vbo di ꝓpter duo.
Prio q2 ſciūt ipm ēē v'tutiſ maxīe. vt di
ctū ē ſupra. hebr. iiij. Uiuꝰ ē ſmo di ⁊ ef/
ficax ⁊ penetrabilior oī gladio ācipiti. et
ꝑtingens vſqꝫ ad diuiſioneꝫ aīe ⁊ ſpūs
ꝯpagū q̊ꝫ et medullaꝝ. Secūdo q2 ex eo
ſunt maxima damna ꝯſecuti. Nā ad v'
buꝫ aploꝝ totū mundū cui dñābantur
ꝑdiderunt et in ydolis nō ſunt ampliuſ
adorati. ſꝫ ꝑ vbuꝫ dei eoꝝ fuit deſtructa
cultura. Remedium cōtra hoc impedi
mētū eſt facere clauſurā omibꝰ ſenſibꝰ:

et abſcondere ſemē verbi in corde per fir
mā et iugē memoriā. Na3 terra que ē ſe
cus viā debet ſepeliri ⁊ abſcondi. ps. In
corde m. ab elo. t. vt. n. pec. t. lu. ij. Maria
aūt ꝯſeruabat om. ver. hec ꝯfe. in cor. ſu.
In cuiꝰ figura mādatū eſt in lege Leui.
xj. ꝙ animal nō ruminās eſſet immūdū.
nec de ipo poterat ſacrificiū fieri. Eſt eti
a3 remedium contra hoc ſignu3 crucis.
Aues enī aliquo ſigno vel formidine ar
centur in campis ne ꝯmedant ſemē. For
mido aūt demonibus ē ſignum crucis.
Propterea ſignamus nos du3 verbu3
in p̄dicatōe audimus. can. ix. Pone me
vt ſignaculū ſup cor tuū. Hic cadit exē
plū de illo iudeo de quo d. gre. ꝙ du3 ve
niret romā iacuit ď nocte in templo a
pollinis. et fecit crucē de lapidibus. et ia
cuit inter eos: et demoēs ď nocte nō fue
runt auſi tangere eū. ſ3 ſtati3 viſa cruce
diſpuerūt. ¶ Terciū impedimentū eſt
ariditas auditorū. q2 natum aruit. Gra
nū nanq3 ſup lapides ſeminatum adue
niente eſtu aret q2 non habet humorem
ps. Fiat ſicut fe. te. qď p̄. q̄3. euel. exa. Sic
multi deuote audiunt verbum dei ⁊ dū
in pace ⁊ pſpere viuūt deo confitent. ps
Confitebit tibi cū be. fe. e. ⁊c. Sed aliqua
tribulatōe infirmitatis vel paupertatis: ꝉ
alterius aduerſitatis adueniēte ſtatim
arent et p impatientia3 frangunt. Sicut
eī granū nō cognoſcit tempe humidita
tis ſed ariditatis. ſcil3 tempe eſtus. ſic ta
les tpe tribulatōis ꝯgnoſcuntur. Sicut
eni auru3 nō bene cognoſcitur niſi in ca
mino ignis. ſic homo non in pſperitate
ſed in aduerſitate cognoſcit. Eccli. ij. In
igne probatur auru3 ⁊ argentum. hoīes
vero in camino humiliatōnis. Et hoc ē
qď ſathan. d. dnō. iob. j. Nunqď iob fru
ſtra timet deum. nonne tu vallaſti eum
ac domū eius. Et ſubdit in eodē. c. Alio
qn mitte manū tuā ⁊ tange cuncta q̄ poſ

ſidet ⁊ tunc videbiſ ꝙ in faciē benedicat
tibi. Et ſimiliter dixit. ij. c. ꝙ tangeret car
nē eius. Remedium contra hoc ē adhe
rere crucifixo. q2 ď ipo tria flumina exe
unt tota3 terra3 virtualiter irrigantia. ſ.
flumen lacrimarum aque et ſanguis. q̄
adheſio fit per fidē ſpem ⁊ caritate3. No
enī hoc viciū ꝯtingit niſi ex defectu fidi.
ſpei ⁊ caritatis. Quicunq3 enī aridꝰ hu
mectari cupit p has virtutes adhereat
crucifixo. vt ſc3 credat dei filiū pro hoīm
ſalute in ligno ſuſpenſum. ſperet p ipſu3
crucifixu3 ſaluari. diligat ſup omnia tā
q̄m deum ipm filiu3 virginis crucifixū.
Propterea dicebat apls gal. ij. Chriſto
confixus ſum cruci. ſc3 p veram fide3 ſpē
⁊ caritatem. ¶ Quartu3 impedimētu3
eſt ſolicitudo terrenorū. q2 ſimul exorte
ſpine ſuffocauerunt illud. Non enī po
teſt dei verbum in hominꝰ ſolicitis ire
nor fructificare: quia verbum dei niſi at
tente et pfunde audiatur. non germiat
in aīma peccatoris. Sed tales non poſ
ſunt attente ⁊ profūde recipere verbum
dei. Cuiꝰ rō eſt. quia vt di. aug. Anima
magis eſt vbi amat q̄3 vbi animat. ¶ Et
quia tales nimis amant diuicias. ideo
magis ſunt extra circa diuicias congre
gandas et cuſtodiendas q̄m in eccleſia
vbi audiunt verbum dei. quia vt dicit
Mathei. v. Ubi eſt theſaurus tuus. ibi
eſt et cor tuum. Hic cadit exemplum de
quodam domino et eius ſeruo. Qui do
minus dum eſſet in eccleſia diebus do
minicis: non videbatur a clerico homi
nes incenſante. ⁊ ideo nō prebebat ei in
cenſum et eius ſeruus nō ſtabat ibi. ⁊ ta
men ab eodem clerico videbatur ibide3
et ideo incenſabat: vbi ipſum conſpice
bat. Et poſtea dominus confitebatur ꝙ
nunq̄3 in eccleſia mente ſtabat. et ſemp
eius ſeruus diebus dominicis ibi men
taliter ſtabat. q̄3uiſ cū pecoribꝰ foris eēt

qđ ds requirit. In cuiꝰ figura mãdatũ ē
in lege.leui.iij.q totus adeps interior ſp
offertur deo in ſacrificiũ qꝛ ds pater to
tã intẽtõem hoĩs in pdicatõe ꝛ in omni
bus bonis que facit requirit.puer.xxiij.
¶Prebe f.mi.cor t.m. Si enĩ oĩs ars et q
homo facit requirit totũ hoĩem. multo/
magis deus. Remediũ ꝯtra hoc ē ꝯſide
rare multiplices diuiciarũ defectus.naꝫ
nõ ſatiãt ſed ſitim immittũt Itẽ frequen
ter ſunt cauſa pditõnis corporis et aĩe
eccls.v. Vidi aliud maluꝫ ſub ſole.diui
cie ꝯgregate in malũ dñi ſui. Itẽ in mag̃
neceſſitate ſcꝫ in morte hoĩeꝫ dereliquũt
Debemꝰ etiaꝫ dei bonitatem conſidera
re que omĩbus puidet etiã inanimatis.
et irrõnabilibꝰ creaturis.math.vj. No/
lite ergo ſoliciti eſſe ꝛc. Cur ergo ita ſoli
citamur vbi ita pua vtilitas ꝛ fructꝰ taꝫ
exilis reperit.eccls.v. Qui amat diuici/
as fructũ nõ capiet ex ipĩs. Multa eniꝫ
incõmoda ꝛ nocumenta maxima inde
puenĩũt.vt infra patebit. Et ſic patꝫ d t/
bus ptibus ſeminis que pdunt ¶Quar
ta aũt pars ſeminis cecidit ĩ terrã bonã
.i.in corda bonoꝝ fideliũ.que ſunt para
ta ꝛ laborata p bonoꝝ opm exercitatõ/
nẽ ſunt purgata a malis herbis pctõruꝫ
per frequentẽ ꝯfeſſionem ſunt humecta
ta p ſpũſſancti ĩhabitatõeꝫ qui lacrimis
humida facit corda. ꝛ ſunt impinguata:
per virtutũ infuſionẽ.qui verbũ dei de/
uote ꝛ reuerẽt audiunt. ꝛ ideo in ipĩs af
fert fructũ centuplũ.i.multũ fructũꝫ ꝛ p/
fectum. Centenarius eniꝫ numerꝰ perfe/
ctõneꝫ deſignat. qꝛ vltra ipm non it. Et
quia ꝯſtat ex decies.x. Denarius enim
numerus ſilr pfectõem deſignat. ꝛ ſic de
cẽ partes centũ oẽs ſunt perfecte.math.
aũt.xiij.dr. Et attulit fructũ aliud centeſi
muꝫ aliud ſexageſimuꝫ.aliud triceſimũ.
vt ſicut ſemen perditũ triphariã eſt diui
ſuꝫ.ita ſemen fructificans tripliciter di/
uiditur. Boni enĩ fideles in triplici ſta
tu ꝯſiderant. Nã quidã ſunt incipiẽtes
quidã pficiẽtes et quidã perfecti. Vel q
dam ſunt in matrimonio.qdaꝫ in vidu/
ali ꝯtinentia. ꝛ quidã in virginitate per
fecta. Primi referunt fructũ triceſimuꝫ
ſecũdi ſexageſimũ.et tercij centeſimũ.ſcꝫ
qui implent nõ ſolũ precepta ſed etiã ſu
paddũt ꝯſilia. Iſta bona terra perfectiſ/
ſime fuit beata virgo et attulit fructũ cẽ
teſimũ ſexageſimuꝫ et triceſimũ. Quia ꝛ
virgo ꝛ vidua ꝛ nupta fuit. ꝛ omĩa con/
ſilia ĩpleuit. Et ſic ptꝫ primũ ¶ Secũdo
diſcipuloꝝ interrogatio de parabole ex
planatõne ſubiungit. qꝛ diſcipuli ſicut ꝛ
ceteri de turba non intellexerũt parabo
lã hanc.et ideo cũ ieſus dimiſiſſet turbaſ
ꝛ rediſſet domũ. et eſſet ſingularis cũ di
ſcipulis.vt dr math.xiij. interrogauerũt
eũ vt ediſſeret eis ſimilitudinẽ iſtam et ĩ
tellectũ eis oſtenderet. Vbi hẽmus exẽ
plũ que nõ intelligimus inttrrogare de
bere ¶Conſequẽter tercio ieſus oſtẽdit
cauſaꝫ quare quibuſdã in parabolis lo
queret.et quibuſdã dei miſteria reuela
ret dicens. Vobis datuꝫ eſt noſſe miſte
riũ regni dei. Quaſi d. Ido coraꝫ turbis
parabolã ppoſitam non expoſui. qꝛ me
ritum eorũ nõ exigit. qꝛ ꝛ ſi aure audiũt
corde tamẽ nõ credũt qđ audiunt. Vos
aũt tales nõ eſtis. Et iõ vobis expono.
qꝛ vobis eſt datum noſſe miſteriũ regni
dei.i.ſecreta ſacre ſcripture.que regnum
dei dr. qꝛ regnum di docet et in ea regni
iuſticia continetur et gloria. Ceteris au
tem que foris ſunt vt dr math.iiij.i. qui
neqꝫ intrant per fidem: neqꝫ curant co
gnoſcere veritatem in parabolis ſupple
occultandum eſt miſterium regni dei.
Lucas. Auferetur a vobis regnum dei.
id eſt ſacra ſcriptura.et dabitur genti fa
cienti fructꝰ eiꝰ. Et quare hoc vt videtẽſ
.i.videre ꝛ ĩtelligere ſe putãteſ nõ videant

ſm veritatē et audiētes v̄ba non intelli
gāt intellectū eoꝝ. Iſtud ăt vt cauſatiuū
ē. ſ3 nō cauſat̄ ex ip̄robitate doctoris. ſiue
dn̄i. ſ3 ex malicia ⁊ indignitate eorū. ſap.
.ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. Ex pte er
go eoꝝ ponit̄ cauſatiue. ex pte v'o dn̄i p̄
miſſiue. eſa. vj. Exceca cor ꝑpli hui⁹. i. exce
cari pmitte. In hoc etiam miſericorditer
agit cū eis. q2 ſi ↄgnoſcerēt nō tamē ꝑpt
hoc bene agerēt. ro. j. Qui cu3 cognouiſ
ſent deū nō ſicut deū glificauerūt aut gr̄
cias egerūt. Si ergo cognoſcerēt ⁊ male
agerēt magis peccarēt. lu. xij. Seru⁹ qui
cog. vo. do. ſui ⁊ n. fa. pla. v. m. Uel vt vi
dētes foris hūanitatē nō videāt. i. nō co
gnoſcāt intus diuinitatē. Et vidētes fo
ris mirabilia. nō videāt itus v'tutē diui
nā opantē. Itē audiētes foris verbū nō
intelligāt interius ſpūalē ſenſum. Et ſic
p3 ſcd'3 et terciū. ¶ Quarto pabola ipa
a xp̄o p ordinē aperit̄. Et hoc ē. Eſt autē
hec pabola. i. talis eſt intellectus iſtius
pabole. Q2 ſemē eſt verbū dei. p qd' hoi
nes regenerāt in filios di. et i q̄ electi cre
ſcūt ⁊ multiplicant̄. Io. i. Dedit e. p. fi. d.
fi. ⁊c. act. vj. Numerus aūt fideliū creſce
bat. ſc3 p verbū p̄dicatōis. Qd' ăt ſec⁹ vi
a3 hi ſunt. i. p ſemē qd' cecidit ſec⁹ viā itel
liguntur hi q̄ audiūt. deide venit dyabo
lus. ⁊c. nā q̄ ſupra petrā. i. hi ſūt q̄ intelli
gūt̄ p petrā ſupra q̄m cecidit ſemē. Qd' ăt
in ſpinas cecidit. hi ſunt. i. p. ſemē qd' ceci
dit inter ſpinas intelligunt̄ hi. ⁊c. ¶ Et ſic
p3 q̄ hec expoſitō eſt breuis ⁊ apta. et iō
ꝑpter honorē dn̄i nihil addam⁹ vel mi
nuam⁹. puer. xxx. Ne addas q̄cq̄3 v̄bis
illi⁹. Et glo. hic d. Nota hāc p̄mā eſſe pa
bolā. q̄ cū interp̄tatōe ſua poſita ſit. et ca
uendū ē vbicūq3 domi⁹ introgat⁹ a diſci
pulis ſuis ſmones ſuos diſſerit ne vl' ali
ud vl' pl⁹ velim⁹ intelligere q̄m ab eo ex
poſitū ē. Aliud ăt vl' pl⁹ d. i. ↄtrariū vel
ſupfluū. Supfluū ăt nō dr̄. q̄cq̄d ad fide

liū vtilitatē cedit. Ideo ăt hāc pabola3 p
ſeip̄m dignat⁹ ē exponere. vt ſe figurate
loq̄ inoteſceret ⁊ reꝝ ſignificatōes etiā i
his q̄ exponere volunt q̄rēdas eſſe doce
ret. Et q2 ip̄e hoc non expoſuit. ſc3 q̄re di
uicie p ſpinaſ. ſignificent̄ cū ille delectēt.
et iſte pungāt. iō hoc ſolū in hac pte q̄ra
mus. ¶ R. ¶ Notandū ergo q̄ diuicie
dicunt̄ ſpine. q2 q̄ntū ad q̄nq3 ſpinis cō
pātur. Primo dicunt̄ ſpine rōe pūctōiſ.
Nā ſpine ſub folijs habēt aculeos de q̄
bus pūgunt. Sic diuicie ſub folijs mū
dane glīe mentē tripliciter pungūt. ſ. p la
borē in acq̄rendo: p timorē in ↄſeruādo
et p dolorē in pdendo. Gre. Diuicie ſpi
ne ſunt q2 cogitatōnū ſuaꝝ pūctōib⁹ mē
tē lacerāt: ⁊ cu3 vſq3 ad peccatū ptrahūt
q̄ſi inflicto vulnere cruētāt. Et q2 diuicie
ſub folijs mūdane glīe pūgūt. iō a dn̄o fal
laces diuicie vocātur. Nā hoīes fallunt
q2 pmittūt abūdātiā. ⁊ imittūt penuria3
⁊ ſiti. lu. j. Diuites dimiſit inanes. Pro
mittūt q̄dē q̄etē ⁊ dant inq̄etudinē. eccl'ſ
v. Saturitas diuitis nō ſinit eu3 dormi
re. Hic cadit exēplū de illo paupe q̄ tota
die cātabat ⁊ p⁹q̄3 īuenit marſupiu3 ple
nū denarijs nō cātauit pl⁹. ¶ Scd'o rōe
veſtiū laceratōis. q2 ſicut itrans ſpinas
nō p̄t veſtes ſuas illeſas ſuare: ſic diui
cie hoīs ſecū ↄuerſantis lacerāt veſtem
interiorē ſc3 veſtē v'tutū. Sene. Diuicie
ip̄m cor lacerāt. q̄ ſi aliter extrahi nequi
rēt ip̄m cor auellendū eſſet. Abac. ij. Ue
q̄ multiplicāt nō ſua ⁊ ſubdit̄. Nūq̄d nō re
pēte ↄſurgāt q̄ mordeāt te ⁊ ſuſcitabunt̄
q̄ lacerabūt te. Tercō rōe latitatōis. Nā
ſub ſpīs latitāt ſpētel ⁊ ſepē tāgētel mor
dēt. eccl'ſ. x. Qui diſſipat ſepem morde
bit eū coluber. ſic ſpētes īfernales ſub di
uicijs ſe abſcōdūt: ⁊ ibi laq̄oſ tēdūt ⁊ ho
mib⁹ iſidiant̄. j. thi. vj. Qui volūt diuiteſ
fieri incidunt in temptatōem ⁊ in laque
um dyaboli. ¶ Quarto rōe ligatōis.

Spine eim ita ꝯplectunt̄ et ꝯſtringun-
tur ad inuicē vt vix poſſint ab inuicez ſe
pari. Sic diuicie ita ligant: et ꝯſtringūt
affectū hoīs. vt vix poſſit eaſ excutere. iō
xp̄c dixit. luc. xviij. Quaz difficile q̄ pecu
nias habēt intrabūt in regnum dei. Et
iō q vult pfectus eſſe. vē. om. q̄ ha. ꝛ det
paup. vt dꝛ math. xix. ¶ Quinto rōe nut
tōis. Nā ſicut ſpine ſunt materia ignis
et pabulū. ſic diuicie ſunt materia et pa-
bulū cupiditatis que ignis ē infernalis.
eſa. xxxiij. Spine ꝯgregate igne ꝯburen
tur. Jac. v. Diuicie vrē putrefacte ſunt.
et erugo eoꝝ erit vobis in teſtimonium
et mādúcabit carnes veſtras: ſicut ignis
Et nota ꝙ diuitijs duo adiungit. ſcꝫ ſoli
citudinē et voluptatez. qꝛ hec duo mala
diuicias comitant̄. et ſic patꝫ totum.

¶ De epl'a. Sermo. XXIX

LIbenter ſuffer-
tis inſipiētes cū ſitis ipi ſapiē
tes. ij. coꝝ. xj. Jſta epl'a valde
magna eſt. ꝛ q̄ztitate verboꝝ ꝛ pondere
ſententiaꝝ. nec paucis verbis valet aliq̄
ten⁹ explicari. Nā ſeminatoꝛ iſte beatiſ
multa in ea ſemīat fidelibus ſalubꝛiꝫ col
ligenda. Jn qua quidez epl'a ſummarie
q̄nqꝫ facit. Prio. n. oſtēdit ꝙ mūdani mī-
ſtros eccie diſculos atqꝫ malos q̄ꝫ ſapiē
tes ꝛ bonos libenti⁹ amplectūtur Jn pn̄
cipio epl'e. Scdo oſtēdit ꝙ boni miniſtri
et veri ſerui xp̄i multos laboreſ ꝛ aduer
ſa in pſenti ſeculo patiunt̄ ibi. Jn labori-
bus plurimis. Tercō oſtēdit de quo et ī
quo in hac vita pfecti hoīeſ gloriant̄ ibi
Si glīari opoꝛtet q̄ īfir. m. ſunt. glābor
Quarto oſtēdit ꝙ deus q̄ndoqꝫ ſeruis
ſuis pmittit euenire aduerſa. vt in hūili
tate et gratijs conſeruent̄. ibi. Et ne ma.
reue. exto. m. da. ē m. ſti. car. ꝛc. ¶ Quinto
oſtēdit ꝙ deus iterdū ſeruos ſuos non
exaudit ad votū. vt ad ſalutis bonuꝫ ex
audiant̄. ibi. Propter qd̄ dominū roga
ui. Primo ergo oſtēdit corinthios ꝛ in
pſona eoꝝ mūdanos libentius ꝛ patien
tius miniſtros diſculos ſuſtinere q̄m ſa
piētes ꝛ bonos. Et hoc ē qd̄ di. O corin-
thi ꝛ o mūdani libenter ſuffertis inſipiē
tes miſtros et pſeudo apl'os in opibus
ſuis in ꝯgruis atqꝫ malis. cū ſitis ipi ſa-
piētes. i. eſſe debeatis. exēplificat. d. Su-
ſtinetis enī quadā mala patia ſi quis ex
libertate q̄ eſt in xp̄o in ſeruitutez. ve. le.
vos redigit. i. reducit. Contra q̄s gal. iiij
State et iteꝝ nolite iugo ſuitutis ꝯtine
ri. Jtē ſuſtīetiſ ſi q̄s duoꝛet. i. vrā tq̄ꝫ duo
rans ſubito ꝯſumit. math. xxiij. Qui de
uorāt domoſ viduaꝝ ſub obtentu ꝓlixe
orationis. Jtē ſuſtinetis ſi quis accipit
blande ꝛ paulatī ꝓcurādo vt ei poꝛriga
tis manū dando. Ab iſta acceptōe etiā
dicunt̄ accipitres. Talis acceptō oīno ſi
ne rapina nō eſt. gꝛe. Aues que rapiunt
accipitres dicunt̄ Unde paul⁹. Si quiſ
accipit. Si. n. in accipiēdo malū nō eſſet
et q̄dāmō rapina ſcriptura non diceret.
Jgnis deuoꝛabit tabernacula eorū qui
munera libent̄ accipiūt. iob. xv. Hoc eſt
valde ꝯtra q̄ſtuarios hoſpitalariorū et
templarioꝝ qui p oēm modū et p phas
et nephas pecuniaꝫ extoꝛquere nitunt̄.
et tamen mundus ſuſtinet eos ꝛ libenti
us dat eis q̄m ſanctis viris veris mini-
ſtris chꝛiſti. Unde hoc per omnia veri-
ficatur modo apud xp̄ianos. ¶ Jtem ſu
ſtinetis ſi q̄s extollitur d̄ bonis :que nō
habet ſe iactando. et vobis ſuperbe lo-
quendo ꝛ dn̄ando. Contra quos. Eccl'.
xxxij. Rectorē te poſuerūt noli extolli. ſꝫ
eſto illis q̄ſi vn⁹ ex illis. Jtē ſuſtinetis ſi
q̄s ī faciē voſ cedit Jn faciē cedē appellat
ī pſētia oppbꝛiū īferre. glo. nō. appello ī fa
ciem cedere niſi ignobilitatez vobis obi
cere. ¶ Obijciebant eniꝫ pſeudo apoſto
li corinthijs ꝙ ignobiles erant et non

de genere abrae Et hoc ē qđ ſubdit. Se
cūdū ignobilitatē dico.i.dico illos vos
cedere in faciē dū ignobilitatē vobis im
pperāt q̄ſi noſ veri apl̄i infirmi fuerim⁹
in hac pte.i.nō poſſemus de genere car/
nis gl̄ari ſicut ipi. Sȝ falſuȝ ē q꞉ veri mi/
niſtri xp̄i ſunt nobiliores omnibus aliſ
q꞉ filij ſunt regis eterni.iob.j. Dedit eis
po.fi.di.fi. Sunt etiā filij abrae.q꞉ ex fidē
abrae ſunt et opa abrae faciūt.⁊ cū fideli
abraā benedicent.vt d.apoſ.ad gal.iij.
Erat etiā ſm car.d tribu beniamin apl̄s
Et iō de tribu abrae. Unde etiā ſm car/
nē nō poterāt illi pſeudo apl̄i ſupra pau
lū gl̄ari. Et hoc eſt qđ ſubdit. In q.i.ī q̄
et de q̄ nobilitate q̄s illoꝝ audet gl̄ari.
hoc tamē in inſipientia dico q̄ntum ad
materiā gloriandi.neqȝ ei mihi neqȝ eis
eſſet gloriandū in hoc. ſed nō q̄ntū ad fi/
nem ex pte noſtri.q꞉ bono fine hoc dico
vt oſtēdā illos nō eſſe nobis p̄ferendoſ:
ppter generis nobilitatē.gre. Iuſti ⁊ p/
fecti gloriā laudis fugientes ⁊ animarū
lucra q̄rentes. aliq̄ndo v̄tutes ſuas p̄di
cant.nō vt ipi apud hoīes oſtēſione ſua
pficiāt ſed alioꝝ puideāt vite.cū exēplo
ſuo eos ad vitā ſpūs trahūt. Et ꝙ ipi de
nullo ſupra me poſſunt gl̄ari.patȝ q꞉ he
brei ſunt lingua ⁊ natōe ⁊ ego ſil̄r. Iſrae
lite ſunt.i.de pp̄lo iſrael ⁊ ego ſimilit̄. Se
men abrae ſunt.i.de abraā nati.et ego ſi
milit̄. Miniſtri xp̄i ſunt de facto ⁊ nō d
iure.q꞉ vſurpant ſibi officiū ſicut q̄ſtua/
rij officiū p̄dicatōis. Oſee.viij. Ipi reḡ/
nerunt et nō ex me. Et ego ſimilit̄ ſum le
gitim⁹ miſter xp̄i.et nō vſurpo mihi offi
ciū p̄dicatōis.q꞉ a xp̄o ſum vocatuſ. ⁊ iō
ſum ego magis miniſter xp̄i q̄ȝ ipi q̄ȝuiſ
nō deberē me de hoc collaudare. et hoc
ē qđ ſubdit. Ut minus ſapiēs dico pluſ
ego.i.magis ſuȝ ego miſter xp̄i q̄ȝ ipi Et
ſic pȝ p̄mū. Scđo oſtēdit ꝙ boni miſtri
et veri ſerui xp̄i multos labores ⁊ anxi/
etates. ⁊ multa aduerſa patiunt̄ in vita
iſta. Et hoc ē. In laborib⁹ plurimis.ſup.
fui ego.et mei ſimiles. ſil̄r fui in carceri/
bus abundanti⁹ q̄m pſeudo apl̄i.et ego
ſil̄r fui in plagis etiā ſupra mođ ⁊ ī mor/
tibus frequēter.i.ī piculis ducentib⁹ ad
mortē ſil̄r fui. Q꞉ vt dr.ij.thi.iij. Omēſ q
pie vo.vi.ī xp̄o ie.pſe.pa. Mali āt pfici/
ent in peius errātes ⁊ ī errorē mittētes.
act.xiiij. Per multas tri.o.nos itra.ire.
dei. Cōſeq̄nter qđ dixerat de plagis ī ge
nerali ⁊ mortib⁹ exēplificat in pticulari
d. A iudeis q̄nquies q̄dragenas pcuſſi/
ones vna pcuſſione min⁹ accepi.i.xxxix.
tanq̄ȝ malefactor. Sicut ī lege mādaba
tur.deu.xxv. Pro menſura peccati erit
et pla.mō⁹. Ita dūtaxat ꝙ q̄dragenariū
numeꝝ nō excedat. Et dicit glo. ꝙ vnuȝ
ictum dimittebāt.d .xl.plagis ne imiſeri
cordes viderent̄. Excuebāt enī aplm ⁊ li
gabāt et ſic.xxxix.plagas cū duris flagel
lis inferebāt.ſicut malefactorib⁹ fiebat.
Sicut etiā factū fuit xp̄o ad colūnā liga
to. Itē ter virgis ceſus ſuȝ.ſcȝ a gentibuſ
act.xvj. Magiſtratus ſciſſis tunicaſ eoꝝ
iuſſerūt eos v̄gis cedi. Item ſemel lapi
datus ſum. Act.xiiij. Lapidantes pau/
lum extraxerunt eum ante ciuitatem exi
ſtimantes eum eſſe mortuum. Conſeq̄n
ter exēplificat q̄uo fuit ī mortib⁹ frequēt
d. Ter naufragium feci.i.ſuſtinui rupta
naui ī mari ⁊ nō tantū ter naufragiuȝ p
tuli.imo nocte ⁊ die ī pfundo maris fui.
ſcȝ rupta naui et dī ḡcia ptegente euaſi.
Unde.d.hay. Nō eſt ampli⁹ mirandūȝ
petꝝ ſup vndas maris infuſis veſtigijs
āmbulaſſe q̄ȝ pauluȝ nocte ac die in profū
do maris fuiſſe et domino protegente
ad terram liberum pueniſſe. Et rurſum
Qui ſeruauit ionam ī ventre ceti etiam
militē ſuū egregiuȝ in mari conſeruauit
Item in itineribus fui ſepe.imo q̄ſi totū
mūdȝ circuiuit apo.p̄dicādo euāgeliū xp̄i

Ro.xv. A.hirl'm per circuitū vſq; illiri/
cū repleueri euāgeliū xpi. Conſequenter
ampli⁹ exēplificat idē.ſ.quō fuit in mor/
tibus frequent. In piculis fluminū.ſcʒ
fui.et in piculis latronū volētiū me occi
dere piculis ex genere.id ē ex gente mea
Actu.xxiij. Collegerūt quidam ſe ex iu
deis ⁊ deuouerūt ſe dicētes.neq; mādu
caturos neq; bibituros: donec occide/
rēt paulū. Erāt aūt pluſq; quadraginta.
qui hanc ꝯiuratōem fecerāt. Periculiſ
ex gentib⁹ ꝓpter deſtructōeʒ ydolorū.et
aſſertionē vnius dei.act.xix. Concitaue/
rūt dimetri⁹ argētari⁹ ⁊ qui cū eo erāt ar
tifices ſeditōeʒ dicētes. Magna dyana
ephesioꝝ. Periculis in ciuitate ex ꝯmo
tōne illarū ꝯtra me.act. Diuiſa eſt mul/
titudo ciuitatis et quidā erāt cuʒ iudeiſ
quidā cū aplis. In ſolitudine a beſtijs ⁊
ſerpentibus.Act.xxviij. Uipera inuaſit
manū eius. Periculis in mari a piratiſ
et fluctibus. Periculis in falſis fratrib⁹.
ſcʒ hereticis q ſimulāt ſe xpianos ⁊ ſunt
pſecutores eoꝝ.gal.ij. Propt ſubintro/
ductos falſos fratres: qui ſubintroierūt
explorare libertatē nrām quā hēmus in
xpo ieſu. ¶ Moraliter ad edificatōem
nrām.nota q octo ponit genera piculo
rū corpaliū octo picula anime ſignificā/
tia ¶ Primū ē piculū fluminū.i.carna
liū voluptatū que hoīes in aquis ꝯcupi
ſcentie demergunt.qd̄ figuratū ē in eo q
pharao.i.dyabolus oēs puulos hebreo/
rū in flumē ꝓijci mādauit vt pʒ.exo.j. Et
iō deus oēs voluptuoſos prime etatis
in aquis diluuij ſubmergi mādauit Cō/
tra hoc piculū eſt tpantia q̄ hʒ ſubmerſi
onē voluptatū cauere. ¶ Scōm ē picu
lū latronū.i.tēptatōnū occultaꝝ dyabo
li.qui a dextris et a ſiniſtris nobis inſidi
atur et in angelū lucis ſe tranſfigurat vt
di.apl's.ij.coꝝ.xj. Contra hoc piculuʒ eſt
prudentia.que habet cauere picula in p

lio ſpūs math.x. Eſto pru.ſic.ſer. Terciū
piculū eſt ex genere.i.amore parētū ⁊ ꝓ/
pinquoꝝ q nō curāt animā pire imo ip/
ſaʒ frequētius faciūt pire.mich.vij. Ini/
mici hoīs do.eius. Propt qd̄ dixit doī
nus abrae. Egredere de terra tua.⁊ d̄ co/
gna.t.⁊ de domo pris tui gen.xij. Cōtra
hoc piculū ē obedientia qua homo obe
dit deo omnibus alijs ꝯtemptis.⁊ ipm
ſequit.math. Ecce reliquim⁹ oīa ⁊ ſecuti
ſum⁹ te. ¶ Quartū ē piculū ex gentibuſ
.i.odiuʒ inimicoꝝ.quo nō pcit iniurias
imo vellet inimicū ſuū occidere.j.ioh.iij
Qui odit fratrē ſuū homic.eſt. Contra
hoc piculū eſt caritas dei ⁊ ꝓximi.q̄ ho/
mo ꝓpter deū diligit etiā inimicuʒ.mat.
v. Diligite inimicos vrōs. ¶ Quintuʒ
eſt periculū in ciuitate.i.cupiditates: q̄ī
mercatōibuſ ciuiū exercent Un⁹quiſq;
eni nitit aliū dcipere.hiere.ix. Unuſquiſ
q; a ꝓximo ſuo ſe cuſtodiat.⁊ in oī fratre
ſuo nō hēat fiduciā.q2 oīſ vir ſupplantāſ
ſupplātabit et oīs amicus fraudulēter in
cedet et vir fratrē ſuū deridebit. Contra
hoc periculū eſt iuſticia.q̄ hō reddit vni
cuiq; qd̄ ſuū eſt. Ro. Reddite omnibuſ
debita.cui tbutū tributuʒ.cui honorem
hōrē.cui vectigal vectigal. Sextuʒ peri/
culum eſt in ſolitudine: id eſt in accidia
clauſtraliū qui ſeruiciuʒ dei accidioſe ⁊
cuʒ triſticia faciūt reſpicietes retro poſt
q̄ʒ ad aratrum miſerunt manuʒ. ſimiles
filijs iſrael. qui poſtq̄m de egipto exie/
rant redire cupiebant.et frequenter vel
lent propter ipſam accidiam mori.
Quod figuratuʒ eſt in eo q helyas iuit
in deſertum .et ex triſticia obdormiuit
ſubter vnam iuniperum et petiuit ani/
me ſue vt moreretur vt patet.iij. Reguʒ
xix.caplo. Contra hoc periculum ē alia
virtus. ſcilicet gaudium et leticia ſpiri/
tualis. Philip.iiij. Gaudete in domio
ſp iterū di.gau. ¶ Septimū periculū eſt

in mari id eſt ī piratis et fluctibꝰ maris
ꝑ quos deſignantur oppreſſiones ⁊ rixe
magnoꝝ q̄ totā cōcordiā ꝯturbāt ⁊ pau
peres depredātur Contra quos dicit io
hānes baptiſta Neminē ꝑ calumniā cō
cutias ⁊ ꝯtē.eſto.ſti.ve.luc.iij.Cōtra hoc
ꝑiculū eſt pax et cōcordia ro.xij.Si fieri
poteſt qđ ex vo.ē cū.o.ho.pa.h ¶ Octa⸗
uū ꝑiculū eſt in falſis fratribꝰ id eſt ypo⸗
criſi hereticorū qui ſimulāt ſe fratres.et
ſub veſtimētis ouiū cupiūt agnos xp̄i d
uorare vt lupi.mat vij.Attēdite a falſis
ꝓphetis qui.ve.ad vos in veſt.oui.intri
aūt ſunt lu.ra.Contra hoc ꝑiculū ē veri⸗
tas fidei et doctrine vt hō in vera fide ⁊
doctrina ꝯſiſtat ⁊ omni ſpūi nō credat.j.
ioh.iiij.Nolite omni ſpūi credere.ſꝫ pro
bate ſi ex deo ſpūs ſit.¶ Deinde cū dicit
in labore ⁊ erūna oſtendit ꝙ ſerui dei nō
ſolū habēt labores ⁊ penas aſſumptas
et inflictas.ſed etiā ex natura ꝯtractas
d.In labore ſup.fui ex natura ꝯtracta.⁊
erūna qui eſt quidā morbꝰ ⁊ q̄ſi ſenſuū
ꝯtabeſcētia quā homo ex natura corru⸗
pta habet.ſap.ix.Corpꝰ qđ corrumpit ag
grauat aiam et deprimit terrena inhabi
tatō ſenſuꝫ multa cogitātē.Itē in vigi⸗
lijs m̄ltis ſup.fui.q2 aliq̄ndo ꝓtrahebat
ſermonē vſqꝫ ad mediā noctē.vt pꝫ.act.
xx.Uel laborabat manibꝰ ꝑ victu q̄tidi⸗
ano.vt gratis euangeliū ꝑdicaret ⁊ nul⸗
lū grauaret.ij.theſ.iij.Neqꝫ panē gratis
māducauimus ab aliquo.ſꝫ in labore et
frigore ⁊ fatigatōe nocte et die opantes
ne quē veſtrū grauaremꝰ ¶ Itē fui in fa
me et ſiti et in ieiunijs multis et in frigo
re et nuditate.Sꝫ ꝯtra d2 in ps.Nō vi.
iuſ.dere.nec ſe.eius.que pa.Et math.vij
Primū querite regnū dei.et iuſ.e.h.oia
adi.vo.Soluit gre.in moralibꝰ exponēſ
hūc locū d.Sācꝰ qui mente ſup mentē
rapit paup inopia nō āguſtiatur oppreſ⸗
ſus nihil patit.Et licet verū eſt ꝙ vere iu

ſtus aliq̄ndo patiat defectū tpaliū.ipſe
tamē defectus ē illi loco deliciarū Dein
de cū di.Preter illa que extrinſecus ſūt
oſtēdit ꝙ ſerui dei miniſtri xp̄i:nō ſolū
habent penas ⁊ labores exteriores tam
aſſumptos q̄ꝫ afflictos.ſed etiā habēt an
xietates interiores in ſolicitudīe ⁊ ꝯpaſ
ſione fideliū d.Preter illa q̄ extrinſecuſ
ſunt.i.preter illa q̄ ſuſtineo exterius ī cor
pore vrget me magis qđ intrinſecus ē in
mente.i.ſolicitudo oīm ecciaꝝ.i.quā ha⸗
beo de oībꝰ eccleſijs ꝑ eis orando.ipſas
docendo.ipas ordinādo.⁊ omnibꝰ ꝯpa⸗
tiendo.De ꝑmo ad ephe.iij.Huiꝰ rei g̃
cia flecto genua mea ad pa.do.no.ie.xp̄i
vt det vobis ſm̄ diuicias glē ſue habita
re xp̄m ꝑ fidem in cordibꝰ veſtris in cari
tate radicati ⁊ fūdati.De.ij.act.xxij.nō
ſubterfugi quo minꝰ annunciare vobiſ
ōne ꝯſiliū dei.De tercō.j.cor.xiiij.Oia
honeſte et ſm̄ ordinē fiant in vobis De
quarto exemplificat hic d.Quis īfirma
tur in fide vel in virtute aliq̄.⁊ ego non
infirmor.i.de illo ſicut de meipo nō do⸗
leo.Quis ſcandalizatur in aliquo ⁊ ego
nō vror igne zeli ⁊ caritatis.¶T ¶ In
fine iſtius ſecundi mēbri nota ꝙ ꝓpt de⸗
cē deus iuſtos affligit ⁊ affligi ꝑmittit.
Primo vt purgentur a puluere vel ru⸗
bigine peccatorū.Luc.xxij.Simon ecce
ſathā expetiuit voſ vt cribraret ſicut tri
ticum.greg.Qđ flagellū grano.qđ lima
ferro.qđ fornax auro hoc facit tribulatio
viro iuſto.Secūdo vt nō adhereāt ter⸗
renis ⁊ deſiderio mundanoꝝ.q2 ſi adhe
rent terrenis amittunt pulcritudineꝫ et
ſaporē.quia duꝫ terrenis ꝯglutinantur
terrena ſapiunt.ps.Conglutinatꝰ eſt in
terra venter ¶ Si ergo cor hōis aduolꝫ
et cogitet de terrenis.nō tamē dēt adhe⸗
rere ſꝫ cito ad ſe redire.hoc aūt maxime
habet facere tribulatō.q2 q̄ndo hō tribu
latur nec in mūdanis inuenit requiem.

anhelat ad deū. in quo credit ſe requiez
inuenire. Aug. Feciſti nos dn̄e ad te. et i
quietū cor noſtꝝ niſi requieſcat in te. vn
de Gen. viij. dr̄ d̄ colūba ꝑ quā vir iuſtꝰ
intelligit ꝙ cum non inueniſſet pes eius
vbi quieſceret reuerſa eſt ad archā Ter
cio vt non corrūpant̄ in delectatōibꝰ ꝛ q
ete bonoꝝ. Aqua eniz putreſcit niſi mo
ueatur. hiere. xlix. Requieuit moab in fe
cibus ſuis. non eſt transfuſus de vaſe in
vas. Sic eni corruptus ē dauid tp̄e qui
etis et pacis. q tp̄e aduerſitatis cōſerua
tus ē illeſus. ¶ Quarto ne extollant̄ in
magnitudine gratiaꝝ ꝛ donoꝝ. Et hoc
innuit hic aplš d. Et ne mag̃ re. exto. ꝛc̄.
Quīto vt magis illuminētur in cogniti
one veroꝝ. Eſa. xxviij. Et tantūmō ſola
vexatio dabit intellectuz auditui. hiere.
Per omē flagellū et doloreꝫ erudieris
hirlm. Unde melius cognouerunt apli
xp̄m in aduerſis. dū ab eo ſep̄ati fuerāt.
q̄z in p̄ſperis dū eū p̄ſentē habuerunt.
Sexto vt augeat̄ in eis grā ꝛ glā p̄mioꝝ
Et hoc innuit̄ hic cū dr̄. Uirtus in infir
mitate p̄ficit̄ Nam di. hiero Sicut ignis
dū flatu p̄mit̄ creſcit ſic duz iuſti p̄munt̄
aduerꝰ creſcūt in meritiſ. ps Dū ſupbit
impius in affligēdo incendit̄ paup in ca
ritate creſcendo. Quod figuratū eſt in
eo qđ ſcriptura refert ꝙ ſalomō corona
tꝰ eſt in regē in gyon. iij. reg. j. qđ interp̄
tatur luctatō. et ſignificat tribulatōem ī
qua opus ē lucta vel patiētia. Sic affli
ctus eſt thobias ꝛ iob. ¶ Septimo vt ve
locius gradiāt̄ ad regnū celoruz. Sicut
eni equꝰ calcaribꝰ punctus velociter cur
rit ad brauiū. ſic iuſti vite p̄ſentis malis
puncti ad deū ire cogunt̄. Gre. Mala q̄
hic nos p̄munt ad de. i. c. hiere. xxvj. Sti
mulator ab aquilone veniet ei. ¶ Octa
uo vt peccatores ad cogitandū qđ d̄ eis
fiet excitent̄ ſi iuſtis irrogant̄ tot genera
aduerſoꝝ. puer. xj. Si iuſtus in terra re

cipit q̄ntōgis ipiꝰ ꝛ peccator. lu. xxiij. Si
in viridi hoc faciūt. in arido qđ fiet. id ē i
ſiccis ab humore grē. j. pe. iiij. Si iuſtus
vix ſaluabitur impiꝰ et peccator vbi pa
rebit. ¶ Nono vt flagella nō ſp̄ venire
putentur ex merito peccatoꝝ ſicut dixe
rūt amici iob. Recordare inq̄unt q̄s vn
q̄z innocens perijt. iob. iiij. Et ideo ipſe
oſtēdit ꝙ nō ꝑpter demerita ſua ipſe fla
gella patiebatur. Unde ait. Non pecca
ui ꝛ in ama. mo. oc. m. in eodē. xvij. Glo.
Culpā nō feci et flagella recepi. Si. n. ſp̄
ꝑpter demerita flagella irrogarent̄. tūc
omnē flagellatū hoīes ꝯdemnarēt. ꝛ ab
omiarent̄. ſicut abomīant̄ ſuſpenſuz. qđ
eſſꝫ materia multoꝝ maloꝝ. ¶ Decimo
vt minores vidētes maiores meritis et
dignitate tribulari. nō āxient̄ in afflictō
ne aduerſoꝝ. Quādo eni hoīes p̄uime
riti audiūt ꝑ ſcripturā xp̄m et aplōs: et
magnos ſanctos tot aduerſa paſſos fu
iſſe. debēt oīno ꝯſolari. ro. xv. Quecūqꝫ
ſcrip. ſunt ad no. doct. ſcrip. ſunt. vt ꝑ pa.
ꝛ ꝯſo. ſcrip. ſpē ha. Et ſic p̄tz ſc̄dm. ¶ Ter
cio oſtēdit d̄ quo: ꝛ in q̊ hō in vita iſta ſi
gloriari velit. debeat gloriari. Uult hic
dicere aplš ꝙ in quocunqꝫ ſtatu ꝛ ꝯditi
one hō ſit in vita iſta nō dēt gloriari. nec
expedit. ꝛ hoc ꝑpter qnqꝫ. ¶ U ¶ Pri
mo. q: non ē in tuto. ſed in cōtinuo ꝑlio.
et multa aduerſa eū circūſtant. Und̄ pꝰ
q̄z aplš ad celū raptus fuerat ꝑteſtatus
eſt ſpūſſanctus q̊niaꝫ vincula et tribula
tōnes eū hieroſolimis manebāt. vt patꝫ
act. xx. Semp̄ etiā habebat āgelū ſatha
ne qui eum torquebat. Nō ergo ei glāri
expediebat. et multo minꝰ nobis q pau
toribus gratijs ſubleuamur ꝛ plurimis
malis replemur. Sc̄do nō ē gloriandū
q: mlti gloriādo mirabiliter euaneſcūt.
et deuotō cordis effundit̄. ecc. xliiij. Ap
ti ſunt theſauri et euolauerūt nebule q̄
ſi aues. ¶ Tercio q: inimici noſtri. ſ. de

mones.ꝑpter glãtõem omĩa bona nrã
depredant̃.In cuiꝰ figura dr eſa.xxxix. ꝙ
ezechias poſtq̃ȝ theſauros omẽs oſten
derat nũtijs paladan regiſ babiloniſ di
xit eſayas.Ecce dies venient ⁊ auferen
tur omĩa q̃ in domo tua ſunt.⁊ que the/
ſauriſauerũt patres tui vſqȝ ad diẽ hãc
in babilonẽ di.domiꝰ.gre.Depdari de/
ſiderat q̃ the.pub.in vi.p. ¶ Quarto qꝛ
glãtio et iactãtia multos turbat.puerb.
xxviij.Qui ſe iactat ⁊ dilatat iurgia ꝯci
tat. Quinto qꝛ glã hõis nihil eſt.io.
Si ego gloriam meã quero gloria mea
nihil ẽ.hiere.ix.Non gloriet̃ fortis ĩ for/
titudine ſua.nec ſapiẽs in ſapientia ſua
nec diues in diuicijs ſuis.Sȝ ſi gloria/
ri vult aliquis in vita iſta de duobꝰ glã
ri debet. ¶X ¶ Primo de infirmis et
aduerſ q̃ patit̃ ꝓ dõ ⁊ di iuſticia.Scdo
de gratijs et donis que recipit a deo.Et
hoc facit ibi.Si gloriari oportet ſcio ho
minẽ in xp̃o.Primo ergo oſtẽdit ꝙ ꝓ ĩ
firmis ⁊ aduerſis q̃ ꝓ deo patimur glo/
riari dẽmus d.Si glãri oportet q̃ infir/
mitatis m.ſunt gloriabor.Et hoc ꝑpter
tria.Primo ꝑpter mlta bona q̃ aduer/
ſa et infirma efficiũt in homine que ſup
immediate dicta ſunt.Scdo qꝛ infirma
⁊ aduerſa patiẽtes eligit deus hic ad g̃/
tiaȝ et in futuro ad gloriã.De pmo.j.co.
j.Infirma mundi elegit deus.ſcȝ ad gra
tiã ſuam.De ſcdo luc.xiiij.Exi in vicos
⁊ plateas ciuitatis et pau.⁊ de.⁊ ce.⁊ cl.
in.huc.Non ei eſt deus noſter vt dij gẽ
tiuȝ.et principes mũdi: q̃ ſolũ potẽtes et
diuites ad ſui eligũt comitiuã.Tercõ qꝛ
tales ſic infirmi ⁊ diſciplinati oſtẽdunt
eẽ filij di.he.xij.ꝙ ſi extra diſciplinã eſtiſ
ergo adulteri et non filij dei eſtis.Pro
hmõi ergo eſt gloriandum. Et de hoc
ponit exemplũ de quodã aduerſo qd̃ ſu
ſtinuit pro xp̃o d.Deus et pater dñi no
ſtri ieſu xp̃i qui eſt benedictus in ſecula

ſcit ꝙ non mentior.i.ip̃m q̃ omnia nouit
inuoco teſtẽ ꝙ verꝫ eſt qd̃ dico.Dama/
ſci prepoſitus gentis arethe regis volu
it me ꝯprehendere ⁊c.lrã plana eſt.Scdo
cũ dicit.Si gloriari optet.vbi incipit.xij
ca.oſtendit ꝙ de g̃cijs ⁊ donis q̃ hõ reci/
pit a deo ẽ gloriand̃.Et circa hoc duo fa
cit.Primo oſtẽdit ꝙ ꝓ huiꝰmõi ſit glo/
riandũ Scdo oſtẽdit ꝯgruũ modũ glo/
riandi ⁊ cãm quare in talibus ẽ glorian
dũ.ibi.Nã ſi voluero gloriari nõ ero iĩſi
piens. ¶ Primo ergo oſtẽdit ꝙ de g̃
tijs et donis eſt gloriandũ q̃ homo a do
recipit.Et hoc ẽ.Si gloriari oportet.q̃a
oportet ꝑpter pſeudo apl̃oꝝ rephenſio
nẽ.vt ipi mendaciter non glorient̃.ꝓ hꝰ
mõi que dixi ⁊ que dicaȝ ẽ gloriandũ.ſȝ
veraciter nõ expedit gloriari.vt ptȝ ꝑ ea
que dicta ſunt ſupra.Ponit ergo mate
riã ſue gloriatõis q̃ntum ad donum qd̃
recepit a deo in duplici raptu mentis.
Primus fuit in tercium celũ.ſcdus in pa
radiſuȝ ibi.Et ſcio hmõi hominẽ.Dicit
ergo.Veniã ad.viſionẽ ignotoꝝ et reue
latões occultoꝝ dñi.i.a dñõ mihi factaſ
⁊ oſtenſaſ.ſcio hoĩẽ in xp̃o ſicut mẽbꝝ
in corpe ſuo ⁊ ſicut locatũ in loco.Actu.
xvij.In ipo enĩ viuimꝰ mouemur ⁊ ſu
mus.Ante ãnos.xiiij.i.in anno xiiij.ãte
hoc tps.Et nota ꝙ loq̃tur hic de ſe tãq̃ȝ
d̃ alio.qꝛ hoc ad ꝯmendatõnẽ ſui ptine/
bat.In his aũt que ad accuſatõem ſuã p
tinent loquit̃ de ſe tanq̃ȝ de ſe d.j.Thi.j.
Qui prius fui blaſſemus et pſecutor et
ꝯtumelioſus.puer.xviij.Iuſtus prior ẽ
accuſator ſui.ſequitur.Siue in corpore
ſiue extra corpꝰ neſcio deus ſcit.i.neſcio
ſi in illo raptu anima fuit extra corpus:
an in.corpe.deꝰ ãt ſcit.qui hoc facere po
tuit.Et addit de termino ad quẽ fuit ra
ptus d.Raptuȝ hmõi vſqȝ ad terciũ ce/
lũ.Primũ ẽ celũ aereũ.mat.xiij.Volu/
cres celi ꝯmederũt illud.Scdm eſt hoc

reũ ſcȝ firmamẽtũ gen.j. Uocauitq; de⁹
firmamẽtũ celũ. Tertiũ ẽ empireũ qđ ſta
tim ꝯditũ ſanctis angel' eſt repletuȝ. De
q̊ gen.j. In.ꝑn cre.d.ce.et.ter. Sed cõtra
aut hoīeȝ appellat cũ d. ſcio hoīeȝ. hoīem
integrũ ex aīa ꝛ corꝑe. et ſic ſciebat hoīeȝ
raptũ in corꝑe aut pro ſola anima dicit
homiem ꝑ ſinodochen. ꝛ ſic ſciebat rap/
tũ ſine corꝑe. Reſpondeo eſſe raptũ ſine
corꝑe dupliciť intelligẽdũ eſt. Uel corꝑe
non ſimul rapto. et hoc bene ſciebat q;
cum corꝑe non fuit rapt⁹. Uel corꝑe ab
ipa aīa ſimpliciter ſeparato et hoc neſci
ebat. Neſciebat enim vtrũ anima in illo
raptu fuit a corꝑe ſeꝑata. Sed ꝯtra ſi aī
ma pauli fuit rapta ſupra firmamentuȝ
vt dictũ eſt. Et certũ erat ei ꝙ anima ſua
nõ poterat ſimul eẽ extra corpus et ī cor
pore. quõ ergo potuit ignorare an eſſet
a corꝑe ſeꝑata vel nõ. Reſpõſio duplex
eſt raptus. vnus localis. ali⁹ ꝑ mẽtis cõ
tuitũ. Primo mõ nõ fuit raptus paul⁹
nõ enĩ fuit anima ſua localiť in celũ trã/
ſlata. Sed ſcđo mõ fuit raptus. Et vtrũ
in illo ꝯtuitu mentis anima fuerit ſeꝑa
ta a corꝑe ignorabat. Et ſi aliquis oppo/
nat qđ glo. d. ꝙ vltra omnia ſidera fuerit
raptus et ſic videť raptus fuiſſe localiť.
Dicendũ ꝙ vltra oīa ſidera potuit rapi
ſm intelligentiã q; deus oſtẽdit ei vitaȝ
eternã. Itẽ ſi ad dei viſionẽ raptus ẽ. er/
go vidit deũ facie ad facieȝ. i. ꝑ eſſentiaȝ.
ſed exo. xxxiij. dr. Nõ videbit me homo
ꝛ viuet. Et. j. ioh. xiiij. Deũ nemo vidit
vnq̃z. Paulus aũt bene ſciebat ſcꝑturas
ergo ſciebat ꝙ q̃ndo vidit deũ viuuſ nõ
fuit. et ꝑ ꝯſeq̃ns fuit anima a corꝑe ſeꝑa
rata. Ad qđ dicendũ ꝙ vidit deuȝ facie
ad faciẽ eo mõ quo anime ſeꝑate ſancto
rũ videñt. Ad hoc aũt qđ obijciť dicendũ
Non videbit me homo ꝛ viuet. i. nõ vi/
debit me hõ ſenſibus corꝑis vtendo et
imaginatione. Et eodẽ mõ dicenduȝ eſt

ad illud ſcȝ. Deũ nemo vidit vnq̃m. ſcȝ
ſenſibus corꝑis vtendo. Hoc autẽ bene
ſciuit paulus q; bene ſciuit ꝙ q̃ndo aīa
vidit deũ nõ eſt vſa ſenſib⁹ corꝑeis ł ali/
qua imaginatõe alicui⁹ rei. ſed ꝑ violen
tiã ſpũſ fuit tota ad celeſtia eleuata ꝛ de
uȝ ꝑ eſſentiã vidit. non tamẽ in manen/
do ſed in tranſeũdo. et ideo in quodam
raptu deũ vidit. Sed ꝯtra quõ ſi deũ vi
dit in quo ſunt omnia nõ vidit etiã mo
dũ raptus ſui. et neſciuit an aīma ſua eſ
ſet a corꝑe ſeꝑata vel non. Reſpondeo
deus ẽ ſpeculũ in quo omĩa videñt. Eſt
tamẽ ſpeculũ voluntarium. ꝛ ideo ope/
rit ſe ſicut vult. Nam et plura ibi videt
vnus q̃z alius ſicut deo placet. Noluit
ergo deuſ ſibi oſtendere modũ rapt⁹ ſui
et tamẽ ei multo maiora oſtẽdit. ¶ De
inde di. Et ſcio hmõi hoīẽ. Ubi ponit
ſcđm raptũ. Prim⁹ raptus crediť fuiſſe
in domo ananie. q̃ndo tribus dieb⁹ nõ
mãducauit neq; bibit qui fuerat ãte an
nos. xiiij. q̃ndo hoc dixit. Scđus autem
q̃ndo factus eſt in extaſi in templo ī hie
ruſalẽ. vt patȝ act. xxj. De quo nõ di. q̃n
do fuit. ſed ait. Et ſcio hmõi homīeȝ. id ẽ
eundẽ qui ſupra rapt⁹ ẽ ꝛ etiã ī xp̄o exi/
ſtentẽ. tunc ſicut prius ſiue in corꝑe ſiue
extra corp⁹ neſcio. de⁹ ſcit. Expone ſicut
prius. q̄niã raptus ẽ in ꝑadiſuȝ. i. in dul
cedinẽ ſupne ꝯtemplatõis. Glo. in eam
tranq̃llitatẽ q̃ fruunť iſti qui ſunt in cele
ſti hieruſalẽ. Qđ ſupra dixit terciũ celũ
hic d. paradiſuȝ. nõ enĩ fuit raptus ī pa/
diſuȝ deliciaꝝ ſed in ꝑadiſuȝ ãgelorum.
Et audiuit nõ aure corꝑis. ſed aure mẽ/
tis. i. mente percepit archana verba. i.
intimatõne quadã percepit de ſacratiſſi
ma dei eſſentia et glã beatoꝝ. et in tãtuȝ
ſecreta verba audiuit. qđ nõ licet homi
loqui. i. verbiſ explicare. aug. Dixit qđ ẽ
qđ poſſet hominibus dici. et tenuit apđ ſe
qđ non poſſet dici. Ergo ꝛ audiať ad qđ

poſſum⁹ ꝑtigere. Illa ergo archana ⁊ ſe
creta q̄ de gloria dei et beatoꝝ in mēte ꝑ
cepit nec ab hoīe mortali dici poſſunt.
nec homini mortali lingua intimari nec
aure audiri. vel corde cogitari. eſa. lxiiij.
Oculus non vidit de. abſ. t. q̄ ꝑpa. ex te.
Concludit ergo d. Pro hmōi ergo viſi
one ⁊ reuelatōe a dō receptis gloriabor
q̄niā ꝯgruū eſt ꝑ hui⁹ mōi glari. cuȝ ſint
bona ſpūalia et ad dei honorē tendētia.
Et ſic qui gloriat̄ in his honorē dei q̄rit.
et in domino glatur. ij. coꝝ. x. Qui glori
atur in domino gletur. Pro me āt nihil
ſup. gloriabor. i. ꝑ hiſ que ꝑtinent ad me
vt eſſe de genere abrae et hmōi ad carnē
ꝑtinentib⁹. niſi in infirmitatib⁹ meis ſcȝ
corꝑalib⁹ afflictōib⁹ q: v̇tus in infirmi/
tate ꝑficit̄. ¶ Deinde cū d. nā et ſi volu/
ero glari. oſtēdit ꝯgruū mod⁹ ⁊ cāȝ glan/
di d. Si voluero glari ꝑpter reꝑmēdaȝ
audatiā pſeudo aploꝝ. non ero inſipiēſ
q: bono zelo faciā ad edificatōem audiē
tiū. et ad deꝑſſionē maloꝝ. et idō verita/
tē dicā. i. ꝑ veritate hoc dicā. qd̄ dicere vi
tatē interꝑtat̄ haymo. Si q̄s inq̄t ꝑ vti/
litate ⁊ edificatōe alioꝝ factū diuinit⁹ ſi/
bi ꝯceſſum cū humilitate narrat nō ē in
ſipiens. q: loquit̄ veritatē. ioh. xiij. Vos
vocatiſ me magiſter ⁊ dn̄e et bene dicitiſ
ſum eteni. Glo. Qui neceſſitate vrgente
vera de ſe loquit̄. tanto magis humilita
ti ꝯiungit̄. q̄nto magis veritati ſociatur
Hic eſt ergo ꝯgru⁹ mod⁹ glandi: q̄ndo
homo neceſſitate vrgēte ad edificatōem
ꝓximoꝝ et ad deꝑſſionē ꝑſumptuoſoꝝ
glatur. Et ſic glabatur apl's. ꝑco āt. q. d.
Quāuis ſic poſſem glari. et ſic poſſē me
laudare. tamē ꝑco. i. ꝑcere volo. laudib⁹
et glē me laudādo ⁊ glando. Et hoc ne
aliquis exiſtimet me eſſe aliq̄d ſupra il/
lud qd̄ videt me eſſe ꝓprijs ocul' aut au
dit ab alijs aliq̄d ex me. i. de me. cuȝ non
niſi infirmitas videat̄ in me. vel ab alijſ
qui vidēt me audiat̄. Si āt de me maḡ
referreȝ et plura. putarēt forte ſimpliceſ
et infirmi me non eſſe infirmū et morta/
lem. ſed hoīem immortalē vel angelum
vel hmōi. Idō ergo parce de ſe loquit̄ ne
quis exiſtimet eū eſſe ſupra illud: quod
videt vel audit. vt ſcilȝ pro magnis illis
non eſſe homo mortalis ⁊ fragilis vide
atur. Et ſic pȝ terciuȝ. ¶ Quarto oſten/
dit q̄ deus ſeruis ſuis q̄ntūcunq̄ȝ ꝑfectis
ꝑmittit ⁊ infert aduerſa vt in gracijs ſꝑ
ī humilitate ꝯſeruēt̄ et hoc ē. Et ne ma.
re. extol. me in ſuꝑbiā. datus eſt mihi. id
eſt ad meaȝ vtilitatē. quia temptatō cui
non ꝯſentitur prodeſt ad coronam. ſti/
mul⁹ carnis mee. i. temptatō carnal' cō/
cupiſcentie: quia illa temptatō carnem
pungebat. qui ſtimulus eſt angel⁹ ma/
lus ſathane. qui eſt miniſter illius tem/
ptatōis a dyabolo miſſus ⁊ a deo ꝑmiſ/
ſuſ qui me colaphiſet. i. affligat. Et ſic de
us et dyabolus ꝯueniunt ad hominem
temptandū. ſed deus vt ꝓbet ⁊ coronet.
dyabolus v̇o vt vincat et vinctum ad ī
fernum deducat. Et ſic pȝ quartum. ¶
Quīto oſtēdit q̄ deus interdum ſeruoſ
ſuos non exaudit ad votū. vt exaudiat
ad ſalutē. Unde aug⁹. d. q̄ exaudit̄ dya/
bolus petens iob temptandum. Et nō
exaudit̄ paulus apl's petēs ſtimuluȝ re
mouendū. Exaudiuit eū queȝ diſpoſue/
rat damnare. et nō exaudiuit eū quē vo
luerat ſaluare. Naȝ et eger multa petit a
medico que medicus nō dat. Nō exau/
dit ad voluntatem. vt exaudiat ad ſani/
tatem. Item et dominuſ non exaudiuit
paulum ad voluntatē. vt exaudiret ad
ſalutem. Et hoc eſt quod dicit. Propt̄
quod. id eſt pro amotōne ſtimuli carniſ
ter dominuȝ rogaui. vt diſcederet a me.
neſciens eum mihi vtilem. et dixit mihi
vel interius inſpirando. vel exteri⁹ vo/
cem in aere formando. Sufficit tibi grā

mea. q. d. remediū hēs ſufficiēs ſcꝫ grāꝫ
meā ꝑ quā potes oēꝫ tēptatōꝫ vincere ⁊
in bono cōſiſtere. Nā virtꝰ ī infirmitate
ꝑficit q꞉ in īfirmitate certat ⁊ ꝑ grāꝫ vin
cit. Sine infirmitate āt nō certaret. et ꝑ
ꝯſequēs nō coronaret. ij. Thi. ij. Nemo
co. niſi q̄ legi. cer. Cōcludit ergo. d. Libēt
ergo glaboꝛ ī infir. m vt virtus ⁊ grā xp̄i
habitet in me Et ſic pꝫ totū de epiſtola

Dominica. in quinquageſima de euangelio ſermo. XXX

Aſſumpſit ieſuſ
duodecī diſcipuloſ. ⁊ ait illis.
Ecce aſcēdimꝰ hieroſolimā ⁊c
Lu. xviij. Quia iſtiſ diebus ꝯſueuerunt
fideles multū diſſolui et ludis et come
ſationibꝰ vacare. et gaudiū mūdi eſt ad
uerſoꝝ memoria tꝑandum. iuxta illud
Ecc. in die bonoꝝ ne immemoꝛ ſis malo
rū idō eccīa xp̄i paſſionē patris noſtri pre
dicat. q̄ fuit multa amaritudine celebra
ta Et q꞉ ꝑ xp̄i paſſionēꝫ humanū genus
eſt ſanatū et illuminatū. ideo poſt p̄dica
tōnem paſſionis ſtatiꝫ chriſtꝰ quēdam
cecū ſanauit. ꝑ quē genus humanū figu
rat Et ſic in euāgelio hodierno duo p̄n
cipalit̄ ꝯtinētur. Primo enīꝫ xp̄i paſſio
ab ip̄o chriſto diſcipul' p̄nūciatur In pri
cipio euā. Secūdo quidā cecus publice
corā turbis illuminat̄ ibi Factū eſt aūt
dū appin. hierico ce. quidā. In p̄mo aūt
mēbro duo implicātur Primo xp̄i paſ
ſio ſicut fuerat ꝓphetata foꝛe cōplēda a
xp̄o diſcipulis. p̄nūciatur. In pꝛincipio
euā. Secūdo verboꝝ intellectus penitꝰ
a diſcipulis oſtēdit̄ fuiſſe ignoratus ibi
Et illi nihil hoꝝ intellexerūt. Primo
ergo xp̄i paſſio ſicut fuerat ꝓphetata fo
ꝛe cōplēda. a xp̄o apl̄is p̄nūciatur. Et hꝰ
iſt Aſſ. iheſus duodecī diſ. In quo iſtru
emur q̄ ſecreta noſtra ⁊ maxime que ad
ſalutē aīe ptinēt paucis reuelare debēꝰ
quia multi et multa ſalutē aīme nitūtur
impedire ecc. vj. Multi pacifici ſint tibi
ꝯſiliarius autē ſit tibi vnus de mille. Et
nota q̄ apl̄is xp̄i. i. viris ſactis facta nrā
ſecreta reuelare debēꝰ. q꞉ ſi ſūt mala ſua
debunt nobis ea relinquere et viā ⁊ mo
dū relinquendi oſtēdēt. ſi aūt ſunt bona
ſua ꝑſuaſione et interceſſiōe ea aggredi
et ꝑficere nos iuuabūt. Vnd̄ de aug. d꞉.
q̄ deus miſit in mentē eiꝰ vt iret ad ſim
plicianū ſeruū dei. et ei geſtus ſuos pro
ferret. et ille ſibi quis eſſet aptus moduſ
viuendi indicaret. Sic beatus benedi
ctuſ iuit ad quendā monachū nomīe ro
manū et ei ꝓpoſitū ſuū indicauit. qd̄ ⁊ ſe
cretū tenuit et inq̄ntū licuit miniſtrauit.
vt d. gre. in dyal'. Sed attēde vt d꞉ Eccl'.
xxxvij. Noli inq̄t ꝯſiliari cū ſocero tuo
et a zelantibꝰ te abſconde ꝯſiliuꝫ. Socer
enī ſolū reſpicit bonū filie vxoꝛis petētiſ
ꝯſiliū. et zelantes hominē reſpiciūt ſolū
bonum eius coꝛꝑale. Et idō cum talibꝰ
ſecretū ſalutis anime noſtre nō debemꝰ
habere. q꞉ impedient et non iuuabunt.
Propterea xp̄s ait. Inimici hoīs do
meſtici eius. mat. x. Hec eſt illa turba de
qua d꞉ hic inferius que cecū ſalutē petē
tē increpauit vt taceret. cecus foꝛtis ⁊ cō
ſtans nō curauit turbā ſed magiſ clama
uit. ⁊ idō ieſꝰ iuſſit eū venire ad ſe ⁊ ip̄m ſa
nauit. Q꞉ ſi homo facit qd̄ in ſe eſt. deuſ
iuuat eum. et ad ſalutē perducit. Unde
amicos et qui nos ſolum carnaliter affe
ctant. debemus viriliter increpare. ⁊ eo
ruꝫ blandicias non curare. Sic etiā xp̄s
in hoc loco petrū blādientē ſibi increpa
uit quia ſimon petrus qui xp̄m carnali
ter tunc diligebat dum audiuit ipſuꝫ di
centē. Opoꝛtet filium hominis ire hie
roſolimaꝫ ⁊ reprobari a ſeīoꝛibus et tra
di et crucifigi ſtatim ait. Abſit a te domi
ne non erit tibi hoc. propiciꝰ ſis tibi Cui
chriſtus reſpōdit. Vad̄ pꝰ me ſathanaſ

non ſapis ea que dei ſunt.math.xvj. Di
cit ergo. Ecce aſcendun⁹ hieroſolimam.
Ecce in ſcriptura nota eſt ammiratõniſ
et que maior admiratõ cariſſimi q̃m vt
dominus ꝑ ſeruis:amicus pro inimicis
innocens pro peccatoribus.deus ꝑ hoī
bus.voluntarie ad patibulū crucis aſcē/
dat. Ro.v. Cōmendat deus caritatē ſu/
az in nobis.quoniā cū inimici eſſem⁹ re
conſiliati ſumus per mortē filij eius.vix
enī ꝑ iuſto quis morit̄.ſʒ ꝑ impijs ⁊ pec
catoribus quis audeat mori. ¶Quinqʒ
aūt circa ſuā paſſionē ꝑdixit.ſcʒ ꝙ trade
retur illuderet̄:flagellaret̄:ↄſpueret̄ ⁊ oc
cideret̄. Ecce magna admiratõ. Naʒ ille
traditur qui eſt virtus omnipotētis pa
tris omnia regens ⁊ omnia gubernans
hebr.j. Portans omīa verbo v̓tutiſ ſue
Ille illudit̄ qui eſt ꝑfecta dī ſapiētia.oīa
ordinans et diſponens in numero pon
dere et menſura.ſap̄.xj. Ille flagellatur
qui eſt omnimoda ⁊ pura innocentia.q̄
peccatū non fecit.nec.do.inuē.ē in.o.e.j.
pet.ij. Ille ↄſpuit̄ qui eſt ꝑfecta dī gloria.
et candor lucis eterne.⁊ ſpeculū ſine ma
cula.ſap̄.vj In quē etiaʒ deſiderāt āgeli
ꝓſpicere.vt dr̄.j.pet.j. Ille occidit̄ qui eſt
beata vita animaꝝ ut di.augu. ¶Y¶
Moraliter āt ad edificatõeʒ noſtrā no/
ta ꝙ iſta quinqʒ q̄ tunc xp̄c paſſus eſt in
corpe ſuo.q̊tidie patit̄ in mēbris ſuis.q̄a
ipē eſt caput noſtꝝ nos v̓o membra ei⁹
Et etiā a miniſtris ⁊ fidelibus ſuis Pri
mo patitur in mēbris ſuis. Nā ſerui dī
q̊tidie tradunt̄ decipiunt̄ ⁊ expelluntur
luc.xxj. Tradēmi aūt a pentibus ⁊ fratri
bus ⁊ cognatis. Itē a mūdo deridentur
ſap̄.v.dicunt dānati. Hi ſunt quos hūi/
mus aliq̄ndo in deriſum.et in ſilitudīeʒ
improperij. Exemplū de hely eo aſcēdē
te in bethel.quē deridebant pueri ciuita
tis.di. Aſcende calue.aſcende calue. Sʒ
vide quid ſequit̄. Or vrſi duo egreſſi de

ſaltu lacerauerunt ex eis.xlij.pueros.vt
patet.iiij.reg.ij. Itē a tyrannis et predoī
bus flagellant̄.eſa.x. Ue aſſur virga fu/
roris mei et baculus ipē eſt. vbi di. aug.
Quid ſupbit impi⁹ ſi de ipo flagelluʒ fe
cit pater meus.pater filiū flagello corri/
pit.et poſt flagellū in ignē mittit. Itē cō/
ſpuunt̄.duʒ in cōtemptu et vilipenſione
habent̄.j.cor.iiij. Uſqʒ in hāc horā eſuri
mus ⁊ ſitim⁹ ⁊ nudi ſum⁹ ⁊ colaphis ce/
dimur. Et ſequitur. Tanq̄ʒ purgamēta
h⁹ mundi facti ſumuſ oīm ꝑipſima vſqʒ
adhuc. Iteʒ occiduntur.ps. Propter te
mortificamur tota die eſ.ſ.ſicut o.oc. Se
cūdo eadē q̄nqʒ xp̄ſ q̊tidie patit̄ a miſtriſ
et fidelib⁹ ſuis. ¶Primo enī patit̄ tradi
tōem. Fuit enī tradit⁹ a iuda.ſalutādo ā
plexando.oſculando.cōmedendo ¶Sic
multi in iſta quadrageſima xp̄m et ma/
trē eius ſalutabūt dū pater noſter ⁊ aue
ma. dicent.xp̄ʒ āplexabunt̄.et oſculabūt
extēſis brachijs.xp̄ʒ ↄmedēt dū corp⁹ cri
ſti ſument:et p⁹ paſcha xp̄ʒ ſic ſalutatuʒ
ſic amplexatū ⁊ oſculatū ⁊ ſic in mēſa aī
me receptū turpiter ꝑdunt ipm̄ de aīma
ꝑ mortale peccatū expellendo.⁊ dyabo/
lū eius aduerſariū intromittēdo. Secū
do a ſuis miniſtris et ſeruis patit̄ illuſio
onē. Nā duri corde ⁊ obſtinati xp̄o illu
dere vident̄.dum toto die clamat ꝑ ſcri/
pturas et predicatores. cōuertimini ad
me:et ipi deſpiciūt.puer.j. Uocaui ⁊ re/
nuiſtis.extendi manū meam et non fuit
qui aſpiceret. Et quid ſequit̄. Ego quo/
qʒ in interitu veſtro ridebo et ſubſanna
bo cum vobis quod timebatis aduene
rit. Tota die minatur penas eternas. et
ipm̄ non timent. Tota die repmittit pre
mia inaudita. et ipſi non curant. ¶S
Et nota hic ꝙ quater chriſtus illuſuſ fu
it. Primo in domo cayphe ſacerdotis
cum velamine capitis. Luce.xxj. Illude
bant ei cedentes et velauerunt eum ⁊ ꝑ

cutiebāt faciem eius. Secūdo in domo
herodiſ cuꝫ veſte alba Luc.xxiij. Tercio
in atrio pylati cū veſte purpurea.io.xix
Quarto ī cruce.mat.xxvij. Principes
ſacerdotū cū ſcribis et ſenioꝛibꝰ illuden
tes dicebāt. Si rex iſrael ē deſcēdat nūc
de cruce. ¶B ¶His quattuoꝛ modiſ
hodie mali ſacerdotes vident xp̄o illud
re. Primo cū caypha cū velamine capi
tis dū amictū habent in capite qui ſignifi/
cat ſpeꝫ celeſtiū et ipi ꝓ tꝑalibus: ⁊ nō ꝓ
celeſtibꝰ in eccl̄ia ſeruiunt Scḋo veſte al
ba ſibi illudūt.qui camiſiā albam induē
tes ꝑ quā mūdicia coꝛdis ⁊ coꝛpis ſigni
ficat.ipi mundiciā nō ſeruant. Tercio in
purpura cū militibꝰ ſibi illudunt.q̇ caſu
lā vel veſtē purpureā ſiue rubeā induūt
ꝑ quā feruoꝛ et latitudo caritatis ſigna/
tur .et ipi nō habēt purpureā veſtē cari
tatis ſꝫ ſanguinolentaꝫ odij et rancoriſ.
Quarto in cruce euꝫ deridēt cuꝫ iudeis
q̇ eiꝰ verba ꝑuertebāt et fidē deridebant
cū verba dei ꝯtemnunt ⁊ indigne p̄dicāt
¶Tercō xp̄s a ſuis fidelibꝰ patit̄ flagel
lationē.cū ip̄m quotidie verbis lacerāt.
⁊ ip̄m tanq̄m ſignū ad ſagittā ꝑcutiunt
hiere.xviij. Percutiamꝰ eū lingua. lu.ij
Poſitus eſt hic in ruinā et in ſignuꝫ cui
ꝯtradicet̄ ¶Quarto xp̄s patit̄ ꝯſpuitō
oneꝫ. Conſpuitō iſta ſignat malam vili/
penſionē et vilificatōneꝫ quā quidā ha/
bent ad deum et ad ſacramenta eccleſie
que ita tractāt quaſi quaſdā immūdici/
as.et tamē deuſ ex beniḡtate ſua ſuſtinꝫ
eos.eſa.l. Faciē meā nō auerti ab incre /
pantibꝰ ⁊ ꝯſp.in m. ¶Quinto xp̄s pati
tur occiſionē.qꝛ dum fideles ꝑ quibꝰ ſe/
mel moꝛtuus eſt vt eos a peccatis mun
daret quotidie ad peccata redeūt et q̊ti
die peccatis ſe maculāt quantuꝫ in ſe eſt
iterū xp̄m occidūt.dum peccatū ꝑpetrāt
qḋ ꝑ ſolā xp̄i moꝛtē poteſt deleri. et pro
quo fuit neceſſariū filiū dei moꝛi. Hebꝛ.
vj. Rurſum cruci.filiuꝫ dei in ſemetip̄is
et oſtētatui habentes. ¶Scḋo oſtendi
tur ꝙ intellectus verboꝝ xp̄i a diſcipuliſ
fuit penitus ignoꝛatus. Et hoc eſt. At il
li nihil hoꝝ intellexerūt. Et ſic pꝫ pꝛimū.
Scḋo principaliter quidaꝫ cecus a xp̄o
corā turbis illuminat̄. Et hoc eſt. Factū
eſt dū app.hierico.⁊c̄. ¶In quo quiḋ mi
raculo tria apparent: ſcꝫ magna miſeria
ex p̄te ceci ſedentis ⁊ mendicantis ⁊ ma
gna miſericoꝛdia ex p̄te xp̄i vocantis et
ſanantis et magna gratiaꝝ actō ex parte
turbe deū laudantis. Circa v̊o hoc mira
culum ſciendū eſt ꝙ ꝑ iſtū cecum allego
rice genus humanū ꝯgrue poteſt intel/
ligi.qḋ ante xp̄i aduentuꝫ quattuoꝛ ma
la patiebatur.que in iſto ceco apparent.
a quibꝰ omibꝰ xp̄c ip̄m plenarie libera/
uit. ¶Primo ergo erat cecuꝫ. nec crea
toꝛē ſuuꝫ ꝯgnoſcebat. ſed creaturas pro
deo colebat.ſap̄.xiij. Aut ſolē aut lunaꝫ
aut giꝝ ſtellaꝝ rectoꝛes oꝛbis deos eſſe
putabant Propterea petebat zachari
as d. Illuminare his q.in tene.et in vm.
moꝛ.ſedent. Et hoc eſt qḋ hic dꝛ. Cecꝰ q̇/
dam. Criſtus aūt ip̄m illumiauit d. Re
ſpice.io.j. Erat lux vera que illuī.om.h.
ve.in hūc mōm. ¶Scḋo erat totaliter
terrenis intentū et eius merces terrena
erat.eſa.j. Si volueritis ⁊ audieritiſ me
bona terre ꝯmedetis. Unde pro omibꝰ
bonis opibus ſuis ad deū non aſcende
bat. Et hoc eſt qḋ hic dꝛ. Sedebat.i.ī ter
renis bonis quieſcebat tanq̄ꝫ in vltimo
fine. Sed xp̄c iuſſit ip̄m duci ad ſe vt ipꝫ
ſecū ad deū duceret celeſtia ꝑcepturum
Joh.x. Per me ſi quis introierit ſalua/
bitur et ingredietur et paſcua inueniet.
¶Tercō erat extra viam iuſticie ⁊ veri
tatis. quia ex quo recta fide carebat. nō
poterat in via iuſticie ambulare. Quia
vt di.augꝰ. Omnis actio infideliuꝫ ma/
la. Hebꝛeo.xj. Sine fide impoſſibile eſt

placere deo .et ideo di.in.ꝑs. Omẽs de
cli.non eſt qui fa.bo.nõ eſt vſqꝫ ad vnũ
Et hoc eſt quod hic dr̄.ꝙ ſedebat non in
via ſed ſecus viam.ergo erat extra viaꝫ
Sed xp̄s ꝑ lumen fidei.et ꝑ donum gra
cie fecit ip̄m poſſe in via iuſticie ⁊ verita
tis ambulare. Et hoc eſt qd̄ hic dr̄ ꝙ illu
miatus factus ſequebatur xp̄m magni/
ficans deum. Dum enim ei oſtendit vi
am et dedit virtutem eundi per viaꝫ ip/
ſum dicitur ambulare feciſſe. ¶ Quar
to erat veris diuicijs pauperrimum ⁊
egenum.quia veras diuicias .ſcꝫ v̓tutes
et dona ſpūſſācti paucas habebat apoc.
iij. Neſcis quia tu es miſer et miſerabil'
et pauper et cecus ⁊ nudus. Et hoc ē qd̄
hic dicitur.quia ſedebat mendicās. xp̄s
autem genus humanũ omnibus bonis
replebat. Quia pater dando nobis fili/
uꝫ omnia bona nobiſcum ip̄o donauit
Ro.viij. Q̄uo nõ etiā cũ illo omnia no/
bis do. Ioh.j. De plenitudine eius nos
oẽs accepi⁹ gr̄iā pro gratia Reliquit no
bis etiā theſauruꝫ ſue paſſionis homi/
nibus diſpenſanduꝫ. Et hec omnia fecit
duꝫ appropinquaret hierico.i.ad penaꝫ
mortalitatis noſtre. Hierico autem inť
pretatur luna.que pro defectu ponitur
Que omnia omnis plebs vt vidit dedit
laudem deo. Et hoc eſt quod d.aplus.j.
cor.j. Qui factus eſt nobis ſapientia a
deo ⁊ iuſticia ⁊ ſanctificatõ ⁊ redemptõ
Sapientia quantũ ad primuꝫ .iuſticia
quantũ ad ſecundũ.ſanctificatõ quãtuꝫ
ad terciuꝫ.redemptõ quantuꝫ ad quar/
tum. Et ſic patet miſeria generis humaī
et miſericordia xp̄i.⁊ graciaꝝ actõ plebis
ⱬc. Moraliter autē ad edificatõnem no
ſtraꝫ nota ꝙ ꝑ hunc cecum peccator ītel
ligitur.qui totaliter in mente eſt cecus.
Circa quod tria videamus.ſcꝫ ex quib⁹
cecitas inducit̄.in quibus cecitas ſpūa/
lis eſt piculoſior q̄m corꝑalis.et ex qbus
cecitas repetur. ¶ Primo ergo videa
mus ex quibus cecitas inducitur. ¶ N
Ubi nota ꝙ octo ſunt cauſantia et idu/
centia cecitatem corꝑaleꝫ et ſimiliter ſpū
alem ¶ Primuꝫ eſt magni luminis in
ſpectõ.vt patet ſi aliquis inſpiciat rotaꝫ
ſol'.q̄ diſſoluit oculos et excecat. Quia
vt d.phūs. Excellentie ſenſibiliuꝫ corrũ/
pun ſenſum. Et ideo illi qui tranſeũt mõ
tes vbi ſunt ꝯtinue niues.deferũt in ma
nu ramũ oliue ne videndo ſolum niues
excecentur. Hoc enī ſignat peccatuꝫ pre/
ſumptõnis. Preſumptuoſus eniꝫ vult
figere oculum in rotam diuinitatis dei.
dum vnitatem eſſentie et trinitateꝫ pſo/
narum ac eius p̄ſcientiaꝫ inueſtigare ni
titur et preſumit.et idõ opprimitur ⁊ ex/
cecať. puer.xxv. Qui ſcrutator eſt maie
ſtatis op.a glā. Propterea di.aplus ad
ro.xij. Non plus ſapere q̄ꝫ optet ſapere
ſꝫ ſa.ad ſo. ¶ Scdm ē longa in tenebris
habitatõ.q2 vt di.phūs. Opus nature ē
opus intelligentie.et idõ natura nõ mit
tit virtutem ſuam ad mēbruꝫ. quod nõ
oꝑatur.et ideo virt⁹ viſiua in oculo nõ
vidente deficit.et ad membrũ quod mľ
tuꝫ oꝑatur multā virtutem mittit. Un/
de phūs di.ꝙ ſcriptores habent oculos
meliores.et fabri habent brachia fortio/
ra et curſores crura alijs duriora et for/
tiora. Et ad idem vadit ꝙ homo aliquā
do propter ſeniuꝫ amittit viſum. Gene.
xxvij. Senuit yſaac ⁊ caligauerunt ocu/
li eius et videre non poterat. ¶ Quia or
ganum viſus ſcꝫ oculus eſt obilitatum
et non poteſt recipe lumen ⁊ idõ natura
non tranſmittit virtutem ¶ Hoc ſigni
cat peccatum ꝯſuetudinis. Quando.n.
homo inueteratus eſt in tenebris pecca
tor omnino eſt excecatus. quia ſupma
intelligentia aufert ei gratiam per quaꝫ
poſſet videre ex quo ip̄a non vtitur. lu.
xix. Auferte ab eo mnā ⁊ date illi qui de
cem mnas acquiſiuit.quia omī habenti
dabitur et abundabit. Ab eo autēꝫ qui

non habet quod habet auferetur ab eo
¶Tercium eſt multi fumi perceptio. q̄
nimis oculis cōtrariat̄. Hoc ſignat pec/
catum ire. Sicut enī fumus generatur
ex collectōne lignoꝝ circa ignem. ſic ira
ex collectōe ſanguinis circa coꝛ. vt dicit
phūs que excecat hominē. Sic enī ce/
cus non poteſt videre. ſic ira impedit aī
mum ne poſſit diſcernere verū. Item ſi
cut cecus ꝑcutit quenq̄ ſic iratus percu
tit amicum et inimicū. parētes et filios
et aliquando ſeipm̄ occidit. Exemplum
de achitophel. ij. reg. xvij. ¶Quartum
eſt venti pulueri immixti in oculos īſuf/
flatio. hoc ſignat peccatum vane glorie.
ſupbie ſociatū. Sic. n. cecꝰ dū ſe credit
aſcendere cadit. ſic vane glorioſus ⁊ ſu/
perbus. Exemplum de lucifero ⁊ p̄mis
parentibus. eſa. xiiij. Qui dicebaſ in coꝛ
de tuo. In celum aſcendam ⁊c. Et ſequit̄
Verūtamē ad infernum detraheris ī ꝓ
fundum laci. Quintum eſt nimia ad lu
men vigilatō. ex hoc enī oculi conturbā
tur. Hoc ſigt̄ nimiā ſolicitudinē quā ho
mo habet pro tempalibus acquirendis
et obſeruandis. ecc. v. Saturitaſ diuitiſ
non ſinit eum doꝛmire. Pro quibus ex
cecatur et vendit animā ſuā dyabolo
quod eſt maxima cecitas. ecc. x. Nihil ē
ſceleſtius q̄ amare pecuniā. Hic enī aī
mā ſuam venalem habet. Deut. xvj. Ex
cecant oculos ſapientum munera. Con
tra quod xp̄s ait math. vj. Noli ſo. eſ. in
cra. d. q̄d man. aut quid bi. ⁊c. Querite p̄
mū regnum dei ⁊ iuſ. eius: et hec omia
ad. vo. ¶Sextum eſt maloꝝ humoꝛū
ad oculos deſcenſio. ac etiā nimiꝰ caloꝛ
Unde in. ethiopia propteꝛ caloꝛem mul
ti ꝑdunt viſum. Similiter ad peluī fer/
uentem excecantur homines. Hoc ſigt̄
peccatum luxurie que ex abundanti ca/
loꝛe et ſanguine conſurgit. ex quibꝰ ma
gnus coloꝛ in carne generatur. Luxuria

enī vere eſt ignis. iob. xxij. Ignis eſt vſq̄
ad ꝯſumptōnem deuorans. Que tota/
liter excecat hominē. Sic enī cecus nō
diſcernit inter pulcrum ⁊ turpe. ſic luxu
rioſus frequenter habet pulcram vxoꝛē
et nobilē. et dimittit eam ꝑpter turpem
et viliſſimam et frequent̄ vadit ad moꝛ
tem habens oculos faſciatos ſicut ille q̄
vadit ad ſuſpendium. Plures enī iam
interfecti ſunt. ſic excecatus fuit ſamſon
de dalida que pluries voluit eum ꝑde/
re ⁊ ille tamē ſemp doꝛmiebat in gremio
eius. Tandē autem decepit eum: ⁊ pro/
didit. ꝑpter quod ab inimiciſ exoculatꝰ
fuit. vt pꝫ. Iudi. xvij. ¶Septimum eſt
oꝛgani deuaſtatio. vt quando pfoꝛatur
vl' eruit̄. Quedam enī potentie aīe
ſunt omnino alligate oꝛganis. ita q̄ coꝛ
rupto vel impedito oꝛgano. aīa non po
teſt actus illarum potentiarū operari.
de quibus eſt viſus. Hoc ſignat pecca/
tum odij vel inuidie in quo anima mo/
ritur. ⁊ a deo ſepatur qui eſt btā vita aīa
rū. j. Iohā. iij. Qui non diligit manet in
moꝛte. Et iteꝝ. Qui odit fratrē ſuum ho
micida eſt. Et ſcitis q̄niā. oīs homicida
nō hꝫ ꝑtē in regno xp̄i ⁊ dei ſic enī oculꝰ
ē oꝛganū videndi. ſic amoꝛ dī ⁊ ꝑximi ē
oꝛganū viuēdi. q̄ tollit̄ ⁊ deuaſtat̄ ꝑ odi
ū ⁊ inuidiā. ¶Octauū ē lucis coop̄tō
vt q̄ndo quidā pānicꝰ ſup lucē gene/
rat̄. ita q̄ lux ē coopta. ⁊ intꝰ abſcōdita.
nec videri ꝑt. hoc ſignat peccatū accidie
⁊ pigricie q̄n hō talētū a dō ſibi traditū
abſcōdit ⁊ nl' opatur ī eo. ꝑpt q̄d a dnō
ꝯdemnat̄. vt pꝫ luc. xix. Dnē ecce mna
tua quā habui repoſitā in ſudario. ⁊c.
Et ſequitur. De oꝛe tuo te iudico ſerue
neq̄m quare non dediſti pecuniā meā
ad menſā. ⁊c. puer. xj. Qui abſcōdit fru/
mēta maledicet̄ ī ꝑplis. Scdo videamꝰ ī
quibꝰ cecitas mētis cecitati coꝛpiſ mag
piculoſa videatur. ¶E ¶Et ſunt octo

in quibꝰ magis apparet cecitas mētis q̄z
corpis eſſe ꝑiculoſa. Primū q2 in nobi
liori ſubiecto ſcz in aīa et nobiliori bo/
no priuat ſcz lumīe grē. qḋ ſine ꝯpatōne
melius eſt lumine corporis. ¶ Ex his
enim duobus periculoſior infirmitas
iudicat̄. ſcz q2 eſt ī nobiliori mēbro. vt q2
eſt in corde vel in cerebro. q̄z que ē ī ocu
lo. et que eſt in oculo. q̄z que eſt in pede.
et q2 meliori bono ꝓuat ſcz vita. q̄z q̄ pri/
uat viſum. et que ꝓuat viſuz q̄z que pri/
uat auditū vel greſſum. ¶ Scḋm eſt q2 a
cecꝰ corꝑalit̄ conat̄ oīno ducez hr̄e. nec
ſine duce audet ābulare vel baculo. Ce/
cus vō ſpūalit̄ de duce nō curat. ⁊ omīa
facere ſine duce attēptat. Sene. Ceci du
cē querūt ⁊ nos ſine duce erramꝰ. Imo
ducē expellit. Iob. xxj. Qui dixerūt deo
recede a nobis ſci. vi. t. no. ¶ Terciuz eſt
q2 cecus corꝑaliter eligit ꝓ duce videntē
et fidelē perſonā. Peccator aūt cecuſ eli
git cecū pro duce. dū ſcz accipit exēplum
a malo alterius: qui cecus eſt ſicut ipe.
Tre. iiij. Errauerūt ceci in plateis. tenue
rūt lacinias ſuas. Et qḋ peiꝰ ē peccator
eligit pro duce illuz qui pluries eū preci/
pitauit. ſ. ꝓpriū ſenſuz et ꝓpriaz volūta/
tē. Contra qḋ ecc. xviij. Poſt ꝯcupiſcen
tias tuas nō eas. et a volūtate tua auer/
tere. Si enī preſtes aīe tue cōcupiſcenti/
as eius. faciat te in gaudiū inimicis tuiſ
Libentius etiā ſequit̄ dyabolū ducentē
ipm ad mortē q̄m xpm ducentē ipm ad
vitaz. ¶ Quartū ē. q2 cecus corꝑalit̄ ce/
citatē ſuaz agnoſcit ⁊ ꝯfitet̄ ſe eſſe cecum
Peccator vō cecus nō agnoſcit maxīaz
cecitatē ſuam. imo multi peccatores re/
putāt ſe valde videntes ⁊ ſapiētes. et iō
magis peccant. Io. ix. Si ceci eſſetis nō
haberetis peccatū. nunc vō q2 dicitiſ vi
demus peccatū veſtꝝ manet. Ro. j. Di
centes ſe eſſe ſapientes ſtulti facti ſunt.
Ubi d. aug. Si dicētes ſe eē ſapiētes ſtul
ti facti ſunt. puta ergo te ſtultū et ſapiēs
eris. ¶ Quintū eſt. q2 cecus corꝑalit̄ oī
ſtudio ⁊ conatu quo poteſt q̄rit illumi/
nari. Peccator vō cecus nō curat. nec
q̄rit illuīari. imo fugit audire vbū dei. ꝑ
qḋ poſſet illumīari. ps. Lucer. pe. m. v̄. t.
Sextū eſt. q2 cecus corꝑaliter quēcunq̄z
cibū vnde viuat ſcit ponere in os. Pec
cator vō neſcit cibuz ponere in os aīe. ſz
ponit in auribus in oculis et in manibꝰ
dū in corꝑeis ſenſibus delectat̄. et totuz
conatū ſuuz ad hoc tendit vt ſenſus cor/
ꝑis paſcat. et aīā fame ꝑire permittat.
iob. xxiiij. Pauit enī ſterilē et que nō ꝑ/
turit. i. carnē ⁊ vidue nō bene fecit. i. aīe
q̄ ꝑ peccatū ſeꝑata ē a deo ſpōſo ſuo.
Septimū ē. q2 cecꝰ corꝑalit̄ qḋ vide non
p̄t palpat. Unde vulgarit̄ d2. Qui nō vi
det palpare d3. Sic yſaac q̄ nō vide po/
terat palpabat iacob. gen. xxvij. Pctōr
vō cecꝰ penas futuras q̄s oculo fidi nō
videt nec credit. nec oculo cordis videre
p̄t. nec oculo cogitatōis cogitat. nō vult
hic eas aliqualiter expiri. imo oēz penā
penitentie ſubt̄fugit. Deberet. n. expiri pe
nā famis ſitis et frigoris ⁊ caloris ad ꝓ/
bandū ſi poterit eā in ꝑpetuū ſuſtinere.
eſa. xxxiij. Quis ex vobis habitare pote
rit cū ardoribꝰ ſempit̄nis. Hic cadit exē/
plū illiꝰ heremite. qui tēptatus de quad
muliere. cuiꝰ formā aſſunpſerat dyabo
lus ⁊ ſibi apparuit. voluit expiri ſi ignez
poſſet ſuſtiere quē ꝓ peccato paſſurus
erat. et accēdit candelā ⁊ ꝯbuſſit digitos
ſuos. ⁊ ſtatī tēptatō receſſit. ¶ Octauū ē
q2 cecꝰ corꝑalit̄ felices reputat vidētes ⁊
ſe iudicat ifelicē. tho. v. Quale mihi gau
diū eſt q̄ in tenebris ſedeo ⁊ nullū lumē
video. peccator vō cecus iuſtos viden/
tes ꝯtēnit. ⁊ et irridet. puerb. xxix. Abhoi
nent̄ impij eos q̄ in recta via ſunt. Et ſe
reputat beatū. dum tꝑali felicitate frua
tur. ps. Beatū dixerūt ꝑplm cui hec ſūt.

De tercio .ſ. ex quibus ſpūalis cecitas
repet. paꝝ dicamꝰ. qꝛ multa de alijs di/
cta ſunt. ¶ ¶ Nota ergo ꝙ triplex ē
remediū cecitatis ſpūalis ꝑut ex ſcripta
habetur. Primū eſt amaritudo ꝯtritō
nis. qḋ figuratū eſt in thobia cuius ocu
los āgelus felle liniri mandauit ⁊ viſuꝫ
recepit. Scḋm eſt ablutō ꝯfeſſionis. qḋ
figuratū ē i ceco nato cui xp̄ſ mādauit ꝙ
iret ad natatoria ſyloe et lauarꝫ ſe. Qui
abijt et lauit et uidit. vt pꝫ. io. ix. Syloe
interp̄tatur miſſus. Aqua ergo ſyloe ē
ꝯfeſſio que eſt vnuꝫ de lotorijs xp̄i miſſi
a patre. Tercīū eſt collirīū bone opatōiſ
qḋ ꝑtinet ad ſatiſfactōem. apoc. iij. Colli
rio inunge oculos tuos ut videas. Col
lirīū fit ex frumento. Frumentū eſt xp̄s.
Sic opa bona fiunt ex xp̄o et in xp̄o ⁊ ꝑ
xp̄m. eſa. xxvi. Omia opa noſtra opera/
tus es in nobis domine. Et ſic pꝫ totū

De epiſtola. Sermo XXXI

Si linguis ho

minū loquar et angeloꝝ cari/
tatē aūt nō habeā. fac. ſ. ve. es.
ſo. et cim. tin. j. coꝝ. xiij. Sicut epl'a dn̄ice
precedētis ſic et iſta eſt valde longa Nā
totū. xiij. c. ꝑme epl'e ad coꝝ. cōtinꝫ. nec ꝑ
pauca ꝯgrue expediri poteſt niſi ſuꝑfici
etenus ipam tranſeundo. Omino ergo
ipam breuiter ꝑcurrere intendo. qꝛ dies
hodierna longis ſermonibꝰ nō eſt apta.
Intēdit aūt apl's in tota preſenti epiſto/
la caritatē nobis p̄ omnibus alijs virtu
tibus ꝯmendare et eius excellentiaꝫ de/
mōſtrare. Et ideo in hac epiſtola quat/
tuor facit. Primo eni oſtendit. ꝙ omēs
alie virtutes ⁊ dona ſine caritate ad ſa/
lutē penitus nihil valent. In principio
epl'e. Scḋo oſtēdit ꝙ caritas oīm v̄tutū
opa poſſidet. ⁊ exercet. ⁊ oīa mala cauet
ibi. Caritas patiēs ē. benigna ē. ⁊c. ¶ Ter
cio oſtēdit ꝙ in futura vita oēs virtuteſ

et dona euacuata ceſſabunt. ſed caritas
nūq̄ꝫ excidet. ibi. Caritas nunq̄ꝫ exci. ſi. ꝓ
phe. eua. ⁊c. Quarto excellentiā ⁊ maio/
ritatē caritatis quaſi ꝯcludēdo ſubīfert
ibi. Nūc āt. ma. ſi. ſp. ca. ¶ Primo ergo
oſtēdit ꝙ alie virtuteſ ⁊ dona ſine carita
te nihil ꝓficiūt ad ſaluteꝫ. Eſt āt caritas
ordinatus amor dei ⁊ ꝓximi. ut ſcꝫ deuſ
ſuꝑ omnia diligatᷣ. Deinde debemꝰ dili
gere ꝓximū in deo et ꝓpter deuꝫ tanq̄m
noſipos. Talis ergo amor caritas noīa
tur. Et hoc valde ꝯgrue ꝓpt̄ quattuor.
¶ ¶ Primo ergo tal'amor dr̄ caritas
rōe ethiologie noīs. qꝛ caritas. i. cara reſ
Tranſcendit eni caritas oīa virtuoſa et
valeroſa. ⁊ ſuꝑ oīa cara magis valꝫ. ſap.
vij. Nec ꝯp. il. la. p̄ci. q. o. a. in. cō. il. are. ē
exi. ⁊ ar. n. t'. ē in cō. illius. Etiā caritas reſ
cara eſt. qꝛ omē raꝝ caꝝ. Perfecta autē
caritas raro inuenitᷣ. Secūdo tal'amor
dr̄ caritas. qꝛ rē cui ineſt facit carā et pre
cioſaꝫ. Hō eni ꝑ caritatē carus eſt ⁊ p̄cō
ſus deo et ſanctis et ſine ipſa eſt vilis et
aboīabilis. Et non ſolū hoīem cui in/
eſt facit carū et precioſuꝫ. ſꝫ oīa opa eius
reddit cara vtpote valentia vitā eternā
que āte nihil valebāt. Unde paleas fa/
cit auꝝ. Tercō dr̄ talis amor caritas. qa
cariſſime ꝯiungit rei. ſ. deo. j. Jo. iiij. De
us ca. ē et q. m. i. c. in deo ma. ⁊ deꝰ in eo.
Per amorē eni homo in deuꝫ tranſfor/
maᷣ. ps. Ego dixi dyeſtis. ſcꝫ ꝑ amorē.
¶ Quarto talis amor dr̄ caritas. quia
ad rem caram ducit. ſcꝫ ad vitā eternaꝫ.
quia gloria correſpondet caritati. Tan/
tuꝫ eni quiſq̄ꝫ habebit de gl'a. q̄ntuꝫ ha/
buit de caritate. Unde aug. di. Opa bo
na nō ex q̄ntitate ſui. ſꝫ ex caritate ſui plꝰ
vel minus ꝓſunt Impar quidē facultaſ
eſt multū vel paruꝫ danti. ſed non imꝑ
caritas. Et ideo tantū eſt dare caliceꝫ aq̄
q̄ntum fuit zacheo dare dimidiū patri
monij ¶ Huiꝰ ergo caritatis excellētia